

تصویر ابو عبد الرحمن الکوردی

اروپا در قرون وسطی

نویسنده: اندرو لکلی
مترجم: معصومه زارع

اروپا در قرون وسطی

نویسنده: اندرو لنگلی

مترجم: معصومه زارع

سرشناسه	Langley, Andrew اندرو
عنوان و نام پدیدآور	اروپا در قرون وسطی / نویسنده اندرو لانگلی،
مشخصات ناشر	مترجم: معصومه زارع
مشخصات ظاهری	تهران: سیزان، ۱۳۸۹.
شابک	۱۲۸ ص. مصور
وضعیت فهرست نویسی	۹۷۸-۶۰۰-۱۱۷-۰۳۰-۰
یادداشت	فیبا
موضوع	Medieval Life عنوان اصلی
موضوع	تمدن قرون وسطی - ادبیات نوجوانان
شناسه افزوده	تمدن قرون وسطی - ادبیات نوجوانان
شناسه افزوده	برایتلینگ، جف، تصویرگر Brightling, Geoff
شناسه افزوده	تصویرگر، جف Dann, Geoff
رده بندی کنگره	زارع، معصومه، ۱۳۴۲، مترجم
رده بندی دیویی	۱۳۸۹ / ۱۲۵۴ / CB ۳۵۱
شماره کتابشناسی ملی	۹۰۹/۰۷
	۲۱۹۲۷۴۵

انتشارات سیزان

میدان فردوسی - خیابان فرصت - ساختمان ۵۴ تلفن: ۸۸۱۴۷۰۴۴-۸۸۳۱۹۵۵۸

اروپا در قرون وسطی

نویسنده: اندرو لانگلی

مترجم: معصومه زارع

ناشر: سیزان

حروف چینی، طراحی و لیتوگرافی: واحد فنی سیزان

۸۸۳۴۸۹۹۱ - ۸۸۳۱۹۵۵۷

نوبت چاپ: دوم - ۱۳۹۲

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

قیمت: ۵۵۰۰ تومان

چاپ و صحافی: معراج

فروش اینترنتی و online از طریق سایت آی کتاب www.iiketab.com

ISBN: 978-600-117-030-0

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۱۷-۰۳۰-۰

فهرست

۵	مقدمه
۶	سال‌های میانه
۱۰	جامعه قرون وسطی
۱۳	زندگی روستایی
۱۶	آمیخته با خاک
۲۰	زندگی اربابی
۲۴	خانه قرون وسطی
۲۴	از آشپزخانه تا میز ناهارخوری
۳۲	میز بالا، میز پایین
۳۵	زن قرون وسطی
۳۹	بارون‌های بزرگ
۴۲	دربار پادشاه
۴۶	سرباز قرون وسطی
۵۰	کلیسا
۵۴	ساخت کلیسا جامع
۵۸	هنر زیبا سازی
۶۲	فرامین مقدس
۶۵	زندگی در صومعه
۶۸	مکتوبات
۷۲	قدیسین و کشیش‌های زائر
۷۶	جهان اسلام
۷۹	تجارت و بازرگانی
۸۳	زندگی در شهر
۸۷	اتحادیه اصناف
۹۱	سنگ تراشان
۹۵	روزهای بزم و سرور
۹۸	موسیقی دوران قرون وسطی
۱۰۱	مراسم و نمایش‌ها
۱۰۴	مرگ و بیماری
۱۰۸	ظهور عصر جدید
۱۱۱	آیا می‌دانید
۱۱۳	پرسش و پاسخ
۱۱۵	فهرست رجال
۱۱۹	بیشتر بدانیم
۱۲۳	واژه‌نامه
۱۲۷	نمایه

مقدمه

دانایی، توانایی است

یادگیری علم و مطالعه تاریخ گذشتگان، در واقع استفاده از تجربیات همه کسانی است که پیش از ما زندگی کرده و رنج و زحمتی را برای کسب تجربه، متحمل شده‌اند. ما با مطالعه صحیح تاریخ و با استفاده درست از علم در واقع با بهره‌گیری از تجربیات گذشتگان توانایی‌های خودمان را افزایش داده و دنیایی زیبا، آرام و دلنشین را برای خود و دیگران مهیا خواهیم ساخت.

انتشارات سبزان با آماده‌سازی و گردآوری مجموعه‌های متنوع در شاخه‌های مختلف علم و تاریخ ملل مختلف، سعی دارد از این طریق گامی هرچند کوچک، در جهت افزایش دانستنی‌ها و دانش نسل جوان بردارد و در حد وسع و توانایی خود بر معلومات آنها بیفزاید. جا دارد از کوشش نویسندگان و مترجمان گرانقدر که در آماده‌سازی این مجموعه ما را یاری کرده‌اند تشکر نموده و دست یاری به سوی همه کسانی دراز کنیم که می‌توانند در رشد و اعتلای این مجموعه به کمک ما بشتابند. بدون شک با گسترش حیطة همکاران خود، سریع‌تر و بهتر به سر منزل مقصود خواهیم رسید.

سال های میانه

واژه « قرون وسطی » از عبارت لاتین *medium aevum* به معنی سال های میانه گرفته شده است. اما این سال ها چه دورانی را شامل می شود؟ قبل از آغاز سال های کلاسیک یونان و روم؟ یا بعد از ظهور رنسانس؟ قرون وسطی، تقریباً دوره ای از قرن پنجم تا پایان قرن پانزدهم را در بر می گیرد. دورانی که در بسیاری از موارد دور از ذهن و مرموز به نظر می رسد سال هایی که در آن شوالیه ها، بانوان، پادشاهان، اسقف ها، راهبه ها و کشیشان زندگی می کردند. حتی امروزه، منشأ شهرها، ایالت ها، مجالس، نظام های بانکداری و دانشگاه های اروپایی همگی ریشه در قرون وسطی دارد و هنوز بخش های بزرگی از چشم اندازها را دژها و قلعه ها و کلیساهای جامع قرون وسطی تشکیل می دهد.

دوران تاریک قرون وسطی

در قرن پنجم، در نتیجه پیشروی قبایل آلمانی از طرف شمال به مرزهای امپراتوری روم و نابودی شهرها و راه های بازرگانی، این امپراتوری به تدریج سقوط کرد. ساکسون ها در بریتانیا مستقر شدند، فرانک ها بر کشور باستانی گل (فرانسه) چیره شده و گات ها ایتالیا را به تصرف خود در آوردند. در سال ۴۷۶ آخرین امپراتور روم تاج و تخت پادشاهی خود را از دست داد. این سده های مملو از اختلال و آشفتگی به «دوار سیاه» معروف شد، اما این توصیف کاملاً درست نبود. قسطنطنیه پایتخت بیزانس تحت امپراتوری ژوستینین اول در قرن ششم به یکی از مجلل ترین شهرها در جهان تبدیل گشت. در قرن هشتم، شغلمون فرمانروای کبیر فرانک ها، یک بار دیگر با توسعه دانش و مسیحیت در سراسر امپراتوری خود بخش اعظمی از اروپا را متحد ساخت و به توسعه فضل و کمال و مسیحیت در سراسر امپراتوری خود پرداخت.

دزدان دریایی

جنگجویان اسکانندیناوی اواخر قرن هشتم به سواحل اروپا حمله کردند.

سنجاق سینه یک جنگجوی اسکانندیناوی

امپراتوری بیزانس

زمانی که امپراتوری روم به دو قسمت تقسیم شد، نیمه غربی آن که بر پایه نحوه اداره روم باستان بود، متزلزل گشت. اما نیمه شرقی که بر پایه رسومات قسطنطنیه پایتخت بیزانس (استانبول امروزی) بود، شکوفا شد. با نفوذترین فرمانروای آن دوره امپراتور مسیحی، ژوستینین، (۶۵۶-۴۸۲) بود.

رهبران بزرگ

شغلمون پادشاه مسیحی زمانی که سعی در بیرون راندن متجاوزان بربری از ایتالیا را داشت، از پاپ حمایت کرد و پاپ در سال ۸۰۰ به منظور سپاسگزاری تاجی را که نشانه «امپراتور مقدس روم» بود بر سر او نهاد. اروپا در سراسر قرن‌های ۹ و ۱۰ بارها از سوی متجاوزان تهدید شد. جنگجویان اسکندیناوی به سواحل شمالی حمله کردند و مجارستانی‌های درنده خو از سمت آسیای مرکزی وارد مرزهای این امپراتوری شدند. اما به مرور زمان ملت‌های جدید پا به عرصه ظهور گذاشتند. فرانک‌ها نام فرانسه را برای سرزمین خود انتخاب کردند. آلفرد بزرگ (۸۹۹-۸۷۱) برای این که پادشاه انگلیس شود جنگجویان اسکندیناوی را شکست داد و اوتوی اول آلمانی نیز با مجارها مبارزه کرد.

► پادشاه اروپا

چارلز بزرگ یا شغلمون (۸۱۴-۷۴۲) امپراتوری بزرگی را تشکیل داد که قسمت اعظم خاک کشورهای فرانسه و آلمان کنونی را در برمی‌گرفت. او یک رهبر مسیحی بزرگ و جنگجوی ماهری بود.

▲ نوری در تاریکی

در طول دوران جاهلیت (دوران سیاه) هنر و علم آموزی در صومعه‌های دورافتاده از فنا و نیستی در امان ماند. این کاغذ تذهیب شده نیز از کتاب کلز استخراج شده که در صومعه سنت کلمبا در ایرلند نگهداری می‌شد.

► اوتوی بزرگ

قبایل مجارستانی که در قرن دهم روانه اروپا شدند، نزد اوتوی اول، پادشاه آلمان، رفتند (۹۷۳-۹۱۲). در سال ۹۶۲ زمانی که پاپ او را به مقام امپراتوری مقدس روم معرفی کرد، اوتوی اول، جانشین شغلمون و قلمروش در اروپای غربی به امپراتوری مقدس روم شناخته شد.

ثبات

پس از هزار سال، زندگی در اروپا پایدارتر شد. فرمانرواهای قدرتمند به پشتوانه نظام فئودالی، نظم را به ملت‌های جدید هدیه کردند؛ همین موضوع باعث توسعه تجارت و گسترش شهرهای کوچک و بزرگ شد. با ساخته شدن کلیساهای بزرگ و شکل‌گیری قوانین مدون کلیسایی، فرقه کاتولیک به اوج قدرت خود رسید. همچنین اولین دانشگاه اروپایی در ایتالیا تأسیس شد.

▶ متحدالشکل

این سر زیبا و طلاکاری شده، نماد فردریک اول یا بارباروسا امپراتور قدرتمند و مقدس روم (۱۱۹۰-۱۱۲۱) است که اتحاد را برای مردم آلمان در قرن دوازدهم به ارمغان آورد.

◀ نورمن‌ها در شمال و جنوب

زمانی که ویلیام نورماندی (۱۰۸۷-۱۰۲۷) انگلیس را در سال ۱۰۶۶ فتح کرد، سایر نورمن‌های اسیل، امپراتوری بزرگی را در ایتالیا و سیسیل به دست آوردند.

▶ جنگ‌های صلیبی

جنگ‌های صلیبی در سال ۱۰۹۵ بین مسلمانان و مسیحیان برای اخراج مسلمانان از سرزمین‌های مقدس آغاز شد. بیت المقدس در سال ۱۰۹۹ تصرف شد، اما نهضت‌های بعدی آن چنان که باید نتیجه بخش نبود.

کلاخود یک جنگجوی صلیبی اهل آلمان

◀ طاعون کشنده

طاعون یا مرگ سیاه بیماری مهلکی بود که جامعه اروپا را لرزاند، به قدری از مردم روستایی کشته شدند که دیگر کشاورزی برای کشت و زرع باقی نمانده بود. کمبود مواد غذایی و تقاضای فزاینده مردم موجبات شورش روستاییان فرانسوی و انگلیسی را فراهم کرد.

طاعون و جنگ

در قرن چهاردهم، وقایعی ناگوار در اروپا روی داد. افت برداشت محصولات کشاورزی موجب قحطی شد و طاعون جان یک سوم مردم را گرفت. انگلیس و فرانسه در سال ۱۳۳۷ جنگ‌های چند صد ساله را آغاز کردند و رهبران کلیسا بر سر منصب پاپ اعظم به مجادله برخاستند. با وجود این، تجارت در شمال اروپا با رهبری اتحادیه پر رونق هانسیتیک در حال گسترش بود.

کلیسا

کلیسای کاتولیک یکی از با نفوذترین نهادها در قرون وسطی بود. در طول قرن سیزدهم، دادگاه تفتیش عقاید مذهبی، به منظور شناسایی افرادی دایر شد که مخالف تعالیم کلیسا بودند. افراد مجرم از سوی کلیسا طرد یا حتی به مرگ محکوم می شدند.

آغازی دوباره

قرن پانزدهم، عصر تغییر بود. محققان و هنرمندان در پی اندیشه‌های جدید و سبک‌های هنرمندانه در دوره رنسانس بودند. و در قرن پانزدهم، اصلاحگران مذهبی به واسطه نهضت اصلاح دین از کلیسای کاتولیک منشعب شدند. این دوره، عصر اکتشافات بزرگ نیز بود. سیاحانی از اسپانیا و پرتغال از اقیانوس اطلس و هند عبور کردند و افق‌های جدیدی را در زمینه تجارت و توسعه گشودند.

نواوغ دوران رنسانس

میکل آنژ (۱۵۶۴-۱۴۷۵) یکی از بزرگ‌ترین مجسمه‌سازان دوره رنسانس بود. مشهورترین اثرش مجسمه مرمری و زیبایی به نام «داود» است که هم اکنون در شهر فلورانس قرار دارد.

انحلال صومعه‌ها

هنری هشتم، پادشاه انگلیس، پس از مخالفت با کلیسای کاتولیک، (۱۵۴۷-۱۴۹۱) دستور انحلال صومعه‌های بزرگ را صادر و اراضی و اموال آنها را تصرف کرد و خودش را به مقام کشیش کلیسا در بریتانیا منصوب نمود.

عصای اسقفی

جامعه قرون وسطی

در قرون وسطی بیشتر جوامع اروپایی بر پایه نظام ارباب - رعیتی (فئودالی) اداره می شدند، نظامی بر اساس تخصیص زمین در مقابل ارائه خدمات؛ یعنی رعیت در ازای کار بر روی زمین های ارباب، موظف به نوکری و کارگری برای او بود. پادشاه املاک و سرزمین هایی را به مهم ترین نجیب زادگان یعنی بارون ها و اسقف ها اعطا می کرد و در عوض هر یک از اشراف زادگان قول می دادند تا در زمان جنگ با ارتش خود به کمک پادشاه بشتابند. فرد نجیب زاده طی یک مراسم خاص، با زانو زدن در مقابل پادشاه و بیان جمله: «سرورم، من بنده شما هستم»، سوگند وفاداری می خورد و بنده و خادم پادشاه می شد. نجیب زادگان بزرگ اغلب املاک خود را میان اربابان کوچک یا شوالیه ها تقسیم می کردند که اینان نیز به نوبه خود خدمتگزار اشراف زادگان می شدند. بدین طریق فئودالیسم کل جامعه را در بر می گرفت. در انتهای این نظام، روستاییانی قرار داشتند که کارشان فقط زراعت بود، از حداقل حقوق برخوردار بودند، اموال ناچیزی داشتند و هیچ خدمتکاری در اختیار نداشتند.

در رأس این رده بندی

در این تصویر که مربوط به قرن چهاردهم است، پادشاهی فرانسوی بر گروهی از مهم ترین خدمتگزاران خود، اسقف ها در یک سمت و بارون ها در سمت دیگر، نظارت دارد.

▶ جانشین خدا

پادشاهان قرون وسطی، جانشینان خدا بر روی زمین بودند. جشن تاج گذاری یک مراسم مذهبی باشکوه بود که در آن اسقف اعظم، پادشاه جدید را با روغنی مذهبی تدهین و به مقام پادشاهی منصوب می کرد.

مالیات یا باج

تقریباً در سال ۱۱۰۰ میلادی، بسیاری از خدمتگزاران مایل به جنگیدن در راه پادشاه نبودند. در عوض، آنها مجاز به پرداخت پولی بودند که «باج» یا هزینه دفاع نامیده می‌شد و به منظور استخدام نظامیان به کار می‌رفت. باج از اولین مالیات‌های ثابتی بود که به دستور پادشاه از اشراف‌زادگان گرفته می‌شد. گروهی از مأموران مالیات، به پرداخت کامل مبالغ تعیین شده، نظارت می‌کردند.

تنبیه بیجا

در قرون وسطی، عوام از حداقل حقوق برخوردار بودند. قانون شکنان، در برابر اربابان خود که تقریباً حاکمیت مطلق بر آنها داشتند، محاکمه می‌شدند. مجازات افراد با توجه به ماهیت جرم آنها اغلب سخت بود و فرد مجرم احتمالاً پشت یک اسب به زمین کشیده می‌شد، تازیانه می‌خورد، در انبار محبوس می‌شد یا به دار آویخته می‌شد، اما قرار گرفتن در رأس نظام ارباب-رعیتی، همواره ضامن امکانات بهتر نبود. اربابان و بارون‌ها در بعضی از مواقع مجبور بودند مبلغ هنگفتی به پادشاه پرداخت کنند تا منصفانه محاکمه شوند. کلیسای قرون وسطی تشکیلات قضایی خاص خود را داشت که منطبق بر قوانین خود (قوانین شریعت) بود و دادگاه‌هایش خارج از حدود و اختیارات قانونی پادشاه عمل می‌کردند.

روستاییان

روستاییان در انتهای رده‌بندی جامعه فئودالی قرار داشتند؛ کارگرانی بودند که برای تأمین معاش دیگران زراعت می‌کردند. بیشتر روستاییان، روی زمین اربابی کار می‌کردند که اجازه زراعت در قطعه‌ای از زمین، در ازای کار کردن برای آنها را می‌داد.

▶ اربابان

اربابان بر املاک و مستغلات فرمانروایی می کردند و بیشتر سرزمین های خود را به روستاییانی اجاره می دادند که برایشان کارگری می کردند. ایشان همچنین جنگجویان جامعه قرون وسطی بودند. شوالیه های دوره دیده به اشراف زادگانی سوگند خدمتگزاری خورده بودند که املاک خود را در ازای جنگیدن برای آنها در اختیارشان قرار داده بودند.

◀ بارون ها

بارون ها قدرتمندترین و ثروتمندترین اشراف زادگان بودند و پادشاه مستقیماً املاکی را به آنها واگذار می کرد. زمانی که ویلیام نورماندی انگلیس را در سال ۱۰۶۶ فتح کرد، حدود ۱۲۰ بارون در اختیار داشت که هر کدام از آنها می توانست ارتشی با بیش از ۵ هزار سرباز را به کمک وی بفرستد.

اسقف کلاه مخصوص خود را به نشانه مقام
اسقفی بر سر می نهد

▶ اسقف ها

اغلب از همان قدرت بارون ها برخوردار بودند و بر مناطقی که اسقف نشین خوانده می شد و بر همه کشیشان و صومعه های داخل آن، حکومت می کردند. بسیاری از اسقف ها از طریق جمع آوری متداول عشریه (یک دهم اموال) و مالیات های دیگر از ساکنان این مناطق، ثروتمند شده بودند.

تصویر پادشاه با گریه ای بر بالای سرش
با حالتی تمسخرآمیز کشیده شده است

◀ پادشاه

تنها تنی چند از پادشاهان سرمایه کافی برای حفظ یک ارتش منظم داشتند و برای تأمین شوالیه و سرباز بیشتر متکی به بارون ها بودند، اما پادشاهان برای کنترل بارون ها با مشکلات عدیده ای دست به گریبان بودند. در بسیاری از کشورها، مخصوصاً در فرانسه و آلمان، بارون های بزرگ بسیار قدرتمند شده و بر املاک خود همچون دول مستقل فرمانروایی می کردند.

زندگی روستایی

زندگی روستاییان قرون وسطی براساس قانون متعلق به خودشان نبودند. همه چیزشان از جمله املاک، حیوانات، خانه، لباس و حتی غذایشان متعلق به ارباب بود. روستاییان بر اساس قانون، نوکر یا رعیت محسوب شده، ملزم به کار کردن برای اربابان خود بودند. در عوض، ارباب اجازهٔ زراعت در بخشی از زمین های خودش را به آنها می داد. زندگی روستاییان همواره در مشقت می گذشت. علاوه بر تلاش برای تهیهٔ غذای کافی به منظور تأمین مایحتاج خانواده، موظف به انجام وظایف خود در برابر اربابان نیز بودند. ترک خانهٔ اربابی بدون کسب اجازه ممنوع بود و تنها روش کسب آزادی برای یک روستایی پس انداز پول مورد نیاز به منظور خریدن قطعه‌ای زمین یا ازدواج با یک شخص آزاد بود.

خودت انجام بده

روستاییان برخی وسایل و ابزار را خودشان درست می کردند، ولی ظروف سفالین، چرم و آهن مورد نیاز خود را از صنعتگران ماهر می خریدند. علاوه بر چوب و چرم، شاخ گاو و یا گوسفند مهم ترین ابزار بود. زیرا سبک و بادوام بود، همچون چوب، رنگ و بو را جذب نمی کرد و برای شکل دادن آن نیاز به صرف انرژی بسیار نبود. قاشق های ساخته شده از شاخ حیوانات به راحتی تمیز می شدند؛ در این مورد نویسنده ای می گوید: «با اندکی لیسیدن بسیار تمیز می شدند.»

مجسمهٔ یک روستایی اهل فرانسه در قرن پانزدهم

کارهای طاقت فرسای روزانه

روستاییان هر روز به غیر از روزهای یکشنبه و روزهای مقدس زیر آفتاب سوزان و در زمان بارش برف و باران سخت کار می کردند. جای تعجب ندارد که بسیاری از روستاییان اروپایی با این غذای ناچیز در قرن سیزدهم بیش از ۲۵ سال زندگی نمی کردند.

روستایی خسته عرق پیشانی اش را خشک می کند

شورش روستاییان

پس از طاعون کسب و کار در قرن چهاردهم در اروپا رونق آن چنانی نداشت. روستاییان مجبور بودند تا سخت تر از همیشه کار کنند، و در انگلیس مجبور به پرداخت مالیات های اضافی بودند. در سال ۱۳۸۱، روستاییان انگلیسی دست به شورش زدند. آنها به رهبری وات تایلر به طرف لندن، جایی که اسقف اعظم را به قتل رساندند، پیشروی کردند. زمانی که با پادشاه ریچارد دوم دیدار کردند، او مالیات های جدید را لغو کرد، اما وات تایلر در نبردی کشته شد. روستاییان شورشی به سرعت متفرق شده و به سوی خانه خود رفتند. در فرانسه نیز زمانی که شوالیه های زره پوش چندین هزار شورشگر را به قتل رساندند، شورش ژاکیه (شورش طبقه روستایی) فرانسوی ها در سال ۱۳۵۸ بسیار خونبارتر پایان یافت.

کلبه روستایی

اکثر دهقانان می توانستند بر روی قطعه زمینی که ارباب در اختیارشان گذاشته بود برای خود کار کنند، اما در مقابل برای ارباب کارگری می کردند. دیوارها از سنگ چخماق محلی درست شده بودند، اما اغلب، گیاه افاقای استرالیایی و باریکه های درست شده از چوب به همراه مخلوط کود، حصیر و خاک رس به دیوار مالیده می شد. در داخل کلبه، در کف زمین، فرش پهن نشده بود. بیشتر کلبه ها تنها یک یا دو اتاق داشتند که شامل وسایل مورد نیاز از جمله یک میز سه پایه و نیمکت، قفسه لباس ها و تشک های حصیری برای خوابیدن بودند. یک شومینه سنگی در وسط اتاق اصلی قرار می گرفت، در حالی که فاقد دودکش بود. بنابراین اتاق باید بسیار تاریک می شد.

کلاه حصیری برای حفاظت از سر
در روزهای گرم

نشان بی ارزشی از جنس مس برای بخت و اقبال

کلاه نمادین که با پر خروس و نماد خانواده
سلطنتی فرانسه تزیین شده است

ژاکت پشمی قهوه‌ای با خطوطی از کتان

نیم‌تنه پشمی که با سوزن‌هایی
بسته شده است

پیراهن کتانی

زیرشلواری یا شلوارک کتانی

قمقمه چرمی برای حمل آبجو در مزارع

جوراب پشمی می‌تواند برای کار
کردن پایین کشیده شود

چکمه‌های چرمی مخصوص کار

دهقانان با جوراب‌هایی که بالا
کشیده‌اند، در حال کار هستند

لباس‌های ساده ▲

یک رعیت لباس‌های گوناگونی را در دهه ۱۴۴۰

می‌پوشید. لباس‌ها همچون وسایل،

بیشتر از اجناس محلی و خانگی بودند.

زنان روستایی بیشتر اوقات خود

را به ریسیدن پشم به نخ کلفت

که بعداً با استفاده از آن لباس

و پوشاک درست می‌شد، سپری

می‌کردند. روستاییان شغل پوستین را در فصل زمستان برای محافظت در

برابر سرما و بارش باران می‌پوشیدند و کفش‌های چوبی می‌توانست جایگزین

چکمه‌های چرمی در گل شود. هر چند لباس‌های رو هرگز شسته نمی‌شدند،

لباس‌های زیر به طور معمول شسته می‌شدند. به طور کلی لباس روستاییان بوی

دود چوب می‌داد که برای گندزدایی به کار می‌رفت.

آمیخته با خاک

در اروپای قرون وسطی بیش از ۹۰ درصد جمعیت با کار بر روی زمین گذران زندگی می کردند. از آن جایی که روش‌ها قدیمی و بسیار کارآمد نبودند، کشاورزی یک کار تمام وقت در نظر گرفته می شد. نواحی حاصلخیز معمولاً در اطراف یک روستا به سه مزرعه بزرگ تقسیم شده بودند. روستاییان در هر کدام، برخی از زمین‌ها را تعیین کرده بودند تا خاک خوب و بد به طور مساوی تقسیم شوند. آنها باریکه یا قطعاتی از زمین خودشان را وجین و درو می کردند، اما کارهای مهم همچون شخم زدن و خشک کردن یونجه را با یکدیگر انجام می دادند. برداشت ناموفق محصول می توانست به معنی قحطی برای کل اهالی روستا باشد.

جنگال چوبی برای کندن
خوشه‌های یونجه و گندم

مره دانه‌های درخت بلوط را برای
خوک‌های خود تکان می دهد

دانه‌های بلوط در فصل پاییز

در فصل پاییز، ارباب به رعیت‌های خود اجازه می داد تا حیوانات را در بیشه‌های شخصی‌اش رها کنند، جایی که می توانستند از دانه‌های بلوط تغذیه کنند. گوسفندان، غازها و بزغاله‌ها در زمینی بایر و باز در گوشه‌ای از روستا می چریدند. با این حال، بیشتر حیوانات لاغر و ضعیف بودند.

گرگ گرسنه

هنگام درو

اواخر تابستان، زنان و کودکان دوشادوش مردان برای برداشت محصول کار می‌کردند. آنها گندم را با داس درو می‌کردند و هر خوشه را سفت و محکم می‌گرفتند تا دانه‌ها لقی نخورند. گندم‌ها سپس به صورت دسته‌ای یا خوشه‌ای بسته بندی و خرمن گندم‌ها در زمین جمع‌آوری می‌شدند تا کامل شده و سپس به انبار غله منتقل گردند. روستاییان هنگام درو، گندم را از پوست در می‌آوردند و با خرمن کوب می‌کوبیدند تا دانه‌ها از خوشه باز شوند.

دانه‌ها در زمین‌هایی شخم زده با گاوآهن پاشیده می‌شوند، اما بسیاری از آنها غذای پرندگان گرسنه بودند

کاشت دانه

در این روش دو زمین زراعی از سه زمین در طول یک سال به زیر کشت می‌رفت؛ درحالی که در این مدت زمین سوم بدون کشت رها می‌شد تا بتواند توان خود را باز یابد. در زمستان و بهار بعدی در یک مزرعه، گندم و در مزرعه‌ای دیگر، گندم سیاه یا جو کاشته می‌شد. دانه‌ها با دست پاشیده یا پراکنده می‌شدند.

کشاورزان دانه‌ها را در یک چرخش کلی می‌پاشند

سبذانه‌ها «کاسه لسان» نامیده می‌شد

انبار نگهداری مالیات کلیسا

این انبار بزرگ که مربوط به قرن سیزدهم است، برای نگهداری مالیات مورد استفاده قرار می‌گرفت. روستاییان مجبور به پرداخت مالیات یا یک دهم همه تولیدات خود از محصولات و هیزم گرفته تا تخم مرغ و آرد به کشیش محلی بودند. دریافت عشریه ثروت عظیمی را برای برخی از مسیحیان به ارمغان آورد، اما در عین حال باعث کاهش شدید محبوبیت آنها در نزد مردم شد.

▼ حمل کردن با گاری

کشاورزان قرون وسطی گندم، کاه و علوفه را به وسیله گاری حمل می کردند. کاه (ساقه های باقیمانده از درو) برای مصارف بسیاری، از پوشال کاری سقف گرفته تا درست کردن تشک مورد استفاده قرار می گرفت. یونجه محصول مهم دیگر بود. همراه با کاه گندم و دانه های خشک شده، یونجه تنها علوفه زمستانی را برای حیوانات مزرعه تأمین می کرد. حتی در این صورت هم به ندرت غذای کافی برای همه وجود داشت و روستاییان مجبور به کشتن بیشتر گاوها، خوک ها و بزغاله ها در اواخر فصل پاییز بودند. هر روستایی سهمی در علفزار روستا داشت و خشک کردن یونجه یک کار همگانی بود.

دریچه عقبی مانع بیرون ریختن کاه

بر روی زمین می شود

خوشه گندم کوبیده شده یا کاه

به منظور افزایش قدرت در حمل بار، لبه چرخ چوبی با شش حلقه آهنی پوشیده شده است

چرخ های بزرگ امکان عبور از دست انداز و شیارهای عمیق را برای گاری فراهم می کند

کار بدنی ◀

تمام کارهای کشاورزی بدون هیچ دستگاهی، با دست و با استفاده از ابزارهای ساده‌ای همچون این وسایل انجام می‌شد. بیشتر مشاغل کارهای کمرشکنی از خرد کردن کلوخ گرفته تا وجین کردن محصولات نارس را شامل می‌شد.

داس لب کوتاه برای نگهداری از حصارها

داس برای برداشت محصول

سود حاصل از چیدن پشم گوسفند ◀

در اروپای قرون وسطی چیدن پشم گوسفندان مهم‌ترین کار فصل بهار در تپه‌های ناهموار بود. پشم به قیمت‌های بالا فروخته می‌شد، بنابراین تجارت آن به یکی از پر رونق‌ترین صنایع در قرون وسطی تبدیل شد.

میله‌ای برای کشاندن گاری

روستاییان هنگام درو با یکدیگر کار می‌کردند

زندگی اربابی

بیشتر مردم روستا در یک خانه اربابی زندگی می‌کردند که شامل خانه ارباب یا قصر، کلیسا و کشتزار اطراف آن بود. ارباب بر اهالی روستا حکمرانی می‌کرد و برای اطمینان یافتن از این که روستاییان وظایف خود را انجام می‌دهند، مقاماتی را منصوب می‌کرد. این وظایف شامل زراعت در ملک خصوصی یا زمین ارباب و پرداخت مال الاجاره به صورت ارائه محصولات بود. علاوه بر این، ارباب همچون یک قاضی در خانه بزرگ عمل می‌کرد و اختیار تامی در جریمه افراد قانون شکن داشت. از آن جایی که خانه‌های اربابی اغلب در مکانی دورافتاده بودند، روستاییان مجبور به تأمین مایحتاج خود می‌شدند. بخشی از اجناس، به غیر از نمک برای نمک سود کردن گوشت و آهن برای آلات و ادوات، از بیرون تهیه می‌شد. تنها مسافران در آن دوره، دست فروشان، زائران و سربازان بودند که به منظور مسافرت به مکان‌های دور از روستای خود می‌رفتند.

مباشراً

ارباب، اداره امور روزانه خانه را به شماری از مقامات عالی‌رتبه واگذار کرده بود. مهم‌ترین این افراد مباشر بود که اداره کارهای مزرعه را به عهده داشت، به مسائل مالی املاک رسیدگی و در نبود ارباب بر امور ریاست می‌کرد. مباشران از جمله شخصیت‌های مؤثر و با نفوذ در منطقه بودند.

وظایف دیگر

ارباب‌ها در ابتدا شوالیه‌هایی بودند که مردان را به جنگیدن برای پادشاه در زمان لزوم فرا می‌خواندند. این شوالیه‌ها در حال گرفتن شمشیرهای خود هستند.

▶ ارباب و بانو

ارباب و بانوی خانه مجبور بودند تا بر ادارهٔ املاک و ساکنان خانه خود نظارت کنند، اما در عین حال اوقات فراغت بسیاری را برای پرداختن به فعالیت‌های آزاد داشتند. این فرشیته فرانسوی نمایانگر دو فرشته‌ای است که سایبانی را بر سر اشراف زاده و بانوی او نگاه داشته‌اند و احتمالاً نماد زندگی فریبدهٔ آنهاست.

جام آب متعلق به دوران قرون وسطی

▲ خانهٔ اربابی

ارباب و خانواده‌اش در خانه‌ای بزرگ زندگی می‌کردند که اغلب از سنگ درست شده بود. پیرامون خانه باغ‌ها و اصطبل‌ها واقع شده بودند و به وسیلهٔ دیواری بلند و یا در بعضی مواقع با حفر خندق محافظت می‌شد. به جز فعالیت‌های کلیسا، خانهٔ اربابی کانون زندگی روستایی بود؛ از تالار بزرگ خانه به منظور دربار خانه استفاده می‌شد و برای ضیافت‌های خاص روستا همچون مهمانی‌های پس از برداشت محصول هنگام کریسمس مناسب بود.

▶ شکار خوب

اربابان و بانوان بیشتر وقت خود را به شکار کردن می گذرانند که از سرگرمی های مخصوص اشراف زادگان به شمار می رفت. بسیاری از مردم از بازهای شکاری برای صید خرگوش و کبوتر و از دسته سگ های تازی برای به دام انداختن گوزن و گرازهای وحشی در درخت زارهای شخصی خود استفاده می کردند.

جنگ طلبان محبوب، به همه جا، حتی داخل کلیسا فرستاده می شدند

◀ پیش به سوی آسیاب

در بیشتر روستاهای تنها یک آسیاب وجود داشت که ارباب صاحب آن بود. استفاده از دیگر آسیاب ها اغلب ممنوع اعلام شده بود، بنابراین روستاییان مجبور به استفاده از آسیاب ارباب برای آرد کردن غلات خود بودند. ارباب قسمتی از غلات آنها را به ازای پرداخت اقساط نگاه می داشت. روستاییان همچنین مجبور به پختن نان هایشان در تنور ارباب و استفاده از دستگاه آب انگور گیری او بودند که برای آن دستمزد مشابه پرداخت می کردند.

▶ کدخدا

کدخدا همه کاره ناظر بود. او خود یک روستایی و منتخب سایر روستاییان بود. کدخدا با عصای سفید رنگ خود که نشان ریاستش بود برای کنترل زمان شروع به کار کارگران و اطمینان یافتن از این که هیچ کدام از محصولات به سرقت نرفته است، به املاک ارباب سرکشی می کرد.

کلاه نم‌دین

این کلاه‌های نوک تیز مانع تابش آفتاب به چشم می‌شد

نیم تنه چسبان یا ژاکت قهوه‌ای

ژاکت پشمی و کتانی با دکمه‌های خاکستری

▲ ناظر

پس از مباشر، ناظر از مقام بالایی برخوردار بود. ناظر معمولاً یک روستایی بود که از نوع لباس هایش می‌شد این موضوع را حدس زد؛ در مقایسه با یک کارگر مزرعه لباس‌های یک ناظر از اجناس بهتری تهیه شده بود، اما اساساً ظاهری مشابه همان سبک را داشت. ناظر یک رعیت نبود، بلکه مالک تام‌الاختیار زمین خود بود. او مسئول واگذاری شغل به روستاییان، مراقبت از گله‌ها و تعمیرات ساختمان و وسایل و ادوات بود و بدین منظور صنعتگران ماهر همچون نجاران و آهنگران را استخدام کرده بود.

نیم تنه بلندتر از ژاکت کارگر بود

رکاب‌ها با محکم نگاه داشتن جوراب‌ها در اطراف پا موجب می‌شد که پاها ظریف‌تر و قلمی‌تر به نظر بیایند

چکمه‌های چرمی

خانه قرون وسطی

خانه‌های قرون وسطی تفاوت زیادی با خانه‌های امروزی ما داشتند. دهقانان بیشتر ساعات روشنایی روز را در خارج از خانه سپری می‌کردند، بنابراین وزش باد و باریکه نوری که از پنجره‌های بدون شیشه آنها می‌تابید مشکلی به وجود نمی‌آورد. در داخل خانه، برای کاهش اثر دود آتش، اعضای خانه بر روی چهارپایه‌های کوتاه می‌نشستند. برای روشنایی خانه نیز، پوست نی را کنده و در چربی غوطه‌ور می‌ساختند که مانند شمعی کوچک می‌سوخت. همه چیز تا حد ممکن تمیز نگاه داشته می‌شد؛ تا حدی که کف خاکی خانه به خاطر جارو کشیدن‌های مداوم گود می‌شد. مشارکت در زندگی خانوادگی، بسیار بیش از زندگی‌های امروزی بود، اعضای خانواده با همدیگر در خانه‌های یک یا دو اتاقه می‌خوردند و می‌خوابیدند و اوقات فراغت خود را می‌گذراندند. خانه‌های ثروتمندان بسیار پیچیده‌تر بودند. در قرن سیزدهم، برخی از اشراف زادگان اتاق شخصی داشتند که «اتاق آفتاب‌گیر» نامیده می‌شد. آنها کف خانه‌های خود را با کاشی‌های تزئینی فرش کرده و از دیوارها پرده و قالی‌های نقش‌دار آویزان می‌نمودند.

▶ خانه را گرم نگاه دارید

برای تأمین گرمای خانه از اجاق استفاده می‌شد. این اجاق در وسط خانه و به دور از دیوارهای چوبی قرار می‌گرفت تا از خطر آتش‌سوزی جلوگیری شود. در قرن چهاردهم، مردم بیشتری توانایی تهیه دودکش‌های سنگی را داشتند، بنابراین اجاق‌ها متداول‌تر بودند.

آبریزگاه: از ادرار معمولاً برای پرداخت و رنگ آمیزی پارچه استفاده می‌کردند

دیوار حصیری و گلی

مستراح برخی از قلعه‌ها را مستقیماً به درون خندق خالی می‌کردند

◀ کوچک‌ترین اتاق

در اواخر قرن ۱۵، در داخل بسیاری از خانه‌ها مستراح وجود داشت. این مستراح‌ها کمی بزرگ‌تر از یک کمد بودند که با دیوار محصور شده و درون آن حفره‌ای بر روی چاه فاضلاب قرار داشت. احتمالاً در خارج از بسیاری از خانه‌ها مستراح نیز وجود داشته است.

► وفور شاخ حیوانات

شاخ حیوانات جایگاه پلاستیک را در قرون وسطی داشت، چرا که به وفور و بسیار ارزان یافت می‌شد. برای ساختن پوشش پنجره، ابتدا شاخ حیوان به مدت سه ماه در آب خیسانده می‌شد و بعد آن را باز و صاف کرده و آن قدر صیقل می‌دادند تا شفاف شود.

قفل‌های پشت دری در شب انداخته می‌شد

▲ پنجره‌های قرون وسطی

می‌شد با نگاه کردن به پنجره‌های یک خانه درباره وضعیت خاص خانواده قضاوت نمود. خانه افراد فقیر سوراخ‌های کوچکی همراه با پشت دری داشتند که به هنگام شب یا سرما بسته می‌شدند. خانه افراد متمکن پنجره‌های مشبکی داشت که آنها را به وسیله پرده‌های کتانی که با رزین و پیه حیوانی آهار داده شده بودند، می‌پوشاندند. از این پنجره‌ها نور وارد اتاق می‌شد.

► جایگزین شیشه

در قرون وسطی، شیشه کمیاب و گران بود و تنها کشیشان کلیسا یا درباریان استطاعت خرید پنجره‌های شیشه‌ای را داشتند. اشراف‌زادگان و بازرگانان معمولاً از پنجره‌های ساخته شده از شاخ حیوانات صیقل خورده و صاف شده استفاده می‌کردند. این پنجره‌ها ارزان‌تر و محکم‌تر از شیشه بودند و نور زیادی از خود عبور می‌دادند، با وجود این برای نگاه کردن از میانشان به اندازه کافی شفاف نبودند.

پوشش‌های پنجره ساخته شده از شاخ حیوانات را درون چهارچوب پنجره کار می‌گذاشتند

مادران در حین خیاطی و یا ریسندگی گهوارهٔ کودکان خود را با پایشان تکان می دادند

گهوارهٔ خواباندن کودک

احتمالاً گهوارهٔ کودکان اشراف زاده راحت ترین تخت در تمام خانه بود. با وجود این، دوران نوزادی خطرناک ترین دوران زندگی به شمار می رفت؛ بیش از یک سوم نوزادان غالباً به خاطر بیماری می مردند.

سایبان به سقف متصل بود

وقت خواب

در قرن پانزدهم دستورالعمل های خدمتکاران در خصوص آماده سازی اشراف زادگان برای خواب شامل قوانین سخت و محکمی بودند. بعد از در آوردن لباس لرد، شانه زدن به موهای او و پوشاندن کلاه شب، خدمتکار می بایست، «پرده های دورتادور تخت را می کشید، چراغ خواب را در اتاق قرار می داد، سگ و گربه را با هدایت دست از اتاق بیرون می راند و پس از اطمینان از این که لرد هیچ خواسته دیگری نداشت پس از تعظیم از حضور او مرخص می شد.»

صندلی های درخور و شایسته

در اکثر خانه ها، مردم بر روی چهارپایه و نیمکت های معمولی می نشستند. تنها یک اشراف زاده شایستگی داشتن یک صندلی با تکیه گاه و دسته را داشت و از این رو به او «رئیس» می گفتند.

استوقدوس

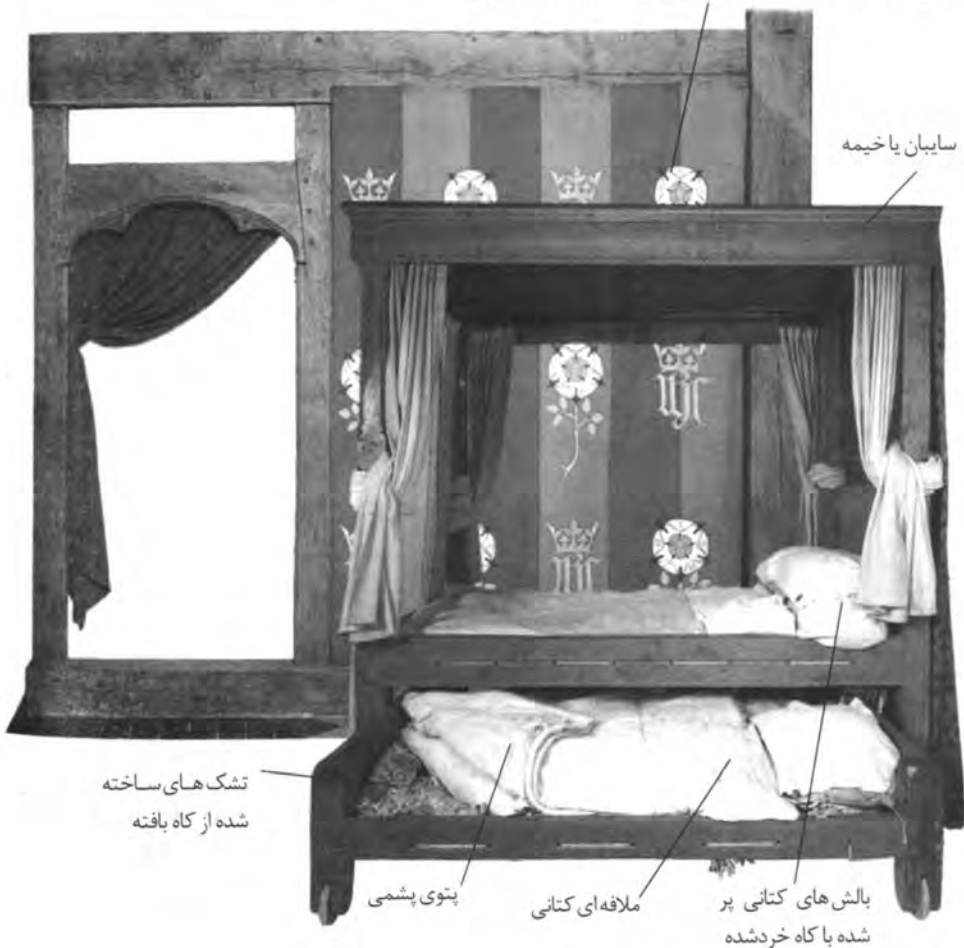
کاسنی

تشک های ساخته شده
از کاه؛ مخصوص بانوان

دفع حشرات موذی

در تشک های کاهی گیاه های معطری مانند استوقدوس، کاسنی و کاه تشک قرار می دادند. رایحهٔ غلیظ آنها نه تنها باعث خوشبو شدن رختخواب می شد، بلکه حشراتی مانند کک را هم دفع می کرد.

رز سفید مریم مقدس؛ بسیاری از تزئینات در بردارنده نمادهای مذهبی بودند

تختخواب های «زیر و رو» نوعی از تختخواب بودند که به کمک چرخ از زیر تخت دیگر بیرون می آمدند و برای خوابیدن کودکان، خدمتکاران و دیگران استفاده می شدند

اتاقی در داخل اتاق

افراد متمول تر در تخت هایی ساخته شده از الوارهای محکم می خوابیدند که با طاقی در بالا و پرده هایی در طرفین پوشانده می شد. گاهی اوقات ثروتمندان از تشک های انباشته از پر استفاده می کردند اما اکثر آنها را از گاه می ساختند. هنگامی که پرده ها را می انداختند، تخت به فضایی گرم و نرم و خصوصی تبدیل می شد. این نوع تخت در اواخر قرن پانزدهم و اوایل قرن شانزدهم به اربابان تعلق داشت.

آویزهای دیواری

از دیوارها و درگاه های خانه، کتان های رنگ شده، پرده های قالیچه نما و پارچه های پشمی مرغوب آویزان می کردند. این پرده ها و آویزها از ورود باد به درون جلوگیری کرده و خانه را گرم نگاه می داشتند و به فضای داخلی خانه جلوه می بخشیدند. این آویزهای درگاه و آویزهای رنگی کتانی از خانه بازرگانان متمول تهیه می شد.

از آشپزخانه تا میز ناهار خوری

نوع غذای مردم در قرون وسطی بر اساس توانایی مالی آنها متفاوت بود. اشراف زادگان ثروتمند و تاجران، درآمد لازم را برای خوردن طیف گسترده‌ای از غذاها از جمله میوه‌های خشک شده گران قیمت، بادام و ادویه‌جات آسیایی داشتند. اگرچه شاعری می‌گوید که فقیران تنها باید گیاه گزنه، نی، ریشه خلنگ و پوسته نخود سبز بخورند ولی نوع غذای آنها به طور کلی بهتر از ثروتمندان است. عوام نان سیاه و نامرغوب را که از مخلوط گندم با نان چاودار یا بلغور جو، سبزیجات باغچه و گوشت، به خصوص گوشت و یا سایر چهارپایان خود درست شده بود، می‌خوردند. آنها در طول فصل زمستان مجبور بودند تا با گوشت و ماهی نمک سود شده گذران زندگی کنند و آشپزها با استفاده از روش‌های زیرکانه‌ای مانند افزودن آرد جو دو سر، نخود فرنگی، لوبیا و یا خرده نان به غذا طعم آن را بهتر می‌کردند. گاو، گوسفند و بزغاله، شیر مورد نیاز را برای غذاهای لبنی تامین می‌کردند که به «گوشت سفید» معروف بود.

قلاب گوشت برای برداشتن غذا از پاتیل جوشان

غذای حاضری

کلیسا دستور داده بود تا روزهای چهارشنبه، جمعه و شنبه را ایام «روزه» بنامند و در این ایام نباید هیچ گوشت قرمزی مصرف می‌شد. بنابراین ماهی قسمت اعظم رژیم غذایی را تشکیل می‌داد. عوام، اساساً شاه ماهی نمک سود شده یا شور، مارماهی تازه و جانوران صدف دار می‌خوردند. ثروتمندان می‌توانستند اردک ماهی و ماهی کپوری را که در حوضچه‌های خود پرورش می‌دادند و هم چنین انواع ماهی‌های رودخانه‌ای و دریایی را برای غذای خود تهیه کنند.

ماهی قزل‌آلا که تازه از رودخانه گرفته شده است

قلاب قابلمه کوچک

چرخ دنده ضامن دار قابل تنظیم

▲ چنگک های آشپزان یا آشپزی

بیشتر مردم غذای خود را در قابلمه های آهنی می جوشاندند که به وسیله قلابی روی آتش یا روی خاکستر داغ قرار می گرفت. تکه های گوشت بعد از پخته شدن توسط شیئی شبیه قلاب از درون دیگ بیرون آورده می شد. آش رقیق که بخش عمده رژیم غذایی هر فرد را تشکیل می داد، با اضافه کردن سبزیجات و غلات به مایع باقیمانده درست می شد. با مخلوط کردن گندم، بادام خرد شده و زرده تخم مرغ، آش رقیق به پودینگ سفتی که بلغور نام داشت، تبدیل می گشت.

قلاب قابلمه بزرگ
و پاتیل بسیار بزرگ

▲ قلاب قابلمه

زنجیر متحرکی که از آن قلابی آویزان بود این امکان را فراهم می کرد که دیگ را به درون آتش گذاشته و یا از آن بیرون بیاورند.

پاتیل سه پایه روی آتش قرار می گرفت یا از قلاب قابلمه آویزان بود

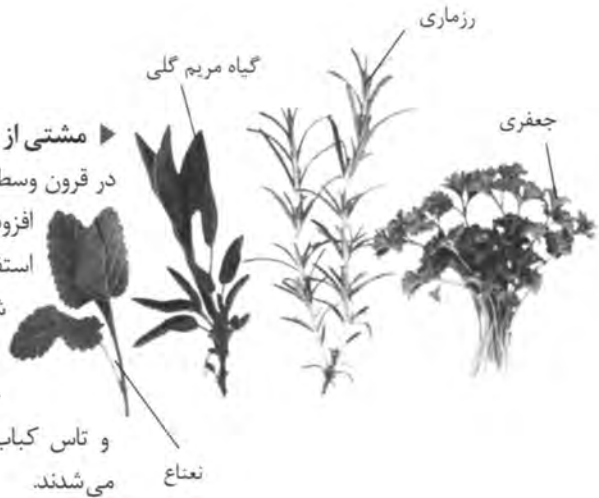

سر آشپز

در یک خانه روستایی، زن خانه، غذای خانواده را آماده می‌کرد، آش را با آتش ملایم می‌جوشاند و نان را روی سنگ داغ می‌پخت. سرآشپزها در خانه اربابی یا آشپزخانه‌های قصر همیشه مردان بودند. آنها بسیاری از غذاها را در منقل یا اجاق‌های بزرگ بریان می‌کردند، می‌جوشاندند و می‌پختند. تعداد اندکی از شاگردان سرآشپز یا پسرهای آشپزخانه مسئول شستن ظرف‌ها بودند.

مشتی از سبزیجات

در قرون وسطی سبزیجات طعم دهنده بیشتر به منظور افزودن طعم‌های بهتر به غذاهای بی‌نمک یا شور استفاده می‌شدند. به علاوه سبزیجاتی همچون شلغم، تره فرنگی، پیاز و کلم جزو «گیاهان معطر» شناخته می‌شدند. این سبزیجات جنبه غذایی نداشتند، بلکه همراه سوپ و تاس کباب برای طعم دادن در داخل دیگ ریخته می‌شدند.

سه پایه یا جای قابلمه

سه پایه، هیزم آتش را نگاه می‌دارد

سیخ و چنگال برای آتش شعله‌ور

اجاق سنگی

آتش گیرانه

اعلام خاموشی از سوی «کوورلفیو» فرانسوی برای پوشاندن خاکستر گرم در هنگام شب

برای مردم عادی،
خرگوش‌ها منبع
سرشاری از گوشت
تازه بودند

غازها اغلب برای
مناسبت‌های
خاص پرور
می شدند

گوشت کبوتر جنگلی
در خاک رس
پیچیده و در
خاکستر داغ
پخته می شد

▶ در گنجه

در گنجه یا انبار مخصوص نگاهداری گوشت، انواع مختلف پرندگان و چهارپایان آویزان شده بودند. در کنار گوشت گوسفند، گاو، گوشت خرگوش، اردک، کبوتر، گوزن و گراز وحشی نیز وجود داشت. هیچ پرنده‌ای از دست شکارچیان در امان نبود. همه چیز از قو و پرندۀ حواصیل گرفته تا توکای سیاه برای استفاده در آشپزخانه شکار می شد.

گوشت روی تخته آشپزخانه طبخ می شد

▶ روی اجاق

کلبه‌های حصیری و گلی یک روستایی فاقد دودکش بودند، بنابراین پخت و پز روی یک اجاق سنگی ساده در مرکز اتاق صورت می گرفت. قصرهای بزرگ و خانه‌های اربابی دارای اجاق‌های بسیار بزرگ‌تر با دودکش‌های سنگی عظیمی بودند که امکان بریان کردن گوشت با سیخ‌های کباب را فراهم می کردند. اجاق‌ها در آشپزخانه‌های ژان پادشاه انگلیس (۱۱۶۷-۱۲۱۶) به اندازه کافی برای بریان کردن دو گاو نر در یک زمان بزرگ بودند. از آن جایی که خطر آتش سوزی جدی وجود داشت، آشپزخانه‌ها در ساختمان‌هایی مجزا و با فاصله از تالار اصلی ساخته شده بودند.

میز بالا، میز پایین

شام مهم ترین و اصلی ترین وعده غذایی در طول روز بود. ارباب خانه با مهم ترین مهمانان خود در میز بالایی، روی تخت یا جایگاه پادشاهی در شام انتهای تالار بزرگ می نشست. او از این زاویه می توانست غذاها و اهالی خانه اش را که در میزهای پایین نشسته بودند زیر نظر بگیرد. ضیافت شام می توانست در سه مرحله سرو شود که عبارت بودند از گوشت و ماهی پخته شده، قو و طاووس کباب شده همراه با مخلفات فراوان که پس از طبخ دوباره درون پوست خود پیچیده شده بودند و در ادامه انواع خوراک های تند و شیرین. تمام این غذاها به سرعت از آشپزخانه نزدیک تالار بر سر میز آورده می شد تا به صورت داغ و تازه سرو شوند. پس از آن که خدمتکار با چشیدن مقداری از غذا از سمی نبودن آن مطمئن می شد، ارباب اولین نفری بود که غذا را می کشید. سپس بقیه غذاها سرو می شد.

مهمانی مجلل

در میز بالا، ارباب روی سکویی در مرکز اتاق و پشت به دیوار می نشست. همچنین مهمانان به ترتیب اهمیت، ابتدا کشیشان، سپس اشراف زادگان و بعد خانواده اربابان می نشستند. خدمتکاران با گوشت و سس های مختلف در دست به سرعت در رفت و آمد بودند. خوانندگان و آکروبات کارها اغلب بین سرو غذا مهمانان را سرگرم می کردند.

شلوغی مهمانی

تالار مهمانی می توانست مکانی شلوغ، پر سر و صدا و بد بو باشد. انواع مختلفی از غذاها بر روی میز قرار داشت و سگ ها استخوان های کف زمین را با صدای فرج قورچ می خوردند. تنها ارباب یک پرس غذا برای خودش داشت. دیگر میهمانان یک کاسه را با سه میهمان دیگر تقسیم می کردند. بیشتر آنها غذا را با انگشتان خود می خوردند، بنابراین مهم بود که انگشتان تمیز باشد و از آنها برای گرفتن آب بینی و یا خاریدن بدن استفاده نکرد. تشریفات سر میز سختگیرانه بود. نویسنده ای نقل می کند اگر فرد نمی توانست جلوی خود را برای خاراندن بدنش بگیرد، آن گاه کاملاً مؤدبانه به وسیله قسمتی از لباسش خود را می خرید.

نتیجه گیری ▲

در قرون وسطی، چنگال وجود نداشت، اما هر فرد به صورتی کاملاً مؤدبانه از کارد، قاشق، تکه های نان و انگشتان خود برای خوردن استفاده می کرد، زیرا آداب سر میز مهم بوده و بخشی از تربیت کودکان ثروتمند به شمار می رفت.

غذای مشترک ▲

میهمانانی که در بخش پایینی میز جای داشتند در مقایسه با ارباب غذاهای ساده تری می خوردند؛ اما غذاهای مشترکی هم برای همه وجود داشت. آش، سوپ غلیظ سبزیجات و آب گوشت، غذای اصلی روزانه بود که اغلب اولین وعده غذایی بود که در مهمانی ها سرو می شد. به جز آش، هر فرد غذا را با نان می خورد. تمام غذاها روی تکه های کلفتی از نان بیات که «تختهٔ نان» نام داشت، سرو می شد و سرو آبگوشت همراه با قرص های کوچک نان درست شده از گندم درجه یک و خالص بود.

روکش دیوار با پارچه رنگی

نمک ترکیبی: ترکیبی از نمک و خردل

پارچ لعابی تزئین شده

ظرف لعابی شیشه ای

کاسه چوبی

لیوان گران قیمت

جایگاه ارباب در مرکز میز است

رومیزی کتان نمودار با یک شیشه مدور صاف

کننده پارچه کتان اتومی شد

میز بزرگ بر سطحی بالاتر که

سکو نامیده می شد، قرار داشت.

کف موزائیک شده گران قیمت

چیدمانی مخصوص ارباب ▲

رومیزی کتانی تمیز، پایه های بشقاب چوبی، آس، کاسه، نمک، پارچ و در صورت ثروتمند بودن، لیوان های برزق و برق روی میز بالایی به دقت چیده می شد. در قرن پانزدهم، یک دستمال سفره مشترک بزرگ به نام دستمال بلند هنگام نشستن مهمانان بر روی زانوهای آنها کشیده می شد.

زن قرون وسطی

در سال ۱۳۸۶ یک کشیش فرانسوی با نگارش کتابی با نام «واضح است» مردان را بسیار اصیل تر از زنان و دارای امتیازات برجسته تر معرفی کرد. کلیسای قرون وسطی زنان را دارای مقامی پایین تر و پست تر از مردان می دانست و اعتقاد داشت که زنان باید مطیع و فرمانبردار پدران و همسران خود باشند. اما زندگی واقعی زنان در قرون وسطی تا حدی متفاوت بود. همه آنها هم آرام و بی صدا در خانه نمی ماندند، در واقع بیشتر زنان مجبور به کار کردن برای امرار معاش خانواده خود بودند. زنان روستایی در کنار همسران خود در مزرعه سخت کار می کردند، همچنین مسئولیت پختن غذا و تهیه لباس خانواده را بر عهده داشتند. همسران و دختران پیشه وران بیشتر در کارگاه کار می کردند و اغلب اوقات به نوبه خود به کار صنعتگری مشغول بودند. بانوان ثروتمند به کارهای سنگین خانه نظم می بخشیدند و در بعضی مواقع امور جاری همسران خود را انجام می دادند. البته فقط شماری از مادران روحانی قدرتمند، زنان اشراف زاده و ملکه ها بر وقایع داخلی نفوذ داشتند.

► پوشش زنان

هر چند دختران مجرد و جوان اغلب سر خود را نمی پوشاندند، اما انتظار می رفت که زنان متأهل به نشانه نجابت موهای خود را با یک سربند کتانی ببوشانند.

◀ زنان ثروتمند

صاحبان املاک، چه مردان و چه زنان، از جمله شخصیت های بانفوذ در جامعه قرون وسطی بودند. یک زن مالک مجرد از حقوق قانونی مساوی با مردان برخوردار بود. او می توانست وصیت نامه ای را تنظیم کند و چندین سند را با مهر شخصی خود امضا کند. با وجود این، در صورت ازدواج یک دختر، املاک و اختیارات او به همسرش واگذار می شد. در صورت مرگ مرد، یک سوم از املاک وی به زن می رسید تا از این طریق بتواند امرار معاش کند.

► دوشیزه اورلئان

سنت ژان (ژاندارک ۱۴۳۱-۱۴۱۲) دختری روستایی و اهل فرانسه بود که در سن ۱۳ سالگی آوایی را شنید که به او می‌گفت تا ارتش انگلیس را از خاک فرانسه عقب نشانند. سنت ژان با زرهی بر تن، ارتش فرانسه را در شهر محاصره شده اورلئان به پیروزی بزرگی رساند. با وجود این، بعدها به او خیانت کردند و به انگلیسی‌ها تحویل دادند. انگلیسی‌ها نیز او را به جرم جادوگری در آتش سوزاندند.

▲ حفاظت از قلعه

این زن اشراف‌زاده پس از شنیدن خبر مرگ همسرش از هوش رفته است. بسیاری از زنان در پی مرگ همسران خود در جریان درگیری‌ها، یا در زمان غیبت آنها از دربار و یا هنگام حضور در جنگ‌های صلیبی، مسئولیت ادارهٔ املاک بزرگ را بر عهده داشتند. زنان به حل و فصل نزاع‌های محلی، اداره مزارع و امور مالی می‌پرداختند. حتی برخی از آنها در درگیری‌ها می‌جنگیدند و در زمان محاصرهٔ قلعه، از دژهای خود محافظت می‌کردند.

► بدون گناه زندگی کن

بسیاری از بانوان مجرد، وارد دیر و صومعه می‌شدند، جایی که زندگی خود را همچون بسیاری از راهبه‌ها می‌گذراندند. صومعه‌ها موقعیت زندگی عابدانه‌ای را برای زنان فراهم می‌کردند. همچنین زنان را به تحصیل علم و پذیرش مسئولیت‌هایی که در خارج از صومعه برای آنها میسر نبود تشویق می‌کردند. بسیاری از مادران روحانی همچون صاحبان املاک و کارفرمایان محلی، از جمله شخصیت‌های مهم جامعه به شمار می‌رفتند (تصویر فوق گویای این مطلب است).

دختران دوشیزه

ریسندگی توسط زنان و با استفاده از دوک‌های دستی مانند این شکل انجام می‌شد. استفاده از چرخ ریسندگی در قرن سیزدهم از طریق هندی‌ها رواج پیدا کرد. بسیاری از دختران مجرد به این شیوه امرار معاش می‌کردند، بنابراین واژه «دوشیزه» برای دختر مجرد به کار برده می‌شد.

همان‌طور که دوک می‌چرخد، پشم تابیده شده و به نخ تبدیل می‌گردد.

سنجاق‌های تزئینی مو

نخستین طرفدار حقوق زنان

کریستین دوپیزان (۱۴۲۹-۱۳۶۴) یکی از معدود زنان در قرون وسطی بود که با شغل نویسندگی، زندگی خود را می‌گذراند. او در اعتراض به نحوه تمجید و یا توهین به زنان از سوی نویسندگان مرد، شعر می‌سرود و کتاب می‌نوشت.

بندهای چرمی جوراب‌ها را بالا نگاه داشته و از افتادن آنها جلوگیری می‌کردند.

جوراب‌های پشمی ساق بلند روی زانو قرار داشتند.

کفش‌های چوبی در گل و لای روی کفش قرار می‌گرفتند.

کفش‌های چرمی سنگ‌دار با کف نازک.

پوشش مو

بیشتر زنان موهای خود را با روسری یا شال کوچک کتانی سفید رنگی می پوشاندند، اما زنان ثروتمند تورهای طلایی را بر روی موهای تابیده و بافته شده خود می انداختند. کلاه کیف شکل معروفی که «هنین» نام داشت تنها برای مدت زمان کوتاهی در اواخر قرن پانزدهم مورد پسند عموم قرار گرفت.

شال کوچک کتانی مو را تمیز و همچنین پوشیده نگاه می دارد

زن شهرنشین

یک زن شهرنشین از طبقه متوسط، در قرن پانزدهم این لباس ها را می پوشید. زنان در شهرها در حرفه های متفاوتی فعالیت می کردند؛ مغازه دار، ریسنده و یا نانوا بودند. هم زنان متأهل و هم زنان مجرد برای گذران زندگی خود کار می کردند. چون به زنان حقوق کمتری در مقایسه با مردان پرداخت می شد، آنها اغلب دو یا چند شغل همزمان داشتند.

بارون‌های بزرگ

در واقع هر فرد نجیب‌زاده برده‌ای بود که متعهد به خدمتگزاری برای پادشاه خود می‌شد، اما بسیاری از نجیب‌زادگان آن قدر قدرتمند شده بودند که پادشاه نمی‌توانست آنها را کنترل کند. در قرن دوازدهم، قدرتمندترین بارون‌ها طبق قوانین و شیوه خاص خود بر مناطقی که واقعاً بسیار کوچک و تحت سلطه بود، حکومت می‌کردند. تجملات کاخ‌های آنها اغلب با تجملات موجود در کاخ پادشاه رقابت می‌کرد و بسیاری نیز برای خود ارتشی دائمی و همواره آماده به خدمت در اختیار داشتند. یک بارون فرانسوی به نام سر دکوسی یک گروه محافظ شخصی متشکل از ۵۰ شوالیه داشت که هر کدام ۱۰ همراه برای خود داشتند. این سپاه‌های مستقل و کوچک گاهی اوقات با حملات وحشیانه و بی‌رحمانه دست به چپاول همسایگان خود می‌زدند. اگر پادشاه بارون‌های خود را خشنود نگاه نمی‌داشت، آنها تهدیدی جدی برای او به شمار می‌رفتند.

► آدمکش‌ها

بارون‌ها در بعضی مواقع، سربازان مزدوری را استخدام می‌کردند تا برای آنها بجنگند. اینها دسته‌هایی با بیش از سه هزار سرباز از ملیت‌های گوناگون متشکل از نظامیان فراری از جنگ‌های صلیبی، یاغیان و شوالیه‌های تبعیدی بودند.

◀ پیشگام مجلس

پادشاه انگلیس معمولاً از طریق یک مجلس طراز اول متشکل از بارون‌ها و کشیشان حکمرانی می‌کرد، اما سیمون دمون فو خواستار محدود کردن قدرت هنری سوم (۱۲۷۲-۱۲۰۷) بود. او در سال ۱۲۶۴ با برپایی یک شورش پادشاه را زندانی کرد و اولین مجلس را تشکیل داد. این مجلس متشکل از اعضای مجلس پیشین همراه با دوتن از نمایندگان هر بخش و شهر بود.

► ولاد دراکول

بد نام‌ترین بارون، ولاد تپس رومانیایی (۱۴۷۶-۱۴۳۰) بود. بر اساس یک افسانه، او هزاران نفر را به بالای چوبه دار کشید و اسم مستعارش «دراکولا» یا «پسر ازدها» بود.

▲ فخر فروشی نشان خانوادگی

زمانی که شوالیه‌ها وارد میدان نبرد می‌شدند، چهره آنها پشت زره مخفی بود. بنابراین شوالیه‌ها با حمل نشانی بر روی سپر خود شناسایی می‌شدند. در قرن سیزدهم این نشان را نه تنها جنگجویان، بلکه خانواده‌های اعیانی با نفوذ نیز به کار می‌بردند.

◀ کردهمایی دور تا دور پرچم

هر اشراف‌زاده، پرچمی مانند این شکل را داشت که علامت و نشان شخصی وی محسوب می‌شد. چنین پرچم‌هایی نماد مهمی از صف‌آرایی سربازان و شوالیه‌ها در میدان نبرد بودند.

پرچم ترکیبی قرن پانزدهم

منشور مهم

در ژوئن ۱۲۱۵، بارون‌های انگلیسی، پادشاه ژان (۱۲۱۶-۱۱۶۷) را مجبور کردند تا مگنا کارتا (منشور مهم) را امضا کند. این سند، قدرت پادشاه برای گرفتن مالیات از بارون‌ها و مجازات افراد بدون محاکمه منصفانه را محدود کرد. با این حال، مگنا کارتا حقوق مساوی را برای همه افراد جامعه تعریف نکرده بود. در این سند اشاره چندانی به حقوق عوام نشده بود. به هر حال، این فرصتی بسیار مهم به شمار می‌رفت؛ اولین بار بود که یک پادشاه انگلیسی تحت کنترل قانون درمی‌آمد.

مهر بزرگ مخصوص پادشاه جان

اتاق نگهبانی مستحکم

شهرهای مجهز به دژ

مردم قرون وسطی به منظور حفاظت از خودشان در زمان جنگ دژ می‌ساختند. دیوارهای سنگی قلعه در سرتاسر نواحی روستایی دیده می‌شد، همچنین بیشتر شهرها با دیوار، برج و اتاق‌های محافظان قلعه محافظت می‌شد. برخی از این دژها عظیم بودند و دیوارها حتی ضخامتی بیش از ۱۰ متر داشتند. شهر کارکسون در فرانسه هنوز دارای ۵۴ برج و دیوارهای مربوط به قرون وسطی است که کل شهر را در بر گرفته است.

► سردار لشکر

حملهٔ سریع شوالیه‌ای زره پوشیده، در حالی که صورت خود را در پشت کلاهخود بزرگی پوشانده بود، به مانند منظره‌ای ترسناک برای غیرنظامیان بی‌دفاع بود. راهبه‌ای حملهٔ مردان یکی از بارون‌های قدرتمند به شهر دورهام انگلیس در سال ۱۱۴۳ را این گونه نقل می‌کند: «آنها هر چیزی را که سر راهشان بود نابود کردند؛ مردان را از دیوارهای منازل خود آویزان و بقیه را در رودخانه غرق کردند و سرتاسر شهر را صدای ناله و بیماری فراگرفته بود.»

چکش جنگی
ایتالیایی
مربوط به اواخر
قرن ۱۵

تبر جنگی آلمانی متعلق
به اواخر قرن پانزدهم

▲ درگیری خونین

بارون در محکمه قضایی

خود همچون یک قاضی عمل می‌کرد، اگر او نمی‌توانست تصمیمی صریح بگیرد، ممکن بود اجازه دهد از طریق مبارزه تصمیم‌گیری کنند. شاکي و متهم با پوشیدن زره و با استفاده از شمشیر و تبر با یکدیگر می‌جنگیدند و پیروز این نبرد پیروز دعوی بود. بیشتر مردم ترجیح می‌دادند تا مبارزانی را به منظور جنگیدن برای آنها استخدام کنند. اما حل اختلافات به این شیوه مورد پسند مردم نبود. به هر حال فرد بازنده مجبور به دست کشیدن از هدف خود بود و دستش به نشانهٔ مجازات قطع می‌شد.

قیهٔ شمشیر

شمشیر تک تفره
فرانسوی متعلق به قرن
چهاردهم

شمشیر دولبه‌فای
با نشانه‌های بسیار
از صحنهٔ نبرد

دربار پادشاه

دربار پادشاه، کانون و نمونه عالی قلمرو پادشاهی بود. در این جا پادشاه قدرت خود را با برگزاری مراسم و مهمانی های مجلل، گرفتن مالیات، حل و فصل نزاع ها و تعیین قوانین نشان می داد. دربار پادشاه به خصوص، مکان مهمی برای نظارت بر قدرت بارون های بانفوذ و مقتدر بود. هنری دوم (۱۱۸۹-۱۱۳۳) پادشاه انگلستان جلسات خاصی از دادگاه را برای حل کردن بحث و جدل ها بر سر مالکیت زمین برگزار می کرد و لوئی چهارم (۱۲۷۰-۱۲۱۴) فرانسوی بر استماع جلسات مختلف دادگاه تأکید داشت. دیگر پادشاهان نیز افراد تحت فرمان و ملاقات کنندگان خویش را با جلال و شکوه دربار خود به حیرت واداشتن. شگفت انگیزترین آنها قلعه های سیسیلی فردریک دوم (۱۲۵۰-۱۱۹۴) امپراتور مقدس روم بود که در دربار خود تالارهایی طلایی، حیوانات غیر بومی، باغ های زیبا داشت.

► حق فرمانروایی

بیشتر پادشاهان قرون وسطی معتقد بودند که قدرت تسلط کامل را بر افراد خود دارند و آنها را هدیه ای از سوی خداوند تلقی می کردند. این موضوع گاهی منجر به اتخاذ موضعی متکبرانه و فاجعه آمیز می شد. ریچارد دوم (۱۴۰۰-۱۳۶۷) یک بار ساعت ها بر تاج و تخت سلطنتی خود نشست و دور و بر را برانداز کرد. زمانی که به ندیمه های خود نگاه می کرد، تنها خواستار زانو زدن آنها مقابل خود بود. در سال ۱۳۹۹ روش های مستبدانه ریچارد باعث کاهش محبوبیت و سرانجام عزل او از تخت سلطنتی شد.

▲ سرگرمی بی ارزش

مردان و بانوان دربار ساعت های بیکاری خود را با تفریحات مختلفی می گذرانند. بعضی از این به سرگرمی ها به کار عادی مردم در قرن سیزدهم تبدیل گشت.

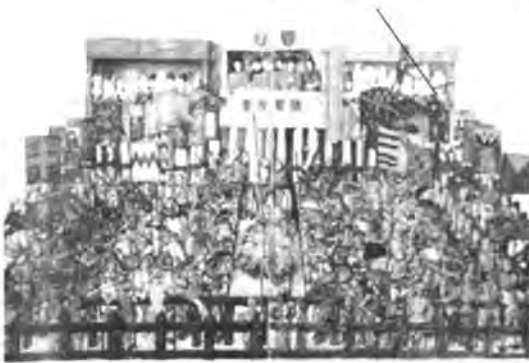

▶ اشعار عاشقانه

هر دربار آوازخوان های دوره گردی مخصوص خود داشت که آهنگ هایی را در مورد عشق یا اعمال شجاعانه به وسیله چنگ یا لوت می نواختند. بهترین اشعار عاشقانه را آوازخوان ها می نوشتند که در قرن دوازدهم در جنوب فرانسه ظهور کردند. هر آوازخوان در ستایش عشق آرمانی خود شعر می سرود.

بانوان دربار از جایگاه تماشاچیان مسابقه
سلحشوران را تماشا می کردند

▲ نبردهای نمایشی

جاه و جلال و تشریفات، بخش های مهم زندگی درباری را تشکیل می دادند. مسابقه یا نبرد نمایشی سرگرمی جالب و جذاب در دربار قرن یازدهم بود. در تمام مدتی که پادشاه، ملکه و ندیمه ها نظاره گر بودند، عده زیادی از شوالیه ها به سوی یکدیگر می تاختند. اگر آنها سوار بر اسب نبودند، با پای پیاده نبرد می کردند. مسابقات، خونین و خطرناک بودند. در طول نبردی در کلن بیش از ۶۰ شوالیه کشته شدند.

◀ نیزه بسیار به رقیب زدن

نیزه زدن به فاصله ۴ متری

نافرمانی از پادشاه معادل سرپیچی از فرمان خداوند بود، اما اگر پادشاهی ضعیف یا ناتوان بود، بارون های بانفوذ برای او مسئله ساز می شدند. پادشاهان مایل بودند اشراف زادگان را به دربار خود بکشانند، جایی که می توانستند آنها را تحت کنترل خود داشته باشند. یکی از سرگرمی های بزرگ، مسابقات نیزه بازی سوار بر اسب بود. در آنجا دو شوالیه زره پوش به سوی یکدیگر می تاختند و نیزه هایشان را جلوتر از خودشان نگاه می داشتند. هدف، ضربه زدن به سر یا قفسه سینه رقیب یا انداختن او از اسبش بود.

جایزه مسابقه سلحشوران لوحی در خشان بود.

وسیله تزیینی به شکل قلب و اشک

لوح هلندی مربوط به قرن یازدهم

▶ اظهار عشق

در قرن دوازدهم، عشق اعیانی در محافل درباری رایج گشت. این عشق، نوعی علاقه تصنعی با قوانین سفت و سخت بود. که باید مخفی نگاه داشته می شد و معشوق می بایست با فرد دیگری ازدواج می کرد. شوالیه های نجیب زاده شیفته بانوان خود از جاهای دور دست بودند، ترانه های عاشقانه و طولانی می سرودند و عهد می کردند تا در راه عشق خود اعمال شجاعانه انجام دهند. این لوح نمایشی، شوالیه ای را نشان می دهد که در مقابل بانوی خود زانو زده است و شعار «یا تو یا مرگ» را سر می دهد.

◀ داد و ستد رسمی

پادشاه خواسته های خود را از طریق احکام رسمی اعلام می کرد. کاتب او هر ساله صدها سند مبنی بر واگذاری املاک، مجوز افزایش نیروهای سپاهی، انتصاب مقامات و همچنین دستور پرداخت مالیات را صادر می کرد. این حکم رسمی، حق مالکیت یک شکارگاه است که در سال ۱۲۹۱ از سوی ادوارد اول (۱۳۰۷-۱۲۳۹) پادشاه انگلستان به یکی از بارون های خود به نام راجر دپلیکینگتون اعطا شده است.

دربار با استفاده از مهر به اسناد رسمیت می داد

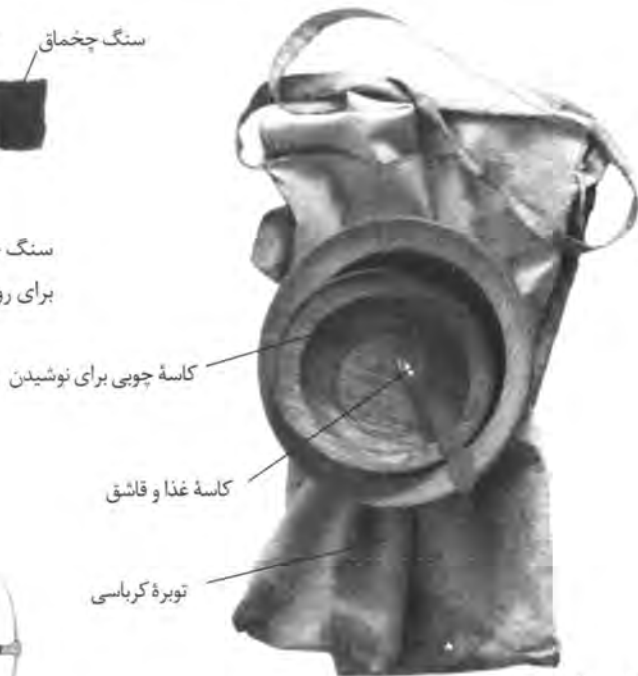

سرباز قرون وسطی

دوران قرون وسطی (مخصوصاً در اروپا) رنگ آرامش را به ندرت به خود دید. جنگ‌های صلیبی علیه ترک‌های مسلمان سه قرن به طول انجامید و جنگ‌های چند صد ساله بین انگلیس و فرانسه از سال ۱۳۳۷ تا ۱۴۵۳ ادامه داشت. حتی زمانی که هیچ نبرد اصلی صورت نمی‌گرفت، بارون‌ها و راهزنان به همسایگان خود حمله می‌کردند. در اوایل قرون وسطی، شوالیه‌ی زره‌پوش فرمانده‌ی صحنه‌ی نبرد بود. او سربازان پیاده‌ی نظامی که بیشتر آنها روستاییان فقیر، مرعوب و تعلیم‌نندیده‌ای بودند و به دستور ارباب خود در صحنه‌ی نبرد حاضر شده بودند تحقیر می‌کرد، اما در قرن پانزدهم، شوالیه‌ها بسیار سریع و جبهه‌ی خود را از دست دادند و سربازان عادی به چهره‌ای بسیار مهم تبدیل گشتند. اربابان به استخدام جنگجویان حرفه‌ای اقدام کردند که تعلیم دیده، ماهر و تابع قوانین بودند. بسیاری از آنها همچون سربازان مزدور برای بالاترین پیشنهاد دهنده کار می‌کردند.

سنگ چخماق، چاقو تیزکن و آتش زنه
برای روشن کردن آتش

دشمن شرور

کمانگیران، نقش اصلی را در سقوط شوالیه در قرن پانزدهم ایفا کردند. بارش تیرهای مرگبار از فاصله مطمئنی بر سر دشمنان، هم سربازان و هم اسبان را از پای در می‌آورد. شوالیه‌های زره‌پوش بدون اسب، طعمه‌ی بسیار خوبی برای سربازان پیاده‌ی نظام بودند.

جنگ های صلیبی

در سال ۱۰۹۵ پاپ خواستار جنگی مقدس علیه ترک های مسلمانی شد که کنترل سرزمین مقدس مسیحیان فلسطین را در دست گرفته بودند. یک سپاه اروپایی رهسپار اولین جنگ صلیبی و آماده تسخیر دوباره شهر مقدس اورشلیم شد، اما ترک ها به زودی بار دیگر پیشروی کردند. به طور کلی، مابین سال های ۱۱۴۷ و ۱۲۷۰ هشت جنگ صلیبی رخ داد که همه این جنگ ها در نهایت به شکست انجامید. این نقاشی مربوط به قرن پانزدهم، جنگجویان صلیبی را در هنگام ورود به دمياط در مصر نشان می دهد.

«شمشیر پهن»، نوعی سلاح لهستانی بود که برای زخمی کردن و یا پرت کردن دشمن به کناری استفاده می شد

مدت دوام چکمه های چرمی حدود سه ماه بود

سرباز خسته و گرسنه

زندگی در حال پیشروی می توانست بسیار سخت باشد. یک سرباز پیاده نظام مجبور به پیمودن دست کم ۱۰ کیلومتر در روز و در بعضی از مواقع سه برابر بیشتر از آن بود. ظرف غذای او اغلب خالی بود و یک سپاه عظیم خیلی زود هر چیز خوردنی را در نواحی روستایی اطراف می بلعید. به سربازان قحطی زده فرانسوی در اولین جنگ صلیبی در سال ۱۰۹۷ دستور داده شد تا گوشت افراد دشمن را بخورند: «آیا اجساد سربازان ترک به اندازه کافی وجود ندارد؟ گوشت پخته و نمک زده آنها غذای خوبی برای خوردن خواهد بود؟»

معاوضه خوب

دشمن اسیر شده می توانست دستاورد با ارزشی به حساب آید. زندانیان مهم اغلب برای معاوضه، در قبال مبلغ زیادی پول اسیر می شدند. زمانی که پادشاه ریچارد اول (۹۹-۱۱۵۷) در سال ۱۱۹۴ اسیر شد، کشورش مجبور به پرداخت مبلغ ۱۵۰ هزار مارک شد که در آن زمان مبلغ هنگفتی بود.

خنجر نظامی

کارد غذاخوری

توبره کمری

یک سرباز مجبور بود وسایل شخصی خود را هر جا که می‌رفت با خود حمل کند، بنابراین توشه او، حداقل وسایل مورد نیازش را تشکیل می‌داد. این کیف چرمی آویخته از کمر غالباً شامل پول، نخ و سوزن و یک دستمال بود.

نبرد تن به تن

یک سرباز با داشتن شمشیری در دست راست خود و سپری کوچک در دست چپش دشمنی خطرناک بود. سپرهای گرد و کوچکی که به مچ دست بسته می‌شد و نه تنها وسیله‌ای برای دفاع در مقابل ضربات دشمن به کار می‌رفت، بلکه برای ضربه زدن به صورت دشمن قبل از آن که بتواند با شمشیر صدمه‌ای وارد کند، نیز استفاده می‌شد. با وجود این، سرباز در بیشتر صحنه‌های نبرد از قداره کمک می‌گرفت و شمشیر جنگجو، آخرین وسیله نبردش بود. در نبردهای قرون وسطایی هیچ قانونی وجود نداشت و بیشتر درگیری‌ها آشوبی وحشتناک بود.

سپر کوچک مچ یا محافظ مشت برای مشت زنی

شمشیر تک نفره برای

نبرد تن به تن

جک، حالم خوب است

این لباس نظامی را یک سرباز پیاده نظام حرفه‌ای در اواخر قرن پانزدهم می‌پوشید. یک سری از تجهیزات، متعلق به خودش و مابقی احتمالاً ربوده یا غارت شده بودند. بیشتر سربازان این دوره تجهیزات رزمی کمتری از شوالیه‌های قدیمی داشتند. یک فرنج نظامی که «جک» خوانده می‌شد و دستکش‌هایی آهنی و آتل‌هایی برای محافظت از دست، در برابر ضربه‌های شمشیر و خنجر وسایلی کارآمد بودند.

کلیسا

کلیسای کاتولیک، در مرکز و کانون زندگی مردم قرون وسطی قرار داشت. بر خلاف امروز، کلیسای کاتولیک، تنها کلیسای موجود در اروپا بود و تمام مسیحیان به آن تعلق داشتند. کلیسا با قوانین، املاک و مالیات‌های خاص خود، نهادی پرنفوذ بود و تقریباً تمام جنبه‌های زندگی مردم از مراسم گرفته تا معنویات را تحت تأثیر قرار می‌داد. بیشتر مردان و زنان، چه ثروتمند و چه فقیر، در کلیسا تعمید شده و در آن جا ازدواج می‌کردند و معمولاً یکشنبه‌ها در مراسم کلیسا حضور داشتند. در زمان مرگشان نیز، کشیش آخرین تشریفات را به جای می‌آورد و سپس در محوطه کلیسا دفن می‌شدند. برای بسیاری، زندگی در این جهان، دشوار و کوتاه بود، اما کلیسا به آنان این طور می‌آموخت که در صورت پیروی از تعالیم مسیح پادشاه آنان بهشت خواهد بود. این عقیده به کلیسا قدرت زیادی برای حکومت بر قلب و اذهان مردم می‌داد.

▲ رهبران مردان

اسقفان اعظم از جمله مردان با نفوذ قرون وسطی بودند که در مجلس پادشاه تشکیل جلسه می‌دادند و نقش مهمی را در دولت ایفا می‌کردند.

▶ پرندۀ رحمت

این کبوتر طلایی معلق بر فراز محراب، نمادی از روح مقدس در حین عشاء ربانی بود. مراسمی مسیحی که در آن برای گرامیداشت قربانی شدن عیسی مسیح، نان را متبرک کرده و می‌خوردند.

▲ جانشین عیسی مسیح

پاپ فرمانروای تمام کلیسا و خلیفه خدا بر روی زمین بود. این انگشتر بزرگ طلاکاری شده متعلق به پاپ انوگنیوس چهارم بود که طی سال‌های ۱۴۳۱ و ۱۴۳۷ حکمرانی می‌کرد.

گنجینه های کلیسا

در قرن چهاردهم مسیحیان بسیار ثروتمند شدند. از اجاره بها، عشریه و تقاضای آمرزش (بخشایش گناهان) پول زیادی به دست می آوردند. کلیساهای بزرگ تر استطاعت خرید ظروف مقدس و گران قیمت همچون این جام نقره ای زیبا مربوط به قرن چهاردهم را داشتند.

بخوردان کلیسا از زنجیرهای طلا کاری شده آویزان شده است

بخوردان چرخشی

در آیین عشای ربانی، کشیشان مجمر حاوی عود را برای روحانی کردن فضا در هوا می چرخاندند. مردم بر این باور بودند که با حضور مرتب در آیین عشای ربانی، از سوی خداوند پاداش دریافت می کنند و هر چه این حضور بیشتر باشد پاداش بزرگ تری نصیب شان خواهد شد. ثروتمندان می توانستند هزینه ۳۰ عشای ربانی را بپردازند تا برایشان خوانده شود.

فضای داخل بخوردان را دود عود فرا گرفته است

وظایف کشیش منطقه

کلیسای هر منطقه، کشیشی داشت که وظایف خاص خود را انجام می داد. یک کشیش اغلب در مزیقه بود. بسیاری از آنها فقرایی بودند که حتی تحصیلات ابتدایی نداشتند. بیشتر درآمد یک کشیش از هزینه غسل تعمید، مراسم ازدواج و کفن و دفن تأمین می شد. همچنین او مالک یک زمین شخصی در روستا، به نام ملک کلیسا بود که مواد غذایی مورد نیازش را در آن می کاشت. علاوه بر موعظه کردن، کشیش روستا، به بیماران و مستمندان رسیدگی می کرد و کشیشانی که تحصیلات بیشتری داشتند لاتین و داستان های انجیل را به پسر بچه های روستا تعلیم می دادند.

► تصاویر جهنم

بر اساس تعالیم کلیسا، زمانی که یک فرد می‌میرد، اعمال خوب و بد او در زمان حیاتش جزء به جزء در ترازوی خداوند سنجیده می‌شود. روح فرد به کمک فرشتگان به بهشت یا به وسیله شیاطین به جهنم برده می‌شود. جهنم، مکانی ترسناک برای مردم دوران قرون وسطی بود و عذاب آن با جزئیات بیشتر در نقاشی‌های متعددی ترسیم شده بود.

◀ محکوم به سوختن

افراد معدودی قدرت کلیسا را زیر سؤال می‌بردند، این افراد شدیداً مجازات می‌شدند. جمعیتی که مخالف تعالیم کلیسا بودند، ملحد نامیده می‌شدند. آنها را برای محاکمه، به دادگاهی در صحن کلیسا می‌بردند و تحت قوانین خاص آن جا ممکن بود به تازیانه یا سوزانده شدن با هیزم محکوم شوند. فرقه کاتار در جنوب فرانسه با این ادعا که هر چیزی در این عالم به دست شیطان به وجود آمده است، عقاید کلیسای کاتولیک را رد کرد. در سال ۱۲۰۸، پاپ دستور مبارزه علیه این افراد ملحد را داد. در طی ۲۶ سال، هزاران تن از کاتارها شکنجه و در آتش‌های بزرگ سوزانده شدند تا این که کاملاً از بین رفتند.

فرشته یک صندوق کوچک طلاکاری شده را نگاه داشته است.

فرشتگان چوبی حکاکی شده از سالن یا تالار مرکزی کلیسای قرون وسطی

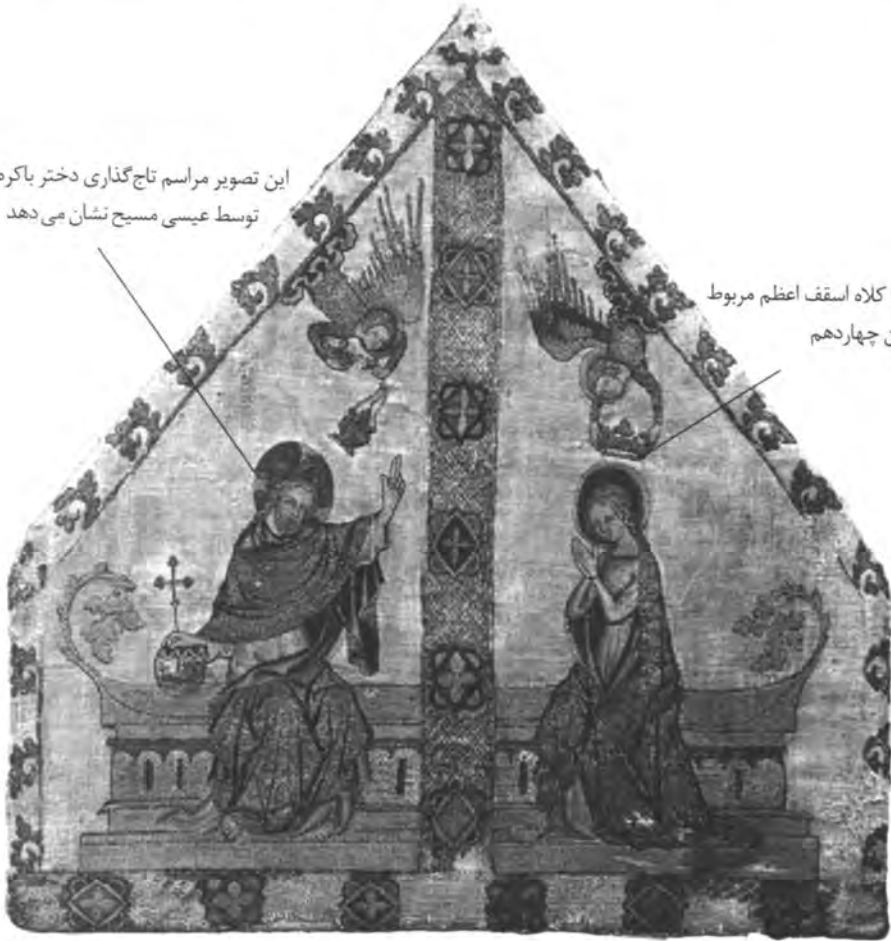
فرشته، بخوردان طلاایی را می چرخاند

فرشته، کلیسای کوچکی را نگاه داشته است

این تصویر مراسم تاج گذاری دختر باکره ای را توسط عیسی مسیح نشان می دهد

تاج یا کلاه اسقف اعظم مربوط به قرن چهاردهم

▲ تاج اسقف اعظم

اسقفان اعظم، رهبران محلی کلیسا بودند. آنها از کلیساهای جامع خود بر کلیساهای مناطق کوچک تر که اسقف نشین نامیده می شدند، حکومت می کردند. اسقفان اعظم معمولاً از خانواده های اصیل بودند و در امور دولتی و همچنین امور مربوط به کلیسا مشارکت داشتند. برخی از آنها پرهیزگار و عالم بودند، اما برخی دیگر چنین نبودند؛ چنان که یک اسقف ایتالیایی در قرن سیزدهم اعتراف کرد که مسیحیت را باور نداشته و تنها برای دستیابی به ثروت و افتخار بدین مقام رسیده بود.

ساخت کلیسای جامع

در اوایل قرون وسطی، کلیساهای بزرگ، به سبک رومی ساخته می شدند. برای نگه داشتن طاق های قوس دار، از ستون هایی عظیم و دیوارهایی ضخیم استفاده شده بود. در نتیجه، پنجره ها کوچک و کلیساهای ساخته شده به سبک رومی در بعضی مواقع تاریک و تیره بودند. در قرن دوازدهم، این پنجره ها در نظر جمعیت رو به افزایش اروپا و سیل فزاینده مهاجرین، بسیار کوچک بودند. افزایش ناگهانی ساخت کلیساهای جامع در سال ۱۱۴۰ با ساخت صومعه سنت دنیس در پاریس آغاز شد. این بنا به سبک جدید و غربی به نام گوتیک ساخته شد. وزن سقف ها فقط بر روی دیوارها تکیه نداشت، بلکه بر روی پشتبند های بیرونی که شمع نامیده می شدند، قرار می گرفت. بدین ترتیب دیوارها نازک تر شده و پنجره های مرتفع چشم را متوجه آسمان و فضای کلیسا را نورپاشی می کرد.

همنوایی سنگ ها

قبل از سال ۱۳۵۰، تنها در فرانسه ۸۰ کلیسای جامع ساخته شد. کلیسای ریمز از جمله اولین کلیساهای ساخته شده در سال ۱۲۱۱ بود.

همزمان با بالا رفتن قطعه سنگ، پایه ها به سمت بیرون رانده می شدند تا قلاب سنگ به زمین نیفتد

پایه میانی را در انتهای کار جا می دادند تا دو پایه دیگر را در جای خود محکم نگه دارد

ابزارهای دایمی

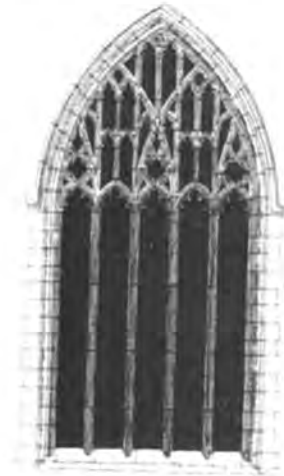
همچون بسیاری دیگر از لوازم بنایی، قلاب سنگ از زمان قرون وسطی تغییر چندانی نکرده است. این نوع قلاب سنگ دو پایه ای، در قرون وسطی نیز متداول بود.

استفاده از قلاب سنگ

سنگ تراشان قرون وسطی از دستگاه های بالابری به نام قلاب سنگ برای بالا کشیدن قلوه سنگ های سنگین استفاده می کردند. پایه ها درون فضای کوچکی که در بالای سنگ ایجاد شده بود، جفت شده و طناب مخصوصی برای بلند کردن از بالا به قلاب وصل می شد. این قلاب مخصوص بلند کردن سنگ، قادر به برداشتن سنگ هایی با وزنی تا یک تن بود.

► اوج گیری به سوی آسمان

کلیساهای گوتیک با اسکلتی سنگی برافراشته می‌شدند. تیرچه‌ها در سقف‌های قوسی قرار می‌گرفتند که بام‌های سنگ فرش شده سنگینی را تحمل می‌کردند. تیرچه‌های سنگی ظریف بر روی ستون‌ها قرار داشتند و در رأس قوس به یکدیگر می‌رسیدند. قوس‌ها یا فضاهای بین تیرچه‌ها با خطوطی از سنگریزه‌ها پر می‌شدند. این روش، ساخت و ساز چنان مقاوم و سبک بود که می‌شد کلیساهایی بسیار مرتفع‌تر از قبل ساخت. کلیساهای در طی قرون دوازدهم و سیزدهم بالا و بالاتر می‌رفتند. سقف صحن کلیسایی در بووایس در فرانسه به ارتفاع شگفتی آور، یعنی ۴۸ متر رسیده بود!

▲ بگذار نور بتابد

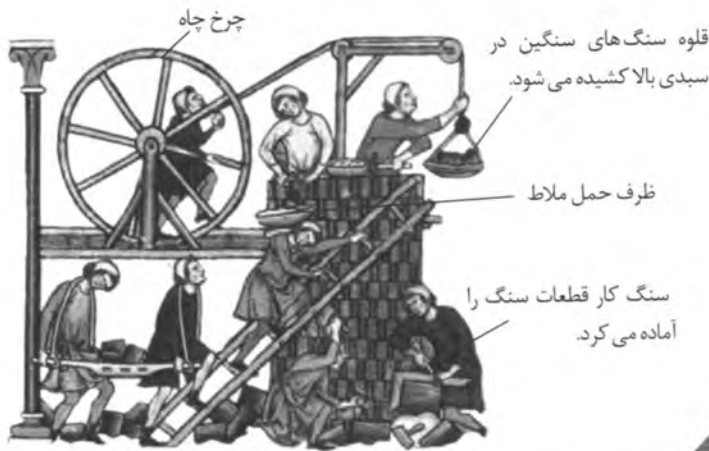
نمونه اولیه ▲
سبک پیچیده پنجره‌های مرتفع گوتیک از پنجره‌های نیزه‌ای همسان قرن سیزدهم الهام گرفته شده بودند.

خطوط عمودی و بلند این پنجره قرن پانزدهمی، نگاه‌ها را به بالا می‌کشاند و به همین دلیل سبک متأخر گوتیک انگلیسی، گوتیک قائم خوانده می‌شود. شیشه‌های رنگی شفاف متعددی بر بالای حجاری‌های ظریف تاج پنجره‌ها قرار می‌گرفت.

◀ نسخه مشابه

آب باران از بام به درون ناودان‌ها می‌رفت و با فاصله از دیوار به بیرون ریخته می‌شد. دهانه ناودان اغلب به داخل صورت‌های مجسمه‌های بد شکلی وصل بودند که گویی آب را تف می‌کردند.

چرخ چاه

قلوه سنگ‌های سنگین در سیدی بالا کشیده می‌شود.

ظرف حمل ملاط

سنگ کار قطعات سنگ را آماده می‌کند.

▲ مردان مشغول به کار

با بالا رفتن دیوارها، سنگ‌کارها مجبور به کار کردن در ارتفاع بودند و بر روی داربست‌های چوبی خطرناکی که با طناب به هم بسته شده بودند، کار می‌کردند. سنگ‌ها را با نقاله یا جرثقیل دستی - وسیله‌ای که به چرخ بزرگی متصل بود که با راه رفتن فردی در داخلش به حرکت می‌افتاد - برای بناها بالا می‌کشیدند، بسیاری به خاطر شرایط خطرناک کار، جان خود را از دست می‌دادند.

این پایه‌ها بر روی زمین ساخته و سپس به جای مورد نظر منتقل می‌شدند

در طی ساختن،

این پایه‌ها یا چارچوب‌های چوبی

بودند که شمع‌های معلق را پشتیبانی می‌کردند

و بعد از این که ملاط سفت می‌شد این

چارچوب‌ها را باز می‌کردند

▼ نیروی بالابرنده

دیگر ستون‌های اصلی ساختار یک کلیسای گوتیک، پشت‌بندها بودند. سقف بنا چنان سنگین بود که تیرچه‌های سقف را به درون ستون‌ها فرو می‌برد و ستون‌ها را به سمت بیرون خم می‌کرد. برای رفع این نقیصه، پشت‌بندهای بزرگی در بیرون ساخته می‌شد که متمایل به درون بودند، اما این پشت‌بندها نمی‌توانستند همه وزن را تحمل کنند، به ویژه در رأس که تیرچه‌ها بر روی دیوار قرار داشتند. در این جا، پشت‌بندهای کمکی «معلقی» در امتداد سقف قرار می‌گرفتند که نیروی بیرون را به پایین منتقل می‌کردند.

فضای بین سنگ‌ها با
خرده سنگ پر شده است

ناودان

این پشت‌بندهای معلقی،
دیوار را تقویت می‌کردند

لوله خروجی

هنر زیباسازی

«من زنی فقیر و پیر هستم که هیچ چیز نمی دانم و سواد خواندن ندارم، اما در کلیسا، بهشت موعود و جهنم را دیدم که در آن دوزخیان شکنجه می شوند.» اینها سخنان یک زن فرانسوی در قرن پانزدهم بود و آن را خطاب به میلیون ها اروپایی بی سواد در قرون وسطی می گفت. برای آنها، کلیسا تنها مکانی برای عبادت نبود. از کلیسا برای نگهداری کتب مصور و گالری های هنری نیز استفاده می شد. کلیساهای اعظم مملو از مجسمه ها، تابلوهای نقاشی و دیوارنگاره هایی بودند که داستان های قدسیین و شخصیت های انجیل را روایت می کرد. حیرت انگیزتر از همه، شیشه های رنگی پنجره ها بودند که نور آفتاب از میانشان با تالاق خیره کننده ای به درون می تابید.

تصاویری از مشرق زمین

تصویر مسیح، الهام بخش طراحان اروپایی در آذین بخشیدن به کلیساهای پر زرق و برق شهر روم شرقی (استانبول امروزی) بود. این تصویر یا تمثال مقدس مسیح به سبب وجود طلا و رنگ های زنده و خوش فام می درخشید. تصاویر، اشیایی مقدس و در خور تحسین بودند.

شغلمون پادشاه مشهور مسیحیان بود

آبی زیبا

شیشه سازان قرون وسطی با افزودن اکسیدهای فلزات مختلف به شیشه ذوب شده به آن رنگ می دادند. رنگ های درخشانی که تولید می شدند به نام سنگ های گرانبهایی چون یاقوت سرخ، زمرد سبز و یاقوت کبود نامگذاری می شدند. طرز تهیه رنگ های مختلف به طور سری نگاهداری می شد و اکثر آنها امروزه از بین رفته اند. شیشه آبی زیبایی که در پنجره های مشهور کلیسای جامع شارتر فرانسه دیده می شود «آبی آسمانی» نام دارد.

تزئیناتی مانند صلیب، تصاویر و تندیس در پشت محراب قرار گرفته است

▲ نمونه درخشان

تزئینات محراب معمولاً تصویرگر لحظات بزرگ سرگذشت مسیح بودند. این صفحه زینتی را در سال ۱۳۳۳ سیمونه مارتینی و لیپو ممی برای کلیسای اعظم سیه‌نا در ایتالیا کشیده‌اند. این تصویر، فرشته مقرب را در حال سخن گفتن با مریم مقدس نشان می‌دهد که او را از تولد مسیح باخبر می‌سازد. این سبک، بسیار طبیعی‌تر از نقوش تمثال‌های رسمی و خشک روم شرقی است. چهره‌های اصلی که در میان زمینه طلایی رنگ می‌درخشند، سرشار از حرکات ظریف و موزون هستند.

برس خوک اخته

برای پاک کردن سایه کاری‌ها در زمان شستن رنگ از حکاکی استفاده می‌شد

قلم‌موی ترسیم برای به کاربردن خطوط بهتر

در قرون وسطی از انبر و سنگ چخماق برای صاف کردن لبه اشیاء استفاده می‌شد

◀ شیشه بر و انبرها

بیشترین شیشه مورد نیاز نقاشان شیشه و شیشه برها از کوره‌های روستاها تأمین می‌شد. شیشه‌ها در کوره‌خانه‌ها رنگ می‌شدند و شیشه برها آنها را به قطعات کوچک بریده و شکل می‌دادند. برای تغییر در رنگ شیشه‌ها می‌توانستند روی آنها حکاکی یا نقاشی کنند.

شیشه بر امروزی

اهریمن خبیث سه خبرچین را ترغیب می کند

فضای خالی در نظر گرفته شده برای سرب «خط فاصل» نامیده می شد

میخ های بزرگ، صفحات پازل مانند شیشه را نگاه داشته و قبل از لحیم شدن آنها را مهار می کردند

شیرهای سربی در هر سمت قاب قرار داشت و شیشه درون آن قرار می گرفت

داستان های درون شیشه ها ▲

پنجره ها با شیشه های رنگی، مانند داستان های مصور بودند. این تصاویر آموزه های مذهبی و داستان های انجیل را به افرادی که سواد خواندن نداشتند، می آموختند. این شیشه پنجره، داستان سه زن را در حال بدگویی نشان می دهد که شیاطین بر روی شانه های آنها در حال چشم چرانی هستند. نتیجه اخلاقی واضح است: پشت سر همسایگان خود بدگویی نکنید.

سرب نرم است و می توان آن را خیلی راحت در اطراف شیشه شکل داد

► برش دادن و رنگ کردن

در قرون وسطی، طرح های روی شیشه، ابتدا بر روی صفحه ای پوشیده از مخلوط گچ و آب کشیده می شد. سپس قطعات را بر روی طرح قرار می دادند و با استفاده از آهن داغ و خراش دادن سطح شیشه، آن را بریده و شکل می دادند. پرداخت های نهایی را با صاف کردن لبه های شیشه توسط انبر انجام می دادند. جزئیات تصویر به وسیله لعاب بر روی شیشه کشیده می شد و بعد از آن شیشه درون کوره قرار می گرفت تا رنگ ها ثابت شوند.

اشکال بریده و نقاشی شده شیشه

▲ تصویر کلی

سرب، قطعات رنگی شیشه را مانند قطعات یک پازل ظریف و زیبا به یکدیگر متصل می‌کرد. شیشه را به قطعات کوچکی تقسیم کرده و در هر سمت آن نوارهایی از سرب قرار می‌دادند. میخ‌های نعل شکل تمام قطعات را به هم متصل می‌کرد. سپس، اتصالات به همدیگر لحیم می‌شد و برای درزگیری از گچ درزگیر استفاده می‌کردند. در نهایت، صفحه تکمیل شده به همراه دیگر صفحات، درون قاب سنگی پنجره که بسیار ظریف ساخته شده بود، قرار می‌گرفت. سرب قبل از آن که تعویض شود، بیش از ۱۰۰ سال مصرف می‌شد.

فرامین مقدس

سنت بندیکت در قرن ششم نوشت: «ما باید مدرسه‌ای برای خدمت به خدا تأسیس کنیم.» او مؤسس صومعه‌ای در مونت کازینوی ایتالیا بود که در آن جا راهبه‌ها می‌توانستند با یکدیگر زندگی، کار و عبادت کنند. راهبه‌ها به راهبان بندیکتی معروف گشتند، زیرا از قوانین سنت بندیکت پیروی می‌کردند که به آنها یاد می‌داد تا به سه عهد پایبند باشند: فقر (هیچ گونه دارایی از خود نداشته باشند)، پاکدامنی (هرگز ازدواج نکنند)، و فرمانبرداری (از فرامین رهبران خود پیروی کنند). ادای این سه عهد مسئولیتی خطیر بود، بنابراین سنت بندیکت دستور داد که هر فرد تازه وارد پیش از انجام این تعهدات باید یک سال در صومعه زندگی کند. همین که فرد تازه وارد این سه عهد را ادا می‌کرد، دور سر خود را می‌تراشید و یکی از برادران آن فرقه شمرده می‌شد. سرانجام صومعه و دیرها در سراسر اروپا به اجرای قانون سنت بندیکت پرداختند.

رونوشت مومی

قلم استخوانی

لوحی مومی بر روی پایه‌ای از استخوان

راهب‌ها بیشتر اوقات خود را به نسخه برداری از دعاها و سرودهای مذهبی می‌گذراندند. آنها اغلب با قلم یا نوک سوزنی بر روی لوح‌های مومی می‌نوشتند. هم چنین نسخه برداری از متن‌های مقدس نیز نوعی خدمت به خداوند تلقی می‌شد. سنت برنارد (۱۱۵۳-۱۰۹۰) به راهب‌ها می‌گفت: «هر کلمه‌ای که شما می‌نویسید ضربه‌ای کوبنده به شیطان است.»

پیروان مکتب فرانچسکان

سنت فرانسیس (۱۱۸۲-۱۲۲۶ میلادی) پسر مرد ثروتمندی از اهالی آسیسی بود؛ با وجود این تمام دارایی‌های خود را بخشید تا مانند یکی از حواریون مسیح زندگی کند. او طبقه جدیدی از برادران مقدس را در ایتالیا بنیان نهاد که به راهبان فرانسیسکان معروف شدند. آنها به جای زندگی در صومعه‌ها، با موعظه و گدایی برای غذای خود، کلام خداوند را نزد مردم می‌بردند. یک گروه از راهبه‌های فرانسیسکان نیز توسط سنت کلیر، یکی از پیروان سنت فرانسیس، بنیان نهاده شد.

راهبه‌ستلی

پاهای برهنه

مردان تاریخ

بسیاری از راهب‌ها، تحصیل کرده بودند در نتیجه، صومعه‌ها تبدیل به مکان‌های کسب علم و دانش شدند. سنت بید (۶۷۳-۷۳۵) که معروف به بید محترم بود، بندیکتی و اهل انگلیس بود. او زندگی خود را وقف نگارش و کسب علم و دانش کرد و کتاب‌هایی را دربارهٔ علوم، مذهب و تاریخ از جمله «تاریخچهٔ گستردهٔ روحانیت در میان مردم انگلیس» نوشت. بدون راهب‌هایی همچون بید، اطلاعات ما دربارهٔ تاریخ قرون وسطی بسیار کمتر می‌شد.

نوری در تاریکی نیست

قانون سنت بندیکت موجبات آسایش اولیه را فراهم کرده بود، اما زندگی در صومعه هرگز آسان نبود. در ابتدا، راهب‌ها اجازه نداشتند در مراسم مذهبی از شمع استفاده کنند؛ آنها مجبور بودند تا تمام دعاها، سرودهای مذهبی و انواع دیگر عبادت را از اعماق قلب خود یاد بگیرند.

سرپیچی از فرامین

در قرن دهم، بسیاری از خانواده‌های مذهبی آرامش کافی را در زندگی خود به دست آوردند. برخی از راهب‌های فرانسوی تصور می‌کردند که آرمان‌های سنت بندیکت به دست فراموشی سپرده شده است بنابراین قانونی جدید را در کلونی در سال ۹۱۰ وضع کردند. کلونیاکس‌ها سعی کردند تا از قوانین صریح و سادهٔ سنت بندیکت پیروی کنند. فرامین جدید دیگر را کارتوزیان‌ها وضع کردند که اعتقاد به خواندن دعا به صورتی بی صدا داشتند، و سیستم‌شان‌ها نیز معتقد بودند سخت‌کوشی بهترین روش برای سپاسگزاری از خداوند است.

پوشش سر در سرما

در زمستان، جریان باد، صفیرکشان از میان راهروهای سنگی و اتاقک‌های دیر عبور می‌کرد. تنها اتاق بیمار همیشه گرم نگاه داشته می‌شد. اگرچه راه و روش زندگی در دیر معمولاً سخت بود، اما سنت بندیکت معتقد نبود که راهبان باید سلامت خود را در راه خدمت به پروردگار قربانی کنند. در قانون وی لباس یک راهب می‌بایست ساده، اما راحت باشد و بندیکت‌ها اجازه داشتند برای حفظ سر خود از سرما کلاه‌های کتانی بر سر بگذارند. راهبان سیسترشن چنین آسودگی و راحتی را رد می‌کردند. بسیاری از آنان با پای برهنه راه می‌رفتند، و برخی حتی به نشانه وقف خود در راه خداوند، لباس‌های کرکی و آزار دهنده‌ای از زیر می‌پوشیدند.

زیرپوش بلند کتانی که در زیر لباس پوشیده می‌شد

شنل پشمی که در هوای سرد پوشیده می‌شد

تسیب‌های دانه درشت و تسیب‌های چوبی برای شمارش ذکر کارد غذاخوری

بندیکت‌ها اجازه داشتند کمربندهای چرمی ببندند

قرار بود این جامه پشمی بلند در تقلید از لباس‌های رومی باشد

کفش‌های چرمی ساده دست دوز؛ راهب‌های بندیکت‌ها اجباری برای پوشیدن صندل نداشتند

جامه‌های طول دوران زندگی

بندیکت‌ها قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین طبقه جامعه رهبانیت بودند که به خاطر رنگ لباسشان با نام «راهبان سیاه» شناخته می‌شدند. هر کدام از طبقات جامعه راهبان که در قرون ده، یازده و دوازدهم شکل گرفتند لباس‌های متمایز خود را داشتند. به عنوان مثال، راهبان سیسترشن ردهای زبری از پشم رنگ نشده می‌پوشیدند و به همین سبب به «راهبان سفید» شهرت یافتند. با وجود این، سبک اولیه این ردها تا به امروز بدون تغییر مانده است.

زندگی در صومعه

دیرها و صومعه‌ها دنیای خاص خود را داشتند. این مکان‌ها به دور از دنیای بیرون با قوانین خاص پدران و مادران روحانی که سرپرستی دیرها را به عهده داشتند اداره می‌شدند. هنگامی که یک نوآموز وارد صومعه می‌شد، انتظار می‌رفت که باقی عمر خود را در آن جا بماند. از آن لحظه به بعد، تمام ساعات روز این نوآموزان (پسر یا دختر) وقف کلیسا می‌شد. بیشتر وقت آنها صرف رسیدگی به کارهای هشتگانه روزمره برای خدمات کلیسا، مطالعه و یا رونویسی متون مذهبی می‌شد. سایر وظایف شامل: مراقبت از فقرا و بیماران، آموزش اعضای جوان تر جامعه مذهبی و یا رسیدگی به باغ‌ها، حوض‌های ماهیگیری، آسیاب و مزرعه می‌شد. یک قانون عمومی برای حفظ سکوت در اکثر مکان‌های مذهبی وجود داشت و وظایف روزمره می‌بایست بدون سخن گفتن انجام می‌گرفت. اگرچه راهبان و راهبه‌ها به دور از جامعه زندگی می‌کردند، اما نقش آنها در اجتماع بسیار مهم بود. آنها برای فقرا غذا فراهم می‌کردند، از بیماران پرستاری می‌نمودند و زائران و سایر مسافران را منزل می‌دادند.

پرستاری در صومعه‌ها ▲

راهبه‌ها نیز مانند راهبان، سوگند می‌خوردند و از بسیاری جهات شبیه به آنها زندگی می‌کردند. اکثر صومعه‌ها و دیرها خود را وقف خدمت به فقرا کرده بودند و برای پرستاری از بیماران، بیمارستان‌هایی را اداره می‌کردند. این بیمارستان‌ها برای استفاده همگان آزاد بود و در آموزش راهبان و راهبه‌ها به آنها گفته شده بود: «در برخورد با بیماران طوری رفتار کنید گویا که خود مسیح هستید.» ممکن بود داروها و درمان‌ها ابتدایی بوده باشد، اما دست کم بیماران از غذا و رختخواب تمیز برخوردار می‌شدند. بدون تلاش کلیسا، وضعیت بهداشت در قرون وسطی دارای شرایط بدی می‌شد.

کندوهای حصیری که فقط یک حفره داشتند و با گل رس اندوده می شدند

برای گرم نگاه داشتن زنبورها در زمستان دور کندوها را با پوششی از کاه یا پر می پوشاندند

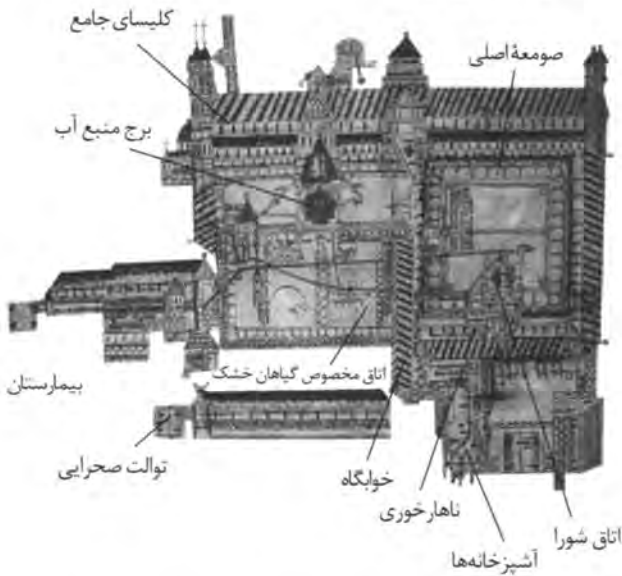

کندوهای حصیری از بافتن ترکه های درخت

فندق و بید ساخته می شدند

زنبورهای پرکار

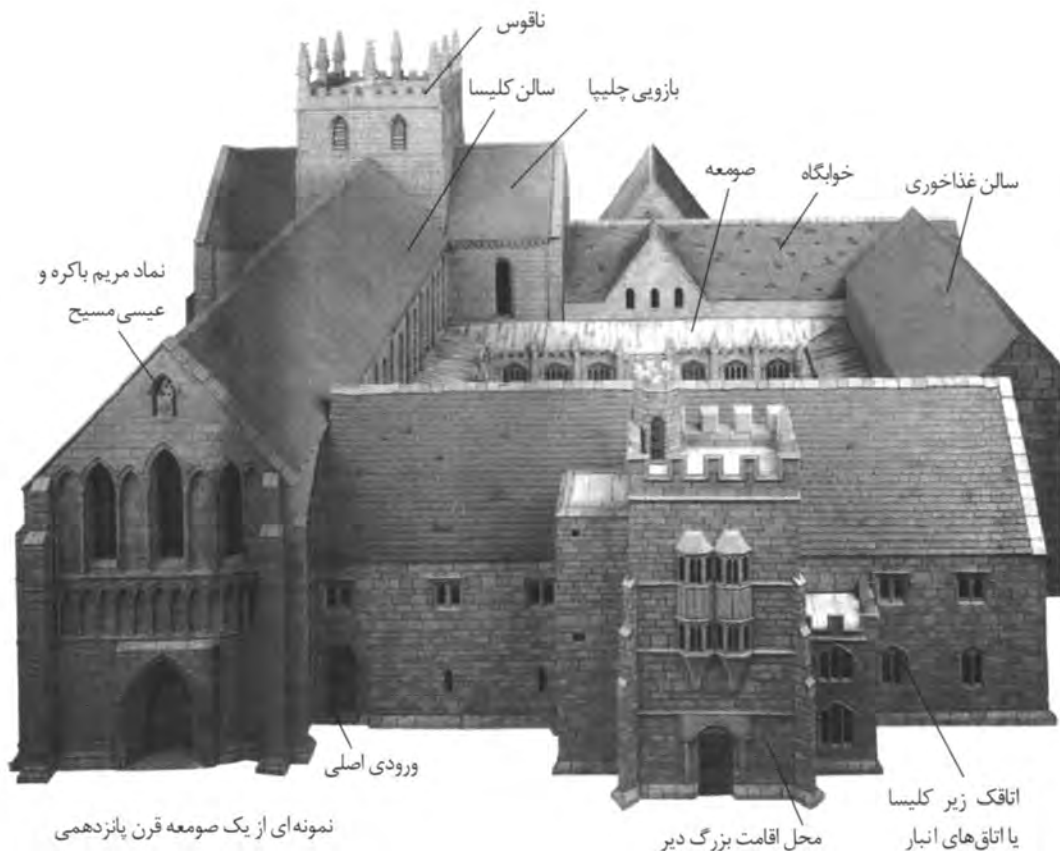
راهبان سیسترتشن معتقد بودند که انجام کارهای فیزیکی سخت بهترین راه برای رسیدن به یک زندگی روحانی است. آنها در مناطق روستایی دور دست دیرهای بزرگی ساختند که در آن جامی توانستند در آرامش به کشاورزی بپردازند. املاک و اراضی آنها تا آن جایی وسعت یافت که برادران غیر روحانی را برای کمک به خدمت بگیرند. این برادران غیر روحانی افرادی بودند که سوگند روحانی ادا کرده، اما آموزهای لازم برای رسیدن به مقام راهب را ندیده بودند. بیشتر صومعه ها مجبور به تأمین مایحتاج خود بودند. با مراقبت از کندوهای ساخته شده از سبدهای گرد و لانه های زنبور، عسل مورد نیاز برای خوردن و موم لازم برای تهیه شمع را فراهم می کردند.

صومعه بزرگ

در ساخت صومعه ها از الگوی استاندارد قرن نهم به بعد استفاده می شد، به جز صومعه های متعلق به فرقه کارتوزیان که محل زندگی راهب ها، در سلول های انفرادی بود. این طرح کلی کلیسای جامعه کانتربری و صومعه در قرن دوازدهم نشان می دهد که چگونه هر آنچه راهبان نیاز داشتند در داخل دیوارها وجود داشت. ساختمان اصلی کلیسا، بزرگ ترین و وسیع ترین ساختمانی بود که آنها می توانستند بنا کنند. راهرو در

سمت جنوبی و آفتاب گیر قرار داشت. راهرو، محلی سرپوشیده بود که اطراف آن برای در امان ماندن از باد پوشانده شده بود. این محل، مرکز زندگی اجتماعی راهبان بود که در آن قدم می زدند، می نشستند یا مطالعه می کردند. مکان نشست دیگر، اتاق شورا بود، جایی که بزرگ دیر جلساتی را برای گفت و گو درباره مسائل مهم برگزار می کرد.

نمونه‌ای از یک صومعه قرن پانزدهمی

▲ صومعه آگوستینی

این صومعه کوچک به دستور کشیشان آگوستینی ساخته شد. با ساخته شدن این صومعه در قرن دوازدهم که فرصت زندگی روحانی را برای راهبه‌ها فراهم کرده بود، آنها نیز از قانون سنت آگوستین تبعیت کردند. ایشان علاوه بر آن، وظایف روحانیون در کلیساها را برعهده داشتند.

◀ ساعات عبادت

راهبان هشت بار در روز طی یک برنامه بدون تغییر برای مراسم مذهبی و نیایش به کلیسای صومعه می‌رفتند. اولین برنامه که نیایش بامدادی نام داشت در ساعت ۲ بامداد آغاز می‌شد و خوابگاه‌ها در نزدیکی کلیسا ساخته می‌شدند تا راهبان برای مراسم مذهبی دیر نرسند. در اوایل قرن یازدهم، راهبان شهر کانتربری در انگلستان مجبور بودند ۵۵ سرود مذهبی را پشت سر هم و بی وقفه و بدون نشستن بخوانند. بندیکت‌هایی که در این جا تصویر شده‌اند دست کم نیمکتی برای نشستن و استراحت کردن داشته‌اند.

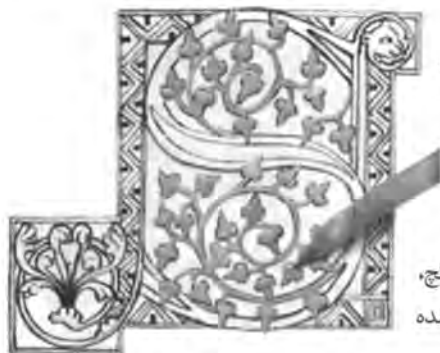
مکتوبات

تا سال ۱۱۰۰، تعداد کتاب‌های موجود اندک و نایاب و معمولاً تنها در کتابخانه‌های صومعه یافت می‌شدند. همه چیز با دست نوشته می‌شد و راهب‌ها بیشتر وقت خود را در «دفترخانه» می‌گذراندند و از متن‌های مذهبی نسخه برداری می‌کردند. این احتمال وجود داشت که کاتبی یک سال را صرف رونویسی یک نسخه خطی طولانی همچون کتاب مقدس کند. بسیاری از نسخه‌های خطی به منظور سپاسگزاری از خداوند به صورتی کاملاً زیبا با نقاشی‌های طلایی رنگ و ورقه‌های گران‌قیمت ترسیم یا تزیین شده بودند. پس از سال ۱۲۰۰، کتاب‌ها رواج بیشتری پیدا کردند، مخصوصاً زمانی که اولین دانشگاه‌ها در پاریس و بولونیا تأسیس شدند.

کاتبان حرفه‌ای و تصویرگران به چاپ کتاب پرداختند. راهبان نیز اغلب رونوشت‌هایی را در اختیار مشتریان ثروتمند قرار می‌دادند. کتابی به نام «سرودهای مذهبی» اثر شخصی مرموز مورد پسند طبقه اشراف قرار گرفت.

۱- اثر زاموسقه

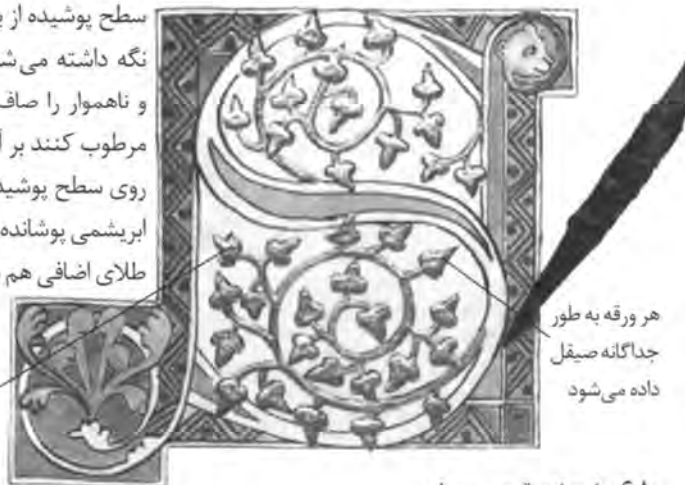
یکی از برجسته‌ترین ویژگی‌های نسخه‌های خطی در قرون وسطی نامه‌های تزیین شده زیبا بود که در ابتدای هر صفحه قرار می‌گرفت. این نامه‌ها که با رنگ‌های روشن و شاد نقاشی شده بودند برای این که حتی روشن‌تر از آن هم بشوند اغلب طلاکاری شده بودند. اولین مرحله درخشان کردن یک نامه استفاده از زاموسقه است. زاموسقه نوعی چسب است که از گچ، سفیدآب شیخ، آب قند و سفیده تخم مرغ که یک سطح چسبنده برای ورقه طلا ایجاد می‌کند، تشکیل شده است.

۲- نامه طلاکاری شده

سطح پوشیده از بتونه به مدت یک شب به همین حالت نگه داشته می‌شد و روز بعد تصویرگران هر سطح زبر و ناهموار را صاف می‌کردند و برای این که آن را کمی مرطوب کنند بر آن می‌دمیدند. سپس ورقه‌ای از طلا را روی سطح پوشیده از بتونه قرار می‌دادند، آن را با پارچه ابریشمی پوشانده و محکم فشار می‌دادند تا کاملاً بچسبید. طلای اضافی هم با قلمی نرم برداشته می‌شد.

سطح پوشیده از بتونه قالبی، تأثیری سه بعدی بر ورقه‌های طلاکاری شده دارد.

هر ورقه به طور جداگانه صیقل داده می‌شود

ورقه طلایی تنها به
سطح پوشیده از بتونه
نمناک می چسبد

۳- روشن صیقلی ▲

وقتی ورقه طلا روی سطح پوشیده از بتونه قرار می گیرد، تصویر گر برای جلا دادن شروع به فشردن و صیقل دادن آن می کند. ابزار صیقلی سنتی دندان سگ یا گرگ بود که به یک دستگیره چوبی متصل شده بود. در نهایت، بقیه صفحه زمینه با دقت در اطراف قسمت های طلاکاری شده نقاشی می شد.

۴- درخشش پس از گذشت سال ها ▶

نامه تکمیل شده همانند یک اثر هنری کوچک است. جدا از برگ و گل ها، بسیاری از نخستین آثار مصور، شامل تصویری از اشخاص و حیوانات هستند. اگر طلا به خوبی صیقل داده شود، هرگز کم رنگ نخواهد شد، بیشتر نسخه های خطی قرون وسطی امروزه همچنان به روشنی می درخشند.

برگ های پیچشی از سبک
معروف «گوتیک» هستند

◀ کاتبان و دانشمندان

هر چند کاتبان سخت کار می کردند، اما کتاب ها همچنان نایاب بودند. معدود افرادی استطاعت خریدن کتاب را داشتند، و دانشمندان مجبور بودند برای مطالعه متون مورد نیاز خود به کتابخانه های رهبانی مراجعه کنند. مجسمه ای که می بینید دانشمندی از کلیسای شارتر فرانسه است.

یادگیری دعا

یادگیری در دوران قرون وسطی بیشتر در صومعه، دیر و کلیساهای جامع بود. کودکان (بیشتر پسرچه‌ها که برای فرامین مقدس انتخاب شده بودند) آموزش ابتدایی را در حد خواندن و نوشتن کسب می‌کردند، و بیشتر زمان خود را به یادگیری دعا و متون کتاب مقدس به زبان لاتین می‌گذراندند. آنها اغلب از گفت‌وگو یا بازی کردن منع شده بودند و در صورت پرسه زنی با چوب درخت فان کتک می‌خوردند!

عینک‌های استخوانی

بینایی برای چشم‌های آسیب دیده

نسخه برداری متوالی اغلب باعث ضعیف بینایی می‌شد. اروپایی‌ها برای اولین بار در قرن سیزدهم از عینک استفاده کردند. ابداع چاپ در دهه ۱۴۵۰ باعث دسترسی بیشتر به کتاب‌ها و افزایش فروش عینک شد.

دعای ربانی یا دعای پروردگار که به زبان لاتین نوشته شده است

ساقه پر به ندرت در این حالت می‌ماند چون قرار دادن آن به این شکل بسیار مشکل بود

پره‌های بلند غاز قلم استنسیل

دوات وارد شکافی می‌شود که روی میز است

طرف دواتی از جنس عاج

نوک تیز برای فرو رفتن در نسخه خطی مورد استفاده قرار می‌گیرد

لوحه از بندی چرمی آویزان شده است

اولین درس‌ها

کودکان با خواندن لوحی همچون این شکل که ابتدا در دهه ۱۴۵۰ مورد استفاده قرار گرفت، به کسب علم و دانش پرداختند. القبا یا دعا با ورقه‌ای شفاف از عاج پوشیده می‌شد تا مانعی در برابر کثیف شدن لوح باشد.

▲ جایگاه کاتب

یک کاتب احتمالاً ساعت‌ها در دفتر کار خود مشغول نسخه برداری از متون لاتین به شکل اسناد زیبا و شکیل می‌شد. او کاغذ پوستی خود را روی میز مایل قرار می‌داد. این کار، نگه داشتن قلم در زاویه مناسب را راحت‌تر می‌کرد (در این روش نوشتن با پر بال پرنده بسیار عالی از کار درمی‌آمد). کاتب، قلم تراش را در پایین صفحه نگه می‌داشت و بعد گاهی در دست چپ خود می‌گرفت تا اشتباهات احتمالی را پاک کند. نوک پر را اغلب بیش از ۶۰ بار در روز تیزی می‌کردند.

قدیسین و کشیشان زائر

بیشتر مردم در قرون وسطی امیدوار به زیارت دست کم یک معبد مقدس در طول زندگی خود بودند. آنها به دلایل بسیاری از جمله اثبات علاقه خود به خداوند، توبه و طلب بخشایش گناهان و شفای بیماران به معبد مقدس می رفتند. شهر مقدس اورشلیم و روم جایی که سنت پیتر و سنت پل به خاک سپرده شدند، معبد سنت جیمز در سانتیاگو د کامپوستلا در اسپانیا و کلیسای کانتربری در انگلیس مقاصد مورد علاقه مردم برای زیارت بودند.

در راه، غنی و فقیر با یکدیگر همراه می شدند و برای بسیاری، زیارت یک نوع تفریح بود. زوار برای گذران وقت، آواز و سرود می خواندند، نی لیک می زدند و داستان هایی را در مورد عصارانه خود در مهمانسرای کنار جاده ای تعریف می کردند.

▶ در راه

بیشتر کشیشان زائر در اوایل قرون وسطی با پای پیاده مسافرت می کردند. آنها پیراهن پشمی بلندی که «اسکلاین» نامیده می شد، می پوشیدند و کلاه های نمادی لبه پهنی را بر سر گذاشته و کفش روباز به پا می کردند.

◀ شاعر و کشیش زائر

جفری چاوسر (۱۳۴۰-۱۴۰۰) محبوب ترین کتاب خود را درباره کشیشان زائر با نام «افسانه کانتربری» نوشت. این کتاب، مجموعه ای از داستان های منظوم است که ۳۰ تن از کشیشان زائر برای گذران وقت خود در هنگام سفر به کانتربری آن را نقل کرده اند. گروه کشیشان زائر که شامل یک شوالیه، یک آسیابان، یک راهب صومعه، یک رئیس دیر و یک آشپز بودند، تصویری مشخص و اغلب خنده دار از زندگی قرون وسطی را ترسیم کرده اند.

قسمت جلویی جعبه اشیاى متبرکه که شامل صلیبی مقدس بود و در کنار مروارید و بلور سنگی قرار داشت

قسمت عقبی جعبه اشیاى متبرکه، شامل قطعاتی از استخوان یا آثار مقدس بود که در کنار طلا به نشانه ارزشمندی آنها جای گرفته بود

▲ آثار قابل حمل

آثار مقدس یا استخوان های قدیسین تنها در معابد نگهداری نمی شد. مردم آنها را در خورجین هایی دور گردن خود یا در صندوقچه های تزئینی زیبا قرار می دادند. شوالیه ها اغلب آثار مقدس را در قبضه شمشیر خود جای می دادند.

فلاسک یا قمقمه کوچک برای آب مقدس

نشان صدفی سانتیاگو د کامپوستلا

◀ نشان معبد

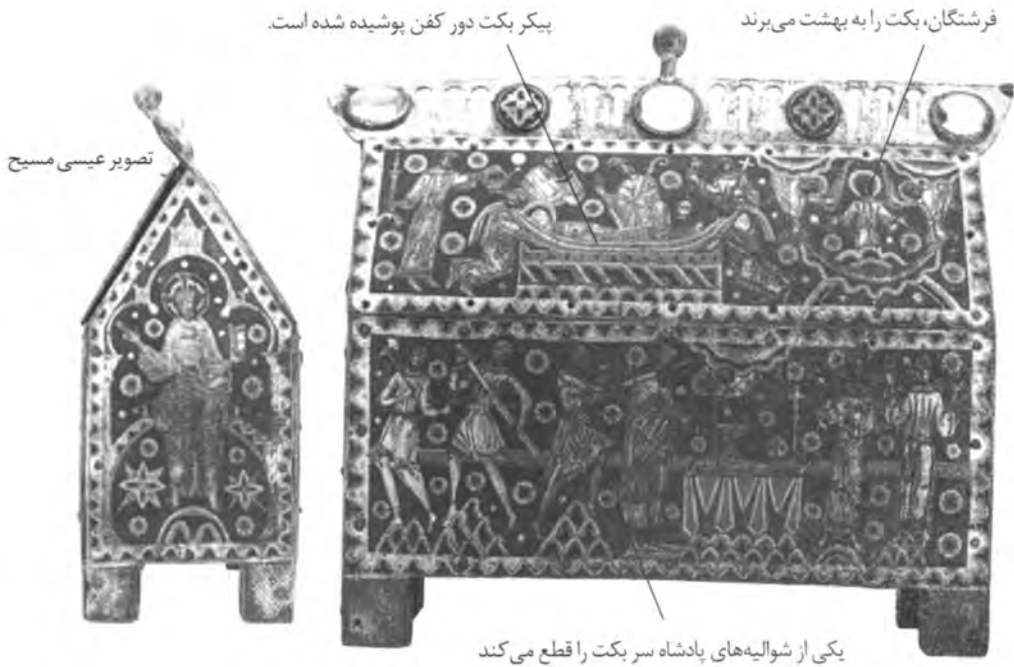
کشیشان زائر قرون وسطی همچون توریست های امروزی اغلب با علامت هایی که بیانگر زیارت آنها در معابد خاص بود، فخر فروشی می کردند. آنها این علامت ها را در کلاه های خود قرار می دادند تا نشان دهند که سفری زیارتی داشتند و باید مورد حمایت قرار گیرند. صدف نشان محبوبی بود.

کشیشان زائر ثروتمند، سوار بر اسب هستند

▶ پیشرفت کشیشان زائر

سارقان و راهزنان یک تهدید همیشگی برای مسافران قرون وسطی بودند، بنابراین کشیشان زائر برای حفظ امنیت به طور گروهی و با یکدیگر سفر می کردند، حتی در بعضی از مواقع محافظی مسلح همراه خود داشتند. در مسیرهای پرتردد، همچون سانتیاگو د کامپوستلا در اسپانیا، فرمانروایان محلی، جاده و پل های خاصی را ساخته بودند و راهب ها نیز مهمانسراهایی را ایجاد کرده بودند که با اسکان موقت در آنها سفر به مدت یک روز به تعویق می افتاد.

یکی از شوالیه‌های پادشاه سر بکت را قطع می‌کند

▲ استخوان‌های یک شهید

این جعبه‌اشیای متبرکه، قتل توماس بکت اسقف اعظم (به دستور هنری دوم) را در کلیسای کانتربری در سال ۱۱۷۰ به تصویر می‌کشد. بکت یک قدیس شد و کانتربری، آرامگاه او، فوراً به زیارتگاهی تبدیل گشت.

▲ داستان درونی

این سر چوبی داخل سر طلائی و بزرگ جای گرفته است و به عنوان ظرفی برای آثار «سنت یوستاس» استفاده می‌شد.

نشان پیوتر سنت توماس بکت

تاج سنگی نیمه قیمتی

► سر مقدس

جعبه‌اشیای متبرکه که جعبه‌ای خاص برای آثار مقدس همچون استخوان‌های یک فرد زاهد یا تراشه‌ای از صلیب عیسی مسیح بود. آثار مقدس در معابد و در معرض دید کشیشان زائر قرار می‌گرفت. مردم بر این باور بودند که آنها قدرتی جادویی از جمله قدرت شفای بیماران یا پیروزی در نبرد را دارند. این سر طلاکاری شده و زیبا متعلق به قرن سیزدهم اثر سنت یوستاس از نخستین راهبان مسیحی بود که در کلیسای بازل در سوئیس در معرض نمایش قرار گرفت.

سر، از نقره طلاکاری شده درست شده است

جهان اسلام

محمد (ص)، پیامبر اسلام، در سال ۶۳۲ فوت کرد. در ظرف مدت ۱۰۰ سال، تمدن بزرگ اسلام گسترش یافت و عرب‌ها امپراتوری وسیعی را از اسپانیا و آفریقای شمالی گرفته تا ایران و هند ایجاد کردند. تجارت بین‌المللی در جهان اسلام رونق یافت، عقاید جدید شکل گرفت و انجام اعمال خیر رواج یافت. دانشمندان مسلمان به خصوص در زمینه پزشکی و ریاضیات پیشرفت کردند. آنها جراحان و چشم‌پزشکانی ماهر بودند. جبر که از ریشه عربی «الجبر» می‌باشد، اختراع شد و سیستم اعداد عربی که نمونه‌ای از آن هنوز هم مورد استفاده قرار می‌گیرد، به اروپا معرفی گشت. هر چند مسیحیان در طول جنگ‌های صلیبی مسلمانان را نژاد «کافر» و دشمن بی‌رحم می‌دانستند، اما در پی گسترش روابط تجاری، از این تمدن بسیار پیشرفته درس‌های زیادی آموختند.

جایزه استثنایی

جنگجویان جنگ‌های صلیبی، اول از همه، شهرهای ثروتمند جهان اسلام را به تاراج بردند. آنها در سال ۱۰۹۹ موفق به تصرف شهر مقدس اورشلیم شدند. ساکنان آن را کشتند و گنجینه‌های بسیارش را به تاراج بردند.

پزشکان

حتی در اوج جنگ‌های صلیبی، اروپایی‌ها چیزهای زیادی را از پزشکان مسلمان یاد گرفتند، زیرا دانش آنها به مراتب بسیار بیشتر بود. داروسازان (چنان‌که در شکل می‌بینید) به درمان بسیاری از بیماری‌ها پرداختند. در قرن یازدهم، پزشک ایرانی برجسته به نام ابن سینا (۱۰۳۷-۹۸۰) با نگارش یک دایره‌المعارف پزشکی بیشترین تأثیر را بر طب دوران قرون وسطی گذاشت.

► مظهر مسلمانان

لوت، یکی از مظاهر موسیقی اروپایی در قرون وسطی به شمار می‌رفت، اما خاستگاه واقعی آن در جهان اسلام بود، جایی که به آن «عود» گفته می‌شد. بسیاری از خلفا یا فرمانروایان مسلمان، حامی پروپاقرص هنر و یادگیری بودند و در دربار خود از آثار موسیقی دانان، شعراء هنرمندان و دانشمندان حمایت می‌کردند. لوت، تنها یکی از چند اختراع و اندیشه‌ای بود که از امپراتوری مسلمان وارد اروپا شد.

► قهرمان جنگی مقدس

سالادین (۱۱۹۳-۱۱۳۷) سلطان محترمی بود که سپاه مسلمانان را در نبرد علیه جنگجویان صلیبی هدایت کرد و بیت المقدس را بار دیگر تحت تصرف خود درآورد. حتی دشمنانش او را فرمانده‌ای برجسته و فردی باهوش به حساب می‌آوردند.

► هنر و صنعت

صنعتگران مسلمان در خلق آثار لعابی زیبا معروف بودند. آنها معمولاً اشیاء دینی را همچون این چراغ مسجد قرن سیزدهمی مزین به کلمات عربی و الگوهای هندسی می کردند، چرا که بر اساس سنت اسلامی استفاده از تصاویر مربوط به شخصیت های دینی و ابزار زندگی در بناهای مذهبی ممنوع است.

◀ هدایت آسمانی

مسلمانان، ستاره شناس های برجسته ای بودند. آنها اسطرلاب را توسعه دادند که مسافران را قادر می ساخت تا موقعیت خود را با مطالعه آسمان شب تنظیم کنند. ساریان ها از این ابزار برای عبور از بیابان ها استفاده می کردند و اروپایی ها به زودی از این عقیده الهام گرفتند و برای یافتن راه خود در دریا از آن بهره مند شدند.

► قافله های مجلل

قافله های شتر حجم گسترده ای از کالاها را در سرتاسر بیابان ها و کوه های جهان اسلام حمل می کردند. در بازارهای خیره کننده بغداد و دمشق، ثروتمندان می توانستند کالاهای متنوع تجملاتی و مسحور کننده، از فرش های ایرانی و عاج آفریقایی گرفته تا ابریشم آسیایی، ادویه جات، جواهرات و خز بخرند.

تجارت و بازرگانی

اولین تاجران قرون وسطی دست فروشانی بودند که کالاهای خود را در روستاها و شهرها می فروختند. اروپا در قرن دوازدهم بسیار موفق عمل کرده و کالاهای بیشتری را تولید کرد. تاجران دیگر به سادگی ماجراجویان دوره گرد نبودند، آنها به تدریج به بازرگانان، کارفرمایان و صاحبان کشتی تبدیل می گشتند و بار خود را از طریق شبکه ای از مسیرهای تجاری مرتبط با شهرهای اروپایی ارسال می کردند. در سال ۱۳۰۰، کشتی های باری از جنوا و ونیز، فلزهای قیمتی، ابریشم و دیگر وسایل تجملی را از شرق مدیترانه به انگلیس و فلاندرز (بلژیک) می بردند. آنها گاهی برای سفر بازگشت خود پشم، زغال سنگ و الوار جمع می کردند. کشتی های آلمانی و هلندی آهن و مس بار کرده و به سمت مدیترانه در جنوب حرکت می کردند و با خود نفت و نمک می آوردند.

موم شمع

این شمع کوچک برای ذوب کردن موم روی پاکت نامه ها و اسناد مهر و موم شده استفاده می شد.

▶ تراز کردن حساب و کتاب

تاجران می بایست مراقب حساب پول های خود می بودند. تاجران قرن چهاردهمی فلورانس سیستم حسابداری دابل را تشکیل داده بودند. هر قرارداد در دو دفتر کل یکی برای ثبت موجودی ها و دیگری برای بدهی ها ضبط می شد. همیشه باید توازنی در هر دو دفتر وجود می داشت.

▶ اتحادیه هانسیتیک

در قرن سیزدهم، شهرهای تجاری در دریای شمال و سواحل بالتیک از جمله هامبورگ برای تشکیل اتحادیه هانسیتیک متحد شدند. هدف آنها کمک به یکدیگر در مبارزه با دزدان دریایی و راهزنان و نظارت انحصاری بر تجارت خارجی بود. این اتحادیه بسیار خوب رشد کرد، به طوری که در سال ۱۴۰۰ شعباتی را در ۱۶۰ شهر در شمال اروپا داشت.

فرصت را غنیمت بشمار

تاجران شمار اندکی از سکه ها را در جعبه های مخصوص نگهداری پول همچون این شکل نگاه می داشتند. بیشتر سکه ها نقره بودند، اما در سال ۱۲۵۲، شهر فلورانس اولین سکه طلائی بعد از دوران روم را ضرب کرد.

برهای بلند قبل از استفاده کوتاه می شدند

امضا و مهر و موم شده

همزمان با پیچیده تر شدن روش های تجاری، تشریفات اداری بیشتری مورد نیاز بود. تجار مجبور به استخدام دفترداران و کاتبان بودند. نامه هایی با تمام جزئیات قراردادهای تجاری، صورت حساب های فروش، فرامین، قراردادهایی با فروشندگان و اسنادی مرتبط با پرداختی ها وجود داشت. تمام این نامه ها باید امضا می شدند و با مهر و موم تجار مورد تأیید قرار می گرفتند.

نیمی از یک چوب خط.

چوب خط

بدهی ها گاهی به روش چوب خطی ثبت می شدند و به نوعی تقسیم می شدند که اندازه ها را نشان دهند. در هر دو طرف، چوبی را به دو نیم تقسیم می کردند و نگاه می داشتند. وقتی که بدهی پرداخت می شد چوب از بین می رفت یا به جای مدرک نگهداری می شد.

دوات رومی و پر عاجی

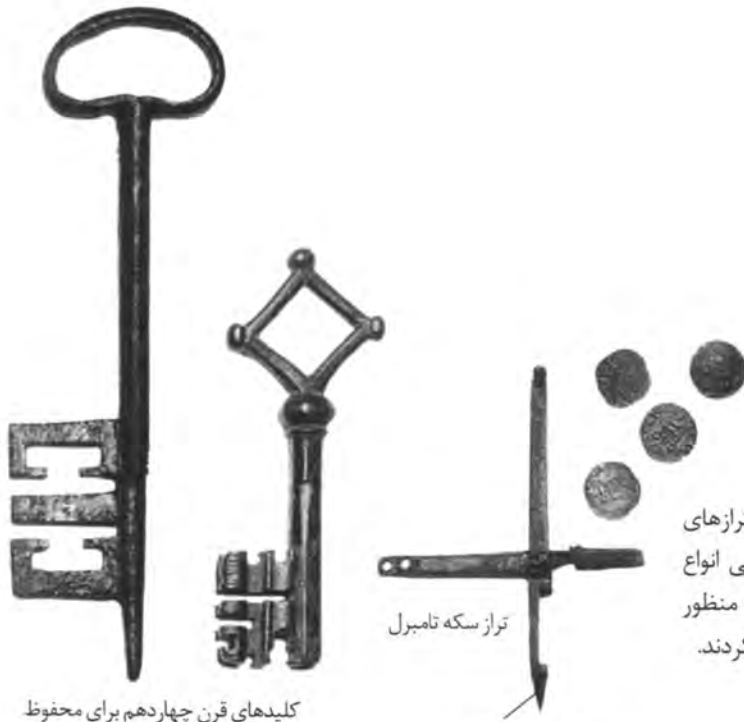

مهر سده قرن چهاردهمی

حسابداران ▲

اولین بار بانکداری در ایتالیا توسط افرادی رواج یافت که به مردم وام می‌دادند و در ازای این کار بهره می‌گرفتند، آنها با بهره‌ای که از مردم دریافت می‌کردند، ثروتمند می‌شدند. مخصوصاً شهرهای فلورنس، ونیز، سیپونا و جنوا از رفاه و رونق ویژه‌ای برخوردار شدند. هر چند تجارت با خطراتی همراه بود، اما دو بانک ثروتمند در فلورانس در دهه ۱۳۵۰، زمانی ورشکست شدند که ادوارد سوم (۷۷-۱۳۲۷) پادشاه انگلیس قادر به بازپرداخت یک وام سنگین نبود.

ارزیابی کن ◀

بیشتر تجار در قرون وسطی ترازهای سکه کوچک را برای ارزیابی انواع مختلف پول‌های رایج و به منظور تعیین ارزش آنها حمل می‌کردند.

کلیدهای قرن چهاردهم برای محفوظ نگاه داشتن اشیاء با ارزش

تراز سکه تامبرل

میخ روی میز کوبیده می‌شود

قاب کیف پول مربوط
به اواخر قرون وسطی

دنبه و پول نقره‌ای

► چرتکه

برای بسیاری از افراد در قرون وسطی کاغذ کمیاب بود و تنها افراد معدودی سواد خواندن یا نوشتن را داشتند، بنابراین تجار محاسبه پول نقد خود را با وسیله‌ای انجام می‌دادند که از چندین مهره و ستون تشکیل شده بود. این مهره‌ها به یک ستون اضافه می‌شدند تا میزان مشخص کلی (معمولاً رقم ۱۰) حاصل شود. سپس آنها از ستون خارج شده و محاسبه در ستون بعدی انجام می‌گرفت.

زندگی در شهر

همزمان با توسعه تجارت، شهرها نیز گسترش یافتند. هر شهر در ابتدا بخشی از ملک ارباب یا قلمرو پادشاه به حساب می‌آمد، اما زمانی که شهرنشینان ثروتمند شدند، از کار کردن برای افراد دیگر خودداری کردند. درست زمانی که شهرها برای تبدیل به «بخش‌های مستقل» تلاش می‌کردند، شمال فرانسه شاهد صحنه‌های خشونت‌بار بود. در انگلستان این فرآیند مسالمت‌آمیز بود. ساکنان شهر با پرداخت سالانه مبلغی ثابت در ازای اجازه‌نامه‌ی دربار که حق کنترل امور را به آنها می‌داد، موافقت کردند. سپس با واگذاری قدرت تعیین قوانین به اصناف بازرگانی و با افزایش مالیات، هر شهر به «شهرستانی آزاد» تبدیل گشت. مردم نیز «شهرنشین» یا شهروند آزاد شناخته شدند.

نگهبان شب

در زمان غروب آفتاب، زنگ‌های شهر برای اعلام حالت منع رفت و آمد عمومی به صدا در می‌آمدند. این به آن معنی بود که هر فرد مجبور به اتمام کار خود و رفتن به منزل است. در شهرهای دوران قرون وسطی هیچ چراغی در خیابان روشن نبود و خیابان‌ها پس از تاریکی می‌توانستند به مکانی خطرناک تبدیل گردند. نگهبانان در طول شب با حمل فانوس برای بازداشت جنایتکاران به گشت زنی می‌پرداختند.

علایم خیابان‌ها

شهرها اولین و مهم‌ترین مراکز تجاری با خیابان‌های پرزدحام و آکنده از مغازه‌ها بودند. از آن جایی که افراد معدودی سواد خواندن و نوشتن داشتند، بسیاری از مغازه‌ها اجناس خود را با آویزان کردن نمادی از آن، همچون قرصی از نان برای نانوا، یا لگن شست‌وشوی سر برای آرایشگر (همان‌طور که در تصویر مشاهده می‌کنید) به اطلاع عموم می‌رساندند. در برخی از شهرها بازرگانان یا صنعتگران یک صنف، دارای چندین مغازه در همان خیابان بودند، بنابراین کفشان در خیابان «شو لین»، خیاطان در خیابان «تردنیل» و ماهی فروشان در «رو دو لا پویسونری» و غیره کاسی می‌کردند.

تعیین حدود به وسیله دیوار ▲

دیوارهای سنگی دور تادور شهرهای قرون وسطی را دربر گرفته بودند. این دیوارهای سنگی مانع ورود آدم‌های بی‌خانمان و جنایتکاران بودند، و اطمینان می‌دادند که تاجران و دیگر مهمانان تنها از دروازه شهر، وارد می‌شوند تا عوارض ورود خود را پرداخت کنند. دروازه‌های شهر هنگام سپیده دم باز و هنگام غروب بسته می‌شدند.

برج‌های آینده ▲

خانواده‌های با نفوذ برای در دست گرفتن امور نظارت بر بخش‌ها و دهکده‌های جدید تلاش می‌کردند. در ایتالیا، برج‌هایی را با حالت دفاعی برای نمایش ثروت و اهمیت خود ساختند. در سان گیمینگنانو در توسکانی بیش از ۷۰ برج در قرن دوازدهم بنا شد. سرانجام بیشتر شوراها شهر مانع بنا نهادن ساختمان‌هایی بلندتر از تالار شهر شدند.

► زندگی در کارگاه

بسیاری از سازندگان صنایع دستی کارگاه‌هایی را برای خودشان در طبقات همکف خانه خود داشتند. از این کارگاه‌ها به جای مغازه استفاده می‌شد و وسایل ساخته شده در ویترین جلوی مغازه آویزان و به نمایش گذاشته می‌شد. بعد از ظهر، درهای کرکره‌ای برای حفظ امنیت پایین کشیده می‌شدند. صاحب مغازه معمولاً انباری را در پشت خانه داشت و همراه خانواده‌اش در طبقات فوقانی زندگی می‌کرد. این ساختمان قرن پانزدهمی به دو مغازه تقسیم شده است. فقط مغازه کوچک‌تر در سمت راست به طبقات فوقانی راه داشت، که بدین معنا بود مغازه بعدی احتمالاً برای کارهای دیگری اجاره داده شده است.

«گاردی لو»!

دلوهای پر از فاضلاب و لگن‌های پیشاب همراه با فریاد «گاردی لو» که از جمله فرانسوی «gardez l'eau» به معنای «مراقب باشید، آب» گرفته شده بود، از پنجره‌ها به بیرون پاشیده می‌شد. ساکنان شهر معمولاً در هنگام قدم زدن در خیابان هوشیار بودند.

► شهردار شاهزاده

بیشتر شهرها با یک شهردار منتخب و یک شورای محلی اداره می‌شدند. شهرداران به شخصیت‌های بانفوذی تبدیل شدند که اغلب برای جلب رضایت شاهزاده‌ها و پادشاهان تلاش می‌کردند. برخی از آنها حتی برای پادشاه پول قرض می‌کردند. «دیک ویتینگتون» (۱۴۲۳-۱۳۵۸) یک شهردار انگلیسی و فردی مشهور بود. او فرزند شوالیه‌ای بود که بعدها تاجری ثروتمند شد و سه بار به مقام شهرداری لندن انتخاب شد.

❖ خیابان های باریک

در میان دیوارهای شهر قرون وسطایی، فضای محدودی وجود داشت و خانه ها بسیار نزدیک به یکدیگر ساخته می شدند. برای استفاده از حداکثر فضا، فروشگاه های فوقانی ساختمان ها، انبار کالاها یا غیرضروری بودند و این انبارها بالای فروشگاه های همکف ساخته شده بودند. در برخی محلات، خانه ها تقریباً از هر طرف به یکدیگر چسبیده بودند و همین موضوع باعث تاریکی خیابان ها شده و هوایی دم کرده ایجاد کرده بود.

▲ تجارت در شهر

پیشه وران همچون کفاشان در مغازه هایی کار می کردند که پنجره ها به روی خیابان گشوده و فرصت به رخ کشیدن مهارت هایشان به رهگذران داده می شد. کفاشان در قرون وسطی پس از درست کردن بهترین کفش چرمی در کورد و پای اسپانیا با عنوان «کارگران چرم-ساز» شناخته شدند. کفش های پنجه بلندی به نام «پولاین» در اواخر قرن چهاردهم رایج گشت و به تاجران یا شهرنشینان ثروتمند فروخته شد.

اتحادیه اصناف

در سال ۱۲۶۲، کتابی از انواع مشاغل در پاریس گردآوری شد که نام بیش از ۱۰۰ حرفه مختلف در آن ثبت شده بود و هر کدام از این مشاغل اتحادیه صنفی مخصوص به خود را داشتند. در دهه ۱۴۲۰، اصناف مختلفی در شهرهای بزرگ در سراسر اروپا شکل گرفت و شمار زیادی از این اصناف پیوسته در حال گسترش بودند. هدف اصلی یک صنف، کسب دستمزد بالا و نظارت ویژه بر کسب و کار اعضای خود بود. این اتحادیه‌ها با تعیین قیمت و استانداردهای کاری فرصت هر گونه رقابتی را از بیگانگان می‌گرفتند. اتحادیه‌های صنفی با دادن پول به اعضای در حال ورشکسته از محل یک صندوق مرکزی، از آنها حمایت می‌کردند. در این زمان، اتحادیه‌های صنفی ثروتمند و قدرتمند شدند. تالارهای مجلل و باشکوهی را برای مجامع خود ساختند، آنها با به تن کردن لباس‌های زیبا در مراسم خاص رژه می‌رفتند و اغلب نقش مهمی را در امور داخلی ایفا می‌کردند.

نماد صنف اسلحه‌سازان

► صنف اسلحه‌سازان

صنف «اسلحه‌سازان» به حمایت از استانداردهای صنعتگران در زمینه ساخت سپر زرهی پرداخت. اهالی تمام روستاهای اطراف شهر میلان در ایتالیا، که یکی از مراکز ساخت جنگ افزار در قرن پانزدهم بود، در این حرفه مشغول به کار بودند.

◀ زنان در حین کار

بیشتر اصناف به زنان اجازه عضویت در انجمن را نمی‌دادند، اما این بدین معنی نبود که زنان نباید حرفه ماهرانه‌ای یاد بگیرند. بسیاری از زنان دوشادوش همسران یا پدران خود کار می‌کردند. صنعت ابریشم باقی در لندن را تقریباً فقط زنان عهده‌دار بودند، هر چند آنها اجازه تأسیس صنف مخصوص خود را نداشتند.

رنگرز ماهر

در قرون وسطی، ریسندگی صنعتی بسیار بزرگ به شمار می‌رفت که مجموعه گسترده‌ای از اصناف را در بر می‌گرفت. این مجموعه شامل بافندگان، لکه‌گیران، راهبران (که به تمیز کردن و فشردن پارچه مشغول بودند)، پنبه‌زنان و قیچی‌کاران (که آن را می‌آراستند) بود. در نهایت رنگ‌رزان بودند که پارچه را در خمیره‌های بزرگ و گرم شده رنگ می‌کردند.

پشم‌های رنگ شده با گیاهان

رنگ سبز از ترکیب رنگ‌های ایساتیس و میخک زرد به دست می‌آمد

رنگ آبی از ترکیب رنگ‌های ایساتیس و برگ‌های درخت نیل به دست می‌آمد

رنگ‌های نارنجی روشن و قرمز از ریشه‌های روناس گرفته می‌شدند

کتان رنگ شده با ریشه گیاه روناس

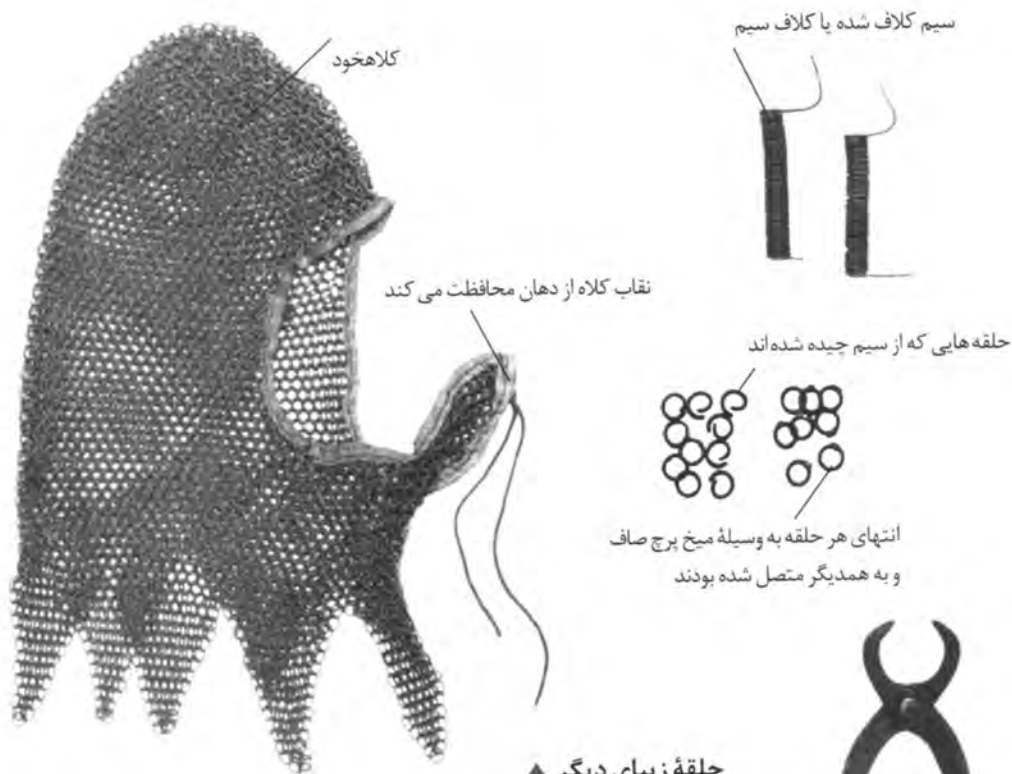
پوست درخت بلوط باعث ایجاد رنگ قهوه‌ای می‌شد

رنگ زرد ترکیبی از گیاهان سبز رنگ و یا میخک زرد بود

محل اجتماع اصناف

اصناف ثروتمندتر در تالار یا مکان‌هایی مخصوص اجتماع داشتند، که به طور شکوهمندانه‌ای نشانگر موقعیت اشرافی و اجتماعی آنان بود. اعضای صنف به مناسبت سالگرد قدیس حامی خود در این مکان‌ها به بزم و شادی می‌پرداختند و بزرگان و هیئت مدیره صنف برای حل و فصل اختلافات و مجازات افرادی که قوانین سخت صنف را زیر پا گذاشته بودند، گرد هم می‌آمدند.

▲ حلقه زیبای دیگر

ساخت زره، فرآیندی پرزحمت و مستلزم مهارت بسیار بود. هر حلقه متصل به چهار حلقه دیگر بود و این حلقه ها با یک میخ برج کوچک به یکدیگر متصل شده بودند. گاهی در ساخت یک دست زره کامل هزاران حلقه به کار می رفت.

◀ علم تجارت

برای رسیدن به بالاترین مقام در صنف باید روندی طولانی و دشوار سپری می شد. یک کارآموز مجبور به پرداخت مبلغی گزاف در همان ابتدای امر بود. کارآموزی تقریباً هفت سال به طول می انجامید. در طول این مدت شاگرد تمام جنبه های کسب و کار را از صاحب حرفه یاد می گرفت. این عکس یک سنگتراش و یک نجار را در حال نظر دادن و آموزش نشان می دهد. پس از این، او به کارگری ماهر و روزمزد که از کلمه فرانسوی «جورنی» یا «روز» گرفته شده است، تبدیل می شد و برای هر روز کاری حقوق روزانه دریافت می کرد. کارگر ماهر که حق الزحمه واقعی دریافت می کرد، روزی به فردی چیره دست تبدیل می شد.

کلاه مخصوص کشیشان به صورت وارونه در می آمد

نیم تنه پشمی با خطوط کناری

آستین های شیک خردار

کیف چرمی

کارد غذاخوری شخصی

روکش یا کیسه هایی که دکمه های جلوی شلوار مردان را می پوشاند، بعد از دهه ۱۴۵۰ مرسوم شد

جوراب شلوار چسبیده

چکمه های چرمی و گران که نیمی از آن از چرم گوساله درست شده است

نماد صنف نانویان

نماد صنف کفاشان

کت پشمی زیبا که از مواد زیادی درست شده و نشانه ثروت بود

انجمن اصناف ▲

این لباس زیبا متعلق به بازرگانی از طبقه متوسط جامعه و یا یک صاحب حرفه در دهه ۱۴۰۰ بوده است. در اواخر قرون وسطی، بازرگانان ثروتمندتر شروع به کنترل مسائل صنفی خود در جهت منافع شخصی نمودند. آنها مواد اولیه را می خریدند و کالاهای تولید شده را می فروختند و بیشتر در پی کسب درآمد برای خود بودند تا کمک به پیشه وران فقیرتر. رؤسای اصناف همچنین به چهره های مهم اجتماع تبدیل می شدند که بیشتر مواقع سخن آخر را در انتخاب شهردار می زدند.

سنگ تراشان

در میان تمام صنعتگران قرون وسطی، سنگ تراشان ماهر، پردرآمدترین و محترم‌ترین افراد بودند. آنها بودند که صومعه‌ها و دژهایی بزرگ می‌ساختند که هنوز هم در بسیاری از شهرهای کوچک و بزرگ اروپایی برافراشته هستند. سنگ تراشان پیش از تأسیس صنف مخصوص خود در قرن چهاردهم، کسب و کار را از طریق باشگاه‌ها و مکان‌های ملاقاتشان گسترش دادند. قرارگاه سنگ تراشان در یک کارگاه ساختمانی بود که در شرایط بد آب و هوایی در آن کار می‌کردند، غذای خود را می‌خوردند و درباره فوت و فن‌های حرفه خود حرف می‌زدند. قوانین و شرایط کار توسط رؤسای باشگاه تنظیم می‌شد. سنگ‌تراشان حرفه خود را حین کار کردن در محل ساختمان‌ها و اغلب طی نزدیک به هفت سال کار آموزی می‌آموختند. با استعدادترین شاگرد می‌توانست حرفه خود را با بر عهده گرفتن طراحی و نظارت در ساخت یک کلیسای اعظم تا تبدیل شدن به یک استاد ماهر ادامه دهد.

▶ تکه‌های درشت و سنگین
چکش بزرگ برای ضربه زدن به
مغارهای سرچکشی در شکل‌دهی
جاهای ناصاف استفاده می‌شد.

یکپارچه کردن توسط پرگارهای اندازه‌گیری
پرگار تقسیم، یا پرگار بال به ابزار خاص سنگ تراشان
تبدیل شد. آنها اساساً برای اندازه‌گیری فاصله یک قالب، مورد
استفاده قرار می‌گرفتند و سپس این اندازه‌گیری را به قطعه‌ای از
سنگ منتقل می‌کردند.

پرگار تقسیم متعلق به دوران قرون وسطی

▶ آثار هنری

برخی از سنگ‌تراشان، مجسمه‌سازان بسیار خیره
بودند. حکاکی‌های ظریف و پیچیده از جمله تندیس‌ها،
طرح‌های گل و بته و حیوانات که کلیساهای بزرگ را مزین
می‌کردند، حاصل زحمات تراش کاران است.

صاف کردن گوشه‌ها

گونیا یکی از مهم‌ترین ابزارهای سنگ تراش بود و برای مطمئن شدن از صاف بودن گوشه‌ها مورد استفاده قرار می‌گرفت.

ابزارها بر روی سنگ قرار می‌گرفت

گونیا

هر کدام از سنگ‌ها را می‌بایست قبل از جای گرفتن در مکان خود، به خوبی شکل می‌دادند. گونیا برای اندازه‌گیری عمق گودال یا شیارها و بررسی این موضوع که آیا کنج‌ها چهار گوش هستند یا خیر، مورد استفاده قرار می‌گرفت.

تیغه، عمق را اندازه می‌گیرد

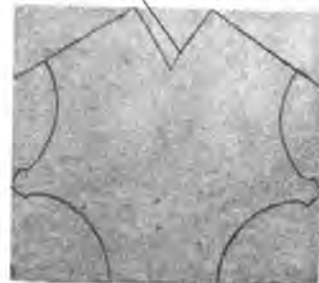
علامت گذاری منحنی

سنگ تراش مجبور به علامت گذاری بر روی سنگ خود بود تا جاهایی را که باید برش داده یا تراشیده شود، مشخص کند. او برای کشیدن خطوط منحنی موازی با لبه سنگ از پرگار بازودار استفاده می‌کرد. سوزن پرگار با حرکت بر روی سطح سنگ خطی بر روی آن کشیده می‌شد.

استفاده از ابزار نوک تیز برای ایجاد خراش بر روی سنگ

سنگ تراشان امروزی قالب‌ها را با مداد

علامت گذاری می‌کنند

طبق طرح

شابلون یا الگوی هر سنگ از تخته، چرم یا پوست حیوان برش داده می‌شد و روی سنگ قرار می‌گرفت تا سنگ تراش بتواند طرح را بر روی سنگ کپی کند.

کشیدن طرح بر روی سنگ

سنگ تراش قطعه‌ای از سنگ را که به صورت چهار گوش بریده و پرداخت شده بود، انتخاب می‌کرد تا طرح مورد نظر را بر روی آن بکشد. سپس اطراف سنگ را خط گذاری می‌کرد و تراش می‌داد.

مغارهایی که دارای سر چکشی بودند

ابزار سنگ تراشی
برای ایجاد برش های
صاف و تمیز روی
سنگ های سخت

نوک مغار مستعمل و کار کرده

منگنه برای بریدگی تکه های بزرگ تر سنگ

آماده اش کن

برش و تکمیل هر سنگ در کلیسا یک روز به طول می انجامید. به دلیل وزن زیاد و هزینه بالای جابه جایی سنگ ها، آنها را به اندازه تقریبی مورد نیاز در معادن برش می دادند. در کارگاه ساختمانی، اولین وظیفه سنگ تراش برش سنگ زبر سخت با اره خمیده و بزرگ بود. سپس او با استفاده از یک چکش، یک مغار سنگین و نوک پهن به نام ابزار سنگ فرش و یک استامپ قطعات بزرگ را برش داده و لبه های آنها را صاف می کرد.

مغار مخصوص برای کنده کاری
طرح اولیه بر روی سنگ

قلم درز چنگک شکل
برای تراشیدن سنگ

مغار برای سطوح حکاکی شده

قلم مغار سرچکشی برای استفاده با چکش

انتخاب یک مغار

یک کارآموز سنگ تراشی مجبور بود تا کار با تعداد زیاد و گیج کننده ای از انواع مغارها را بیاموزد. هر سنگ تراش ابزار کار مخصوص به خود را داشت که نشان وی بر روی آن حک شده بود. این ابزارآلات معمولاً از نسلی به نسل بعد منتقل می شدند. شکل ابزارهای سنگ تراشی امروزی از زمان قرون وسطی تا به امروز تغییر چندانی نکرده است.

نقوش برجسته سنگی از کلیسای
سن میچل در فلورانس به اتحادیه
سنگ تراشان اهدا شده است

استاد اعظم

استاد سنگ تراش در کارگاه ساختمانی مسئول همه چیز از طراحی ساختمان گرفته تا استخدام کارگران و سفارش سنگ از معدن بود. شغل او در واقع، ادغام دو حرفه معماری و سرکارگری بود. او مسئولیت تعیین طرح ها و الگوها برای کارگرانش داشت، اما هم چنین انتظار می رفت که در هنگام لزوم دوشادوش آنها کار کند.

کالاهای تولیدی

کسب مهارت در زمینه سنگ کاری تزئینی مانند شیارهای سنگی و یا پنجره‌های گوتیک با نقوش توری که از شیشه‌های منقوش پنجره‌ها محافظت می‌کرد، مستلزم صرف زمانی طولانی بود. سنگ تراشان با تجربه، توانایی حکاکی هر تعداد نقش پیچیده را داشتند. این بخش از تزئینات پنجره‌های گوتیک با نقوش توری شیارهای ظریف قسمت فوقانی یک پنجره را به هم متصل می‌کند.

نشان شخصی سنگ تراش

پس از آماده سازی هر کدام

از سنگ‌ها، سنگ تراش با نشان شخصی خود آنها را نشانه گذاری می‌کرد تا معلوم شود چه میزان از کار را تکمیل کرده است

تیغه از کلمه لاتین (کاسپیس) به معنی نوک تیز گرفته شده است

شکل دهی سنگ

شکل دهی نهایی به سنگ، وظیفه یک سنگ تراش ساحلی بود که در ساحل یا زمین مسطحی در کنار رودخانه کار می‌کرد. او با استفاده از قلم درز، مغار و اره، سنگ را طبق الگوی کاتبان برش می‌دهد.

سنگ تراشان نشانه‌های ابزار را روی سنگی نرم و با ورقه فلزی دنداندار به نام شانه خروس محو می‌کنند یا آن را روی زمین می‌کشند

کار در کارگاه ساختمانی

کارهای مربوط به خارج از ساختمان تنها در شرایط آب و هوایی خوب و در ماه‌های تابستان انجام می‌شد. در طول زمستان، سنگ تراشان در کارگاه ساختمانی سرپشته خود به طراحی، نقش زنی و برش سنگ می‌پرداختند.

روزهای بزم و سرور

روستاییان و ساکنان شهر مشتاقانه منتظر فرا رسیدن جشن‌ها و برگزاری نمایشگاه در روزهای مهم سال بودند. هر فردی در «روزهای مقدس» یا تعطیلاتی همچون عید کریسمس و پاک کار خود را برای شرکت در مراسم خاص کلیسا، مهمان‌ها و جشن و سرور تعطیل می‌کرد. نمایشگاه‌های بزرگ بازرگانی، اغلب در مراسم روزهای مقدس و جشن برپا می‌شدند و فرصتی مناسب برای تفریح ایجاد می‌کردند. تاجران از سرتاسر اروپا برای خرید و فروش کالاها می‌آمدند و با هنرنمایی موسیقی‌دانان، بندبازان و نوازندگان سرگرم می‌شدند. دیگر رویدادهای خاص و مرتبط با زمان‌های متفاوت سال روز مه، عید چله تابستان و جشن خرمن بود.

► غیر ممکن است

هر چند کلیسا نگاهی منفی نسبت به قماربازی داشت، این بازی به یکی از رایج‌ترین سرگرمی‌ها در قرون وسطی تبدیل شد. از جمله سرگرمی‌های مردم در آن زمان می‌توان به طاس، شرط‌بندی بر سر مسابقات کشتی، نبرد خروس‌ها و خرس‌های وحشی اشاره کرد.

◀ نمایش

نمایش بندبازان، شعبده‌بازان و خرس‌های رقصان از جمله سرگرمی‌های محبوب در جشن‌های قرون وسطی بودند

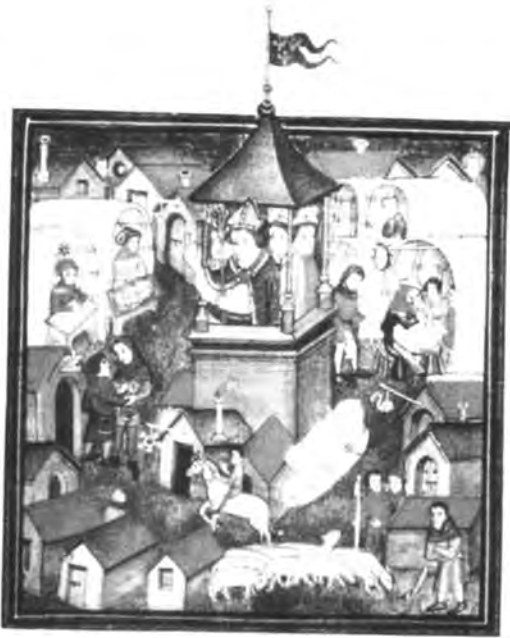
► دلک‌های عید کریسمس

یکی از نکات جالب توجه کریسمس جشن دلک‌ها بود. یک «اسقف» انتخاب می‌شد و ردایی نمایشی را بر تن می‌کرد. در حالی که دیگران در محراب تخته نرد بازی می‌کردند و سرودهای ناخوشایندی را می‌خواندند، او هر فرد را به کلیسا هدایت می‌کرد و حرف‌های نامفهومی را از بر می‌خواند.

نمایشگاه بازرگانی بزرگ

بازارهای روز اغلب از جشن های مذهبی نشئت گرفتند. پس از آن که کلیسای نتردام در پاریس در سال ۱۱۰۹ قطعه ای از «صلیب راستین» عیسی مسیح را پیدا کرد، هزاران کشیش زائر هر ماه ژوئن به دیدن این اثر مقدس آمدند. تاجران غرفه های خود را در خیابان های اطراف بنا نهادند و نمایشگاه بازرگانی به سرعت به رویدادی مهم تبدیل گشت. اسقف پاریس در این جا به خاطر اتفاقات مهم دعای خیر می خواند.

حرکت به سمت شهر

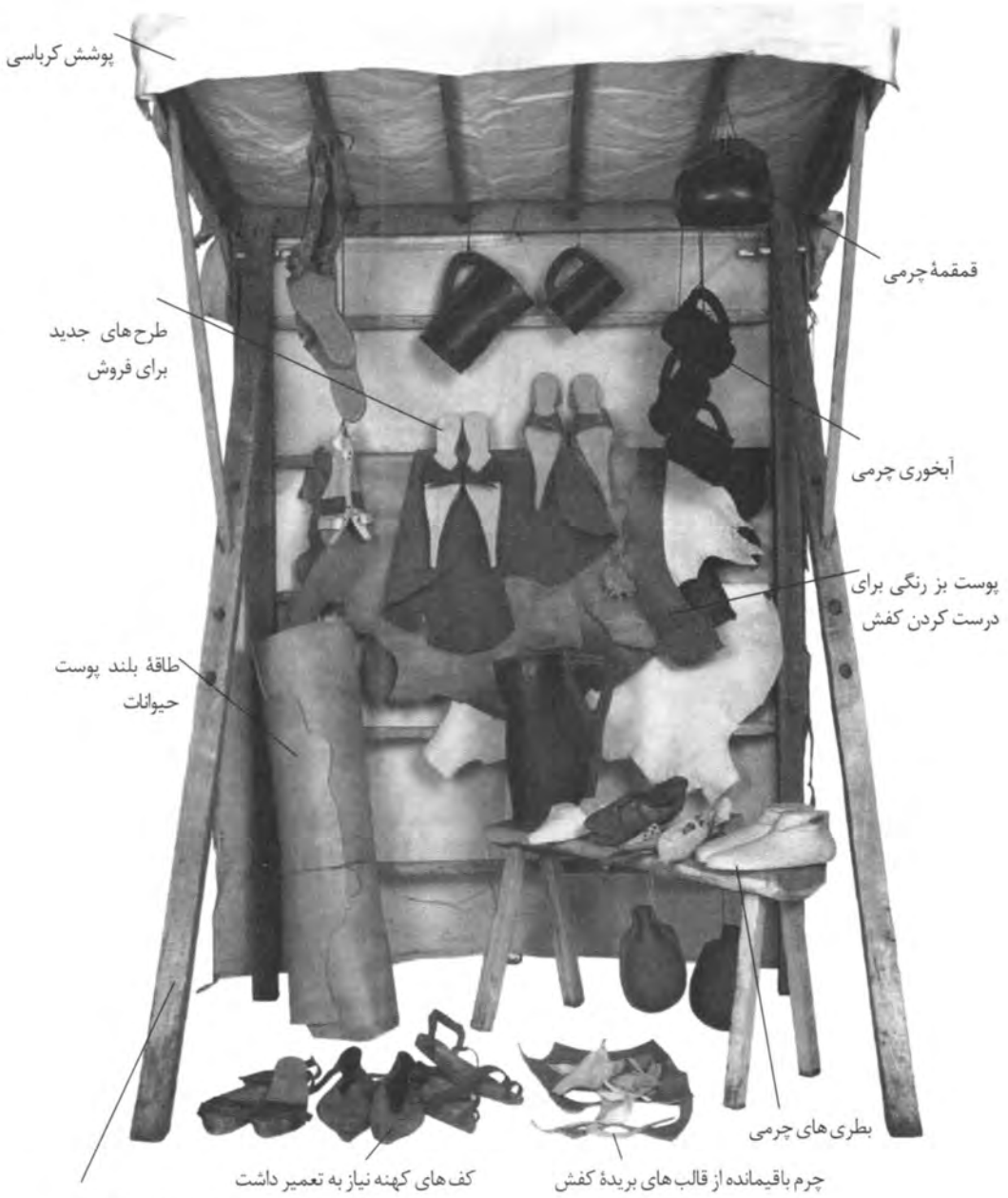
بسیاری از مردم فقط برای داشتن اوقاتی خوش به بازارهای روز می آمدند و همین باعث رونق کار فروشندگان اجناس مختلف می شد.

خوراکی خوشمزه

غذاهای زیادی در نمایشگاه بازرگانی و بازار به فروش می رسید. گوشت پخته یا کاملاً سرخ شده همچون «چیوتز» از جمله متداول ترین غذاها بود.

قاب چوبی برای انتقال به غرفه به راحتی جمع می شد

▲ در بازار

در بیشتر شهرهای بزرگ علاوه بر نمایشگاه های وسیع، بازارهای هفتگی نیز وجود داشت. دستفروشان، تاجران، گله داران و فروشندگان گاو، گوسفند، خوک و حتی غاز، به آنجا می رفتند. در غرفه ها مجموعه زیادی از کالاها از پنیر، تخم مرغ و نمک گرفته تا دیگ، ماهی تابه، ابزار، چاقو، کفش و لباس به فروش می رسید. این غرفه بازسازی شده در قرون وسطی شامل اجناس چرمی است که در مراکز خرید در قرن چهاردهم و پانزدهم به فروش می رسید.

موسیقی دوران قرون وسطی

در قرون وسطی، بیشتر مردم در کلیسا موسیقی گوش می دادند. راهبان و کشیشان در قسمت هایی از کلیساهای جامع که پژواک صدا وجود داشت، متون و جملاتی از کتاب مقدس را همراه با موسیقی حاصل از تنها یک دکمه پیانو تکخوانی می کردند. این ترکیب دلنشین آوازخوانی، آواز گروهی نامیده می شد. تعداد معدودی از کلیساها ارگ داشتند و آوازخوانی در کلیسا معمولاً با سازهای موسیقی همراه می شد، اما پادشاهان و اشراف زادگان اغلب همراه صدای چنگ و لوت که توسط موسیقی دانان شاعر به نام آوازخوان های دوره گرد نواخته می شد، می خواندند. عوام در روزهای بزم و سرور آوازهای محلی می سرودند و همراه با نی لیک و طبل پایکوبی می کردند. در سال ۱۴۰۰ در بیشتر شهرها دسته ای از موسیقی دانان حرفه ای به نواختن شام و شیپور می پرداختند.

ویولن زیبا

بیشتر آوازخوان های دوره گرد در قرن سیزدهم در فرانسه ویولن می نواختند. این ساز از ویولن امروزی بزرگ تر بود و اغلب بر روی پا قرار می گرفت. تنها یکی از سازهای این ویولن از روی دسته تنظیم می شد. چهار ساز دیگر از سازهای ثابتی بودند که صدایی بم و پیوسته یا صدایی همچون وزوز زنبور تولید می کردند.

نوازنده ارغنون استوانه ای

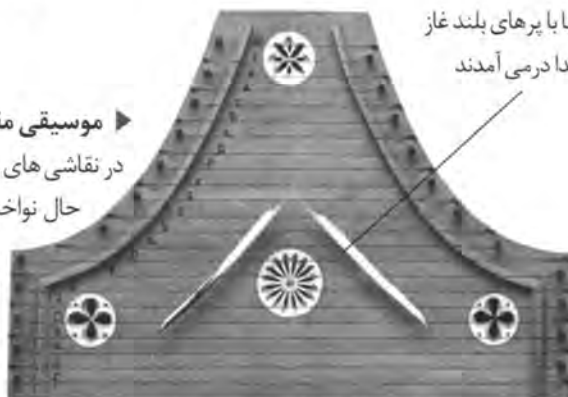

نوازنده نقاره

موسیقی مقدس

در نقاشی های مربوط به دوران قرون وسطی، فرشتگان اغلب در حال نواختن پسالتریون هستند که مشابه چنگ کوچک است. این ساز اغلب با دیگر سازهایی که دارای لحن آرام هستند، از قبیل فلوت، ویولن و فلوتیک ارکستر کوچکی را تشکیل می داد.

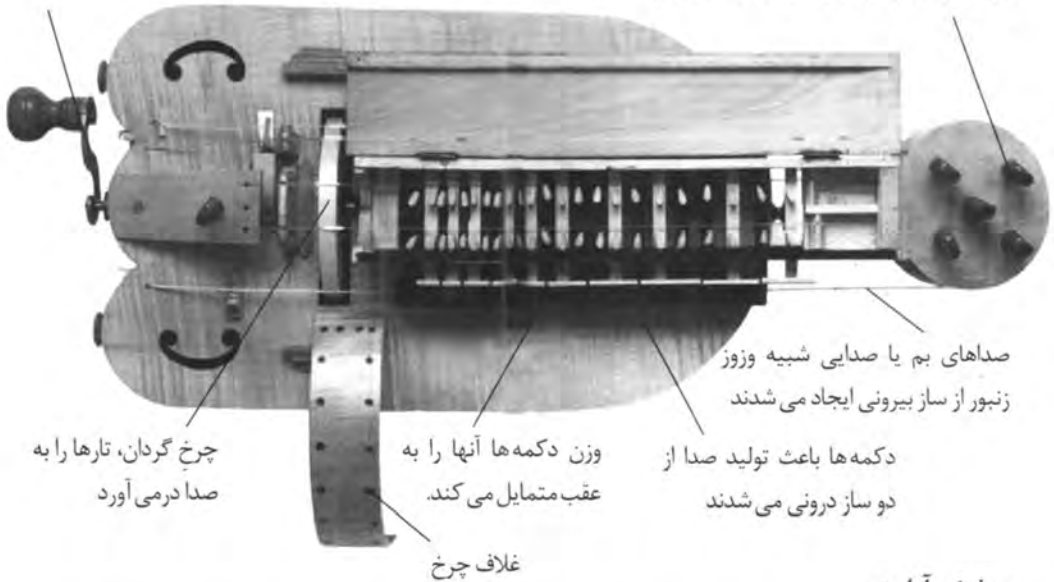

سازها با پره های بلند غاز به صدا درمی آمدند

ساز با چرخش دستگیره کار می کرد

با پیچ کوک می توان تارهای ساز را کوک کرد

چرخ گردان، تارها را به صدا درمی آورد

وزن دکمه ها آنها را به عقب متمایل می کند.

غلاف چرخ

صداهای بم یا صدایی شبیه وزوز زنبور از ساز بیرونی ایجاد می شدند

دکمه ها باعث تولید صدا از دو ساز درونی می شدند

▲ سمفونی آوا

راهبان اسپانیای قرن یازدهم برای آموزش آواز همخوانی در مدارس از نوعی ارگانیستروم استفاده می کردند. این ساز از دسته سازهای زهی بود که برای نواختن آن نیاز به دو نفر بود. یکی برای چرخش دستگیره و دیگری برای نواختن آهنگ. بعدها، ارگانیستروم به ارغنون تبدیل شد که فقط یک نفر نوازنده آن بود. ارغنون می توانست چندین صدا را با هم ترکیب کند، بنابراین به «سمفونی» معروف گردید.

چوب طبل

▶ دسته موسیقی تک نفره

نی لیک و دمبک با هم کوچک ترین دسته موسیقی را تشکیل می دادند. نی لیک تنها سه سوراخ داشت و نوازنده می توانست به راحتی آن را با دست چپ خود بنوازند، در حالی که با دست راست تنبک می زد. از این ساز ساده در مراسم پایکوبی بسیاری از روستاییان استفاده می شد.

زه باعث ایجاد صدایی همچون وزوز در تنبک می شود

محافظ طبل قرون وسطایی

بسیاری از سازهای موسیقی را جنگجویان بازگشته از جنگ‌های صلیبی به اروپا آوردند. این طبلك‌ها با چوب‌های کوچک که در خاورمیانه تحت عنوان نقاره شناخته می‌شدند، نوعی از کوس با تصویری کنده‌کاری شده بودند. نقاره‌ها به صورت جفتی از خورجینی آویزان می‌شدند و معمولاً هنگام پخش موسیقی پایکوبی نواخته می‌شدند.

نوازنده نی انبان

صدا از درون نی لبک خارج می‌شد

نوازنده از دهنه ساز برای باد کردن خورجین استفاده می‌کند

نی لبک با انگشتان دست نواخته می‌شد

نی انبان

بر خلاف حکایت‌ها، اسکاتلندی‌ها مبتکر نی انبان نبودند. در حقیقت، تقریباً سال ۱۳۰۰، در بیشتر بخش‌های کره زمین از جمله در انگلیس، هند و آفریقای شمالی نی انبان نواخته می‌شد.

خورجین چرمی

مراسم و نمایش ها

ریشهٔ نمایشنامه در قرون وسطی در کلیسا بود. در قرن یازدهم، کشیشان اولین بار اقدام به استفاده از صحنه‌های کوتاه نمایشی در مراسم مذهبی مهم، از جمله عید کریسمس و عید پاک کردند. این صحنه‌ها، لحظات مهم در کتاب مقدس؛ پیدایش آدم، نجات نوح از سیل و یا نابودی معابد به دست سامسون را به تصویر می‌کشید. مردم به این نوع سرگرمی جدید علاقه‌مند بودند. صحنه‌های نمایش بسیار مورد پسند عوام قرار می‌گرفت، چنان که در دالان‌های کلیسا و سپس روی پرده در مراکز خرید در شهر، جایی که بیشتر مردم می‌توانستند نظاره‌گر آن باشند، اجرا می‌شد. در قرن سیزدهم، یک سری نمایشنامه که داستان کامل مسیحیت را نقل می‌کرد، به مدت بیش از ۴۰ روز اجرا شد. این نمایشنامه‌ها در انگلستان، فرانسه، ایتالیا و آلمان، توسط جمعیت محلی نمایش داده می‌شد. آنها به نمایشنامه‌های «اسرارآمیز» که از کلمه فرانسوی متیر یا تجارت گرفته شده بود، معروف شدند.

► صورتک و بازیگر پانتومیم

سرهای اسب، صورتک‌های شیطان، طبل و زنگ همه در یک نمایش و توسط بازیگران پانتومیم استفاده می‌شد. در مواقعی خاص، بازیگران پانتومیم یا بازیگران نقاب دار، نمایشنامه‌های کوتاه یا پانتومیم را روی صحنه اجرا می‌کردند. این نمایش‌ها قصه‌های عامیانهٔ ساده‌ای داشتند و معمولاً صحنهٔ نبردهای تن به تن با شمشیر را نشان می‌دادند و در پایان داستان هم طبیعی ظاهر می‌شد و به فرد مرده زندگی دوباره می‌بخشید.

▶ چهره جالب

در سال ۱۲۳۰، یک کشیش از بازیگرانی انتقاد کرد که بدن خود را با علایم و نشانه‌های وقیحانه تغییر داده و از شکل طبیعی خارج ساخته بودند. این سنگ حکاکی شده، دلک یا لوده‌ای را نشان می‌دهد که به معنای واقعی کلمه برای سرگرم کردن تماشاگران شکلک درمی‌آورد. دلکک‌ها هم چنین با گفتن لطیفه‌های زشت و پر کردن مثانه یک خوک یا نخود فرنگی خشک شده مردم را سرگرم می‌کردند.

▶ بازی شیطان

همچون حکاکی‌های کلیسا و پنجره‌های شیشه‌ای رنگی، نمایشنامه‌های اسرارآمیز روش مناسبی برای روایت داستان‌های کتاب مقدس به مردم عادی که سواد خواندن و نوشتن را نداشتند، بودند. در این صحنه، شیطان در حال وسوسه کردن عیسی مسیح در بیابان است. هر بخش از نمایشنامه اسرارآمیز روی ارابه‌ای جداگانه نمایش و سپس به مکان‌های خاص دیگری در سراسر شهر برده می‌شد. در صورتی که تماشاچیان مدتی طولانی برای تماشای یک قسمت از نمایشنامه انتظار می‌کشیدند، نظاره‌گر مجموعه کامل نمایشنامه‌ها می‌شدند.

◀ هیاهوی جشن

شام، سازی با ساختاری شبیه تی لیک و بسیار پر سر و صدا بود. طوری که صدایش بیش از هر چیز در نمایش‌ها و جشن‌های شهر به گوش می‌رسید.

► ازدهای حصیری

این سر چوبی، متعلق به ازدهایی نمایشی بود که پشت سر هم در روزهای بزم و سرور سنت جرج در شهر نورویچ انگلیس مورد استفاده قرار می‌گرفت. نمایش مربوط به این ازدها را فردی به عهده داشت که داخل بدنه حصیری آن پنهان شده بود و با چنگ زدن مردمی که در خیابان‌ها به خط شده بودند، موجب شادی و سرگرمی فراوان ایشان می‌شد. ازدها نقش مهمی را در بسیاری از نمایش‌های پانتومیم، جایی که معمولاً در حال نبرد با سنت جرج دلاور هستند، ایفا می‌کردند.

سرچوبی حکاکی شده با رنگ روشن‌تر تزیین شده است

پشت سر ازدها بایک دسته بلند چوبی که برای حرکت دادن سر مورد استفاده قرار می‌گرفت، تنظیم شده بود

فک پایینی می‌توانست برای ایجاد صدایی هولناک نگاه داشته شود

ازدها با منفجر کردن مقدار کمی باروت در درون دهان خود باعث دمیدن آتش و دود می‌شد

► مردان جوان و وحشی

بسیاری از آیین کفار (غیرمسیحیت) در اروپا در قرون وسطی باقی ماند. دسته‌هایی از جنگل‌نشینان یا جنگلبانان وحشی با پوشیدن برگ و گیاهان سبز به مهمانی‌ها و مراسم مجلل حمله می‌کردند و خرابی به بار می‌آوردند. پایکوبی آنها نماد نیروهای سرکش موجود در طبیعت بود. در مراسم نشان داده شده در تصویر فوق، لباس محلی آنها به طور اتفاقی بر اثر یک شمع آتش گرفته است.

مرگ و بیماری

مرگ برای مردمی که در قرون وسطی زندگی می کردند نیز حقیقتی طبیعی بود. بیماری در خیابان های کثیف و شلوغ شهرهای کوچک و بزرگ قرون وسطایی شایع و دانش پزشکی محدود بود. میانگین طول عمر ۳۰ سال بود. جنگ های مکرر و قحطی، جان هزاران نفر را در یک زمان گرفت. فاجعه بارترین همه این رویدادها، طاعون بود. این بیماری را که از طریق موش های صحرایی شیوع می یافت، ملوانان ایتالیایی از آسیا به اروپا انتقال دادند. طاعون یک بیماری کشنده و بسیار مسری بود. از جمله علایم آن می توان به ظاهر شدن لکه های سیاه و آبی در بدن اشاره کرد. هیچ راه درمانی برای این بیماری کشف نشد. طاعون در سال های ۱۳۴۷ و ۱۳۵۰ در سراسر اروپا رایج گشت. در پایان سال ۱۳۴۸، دست کم یک سوم کل جمعیت اروپا بر اثر ابتلا به این بیماری جان خود را از دست دادند.

گل مینا

گل مینا با رایحه قوی برای درمان سر درد و تسهیل در زایمان مورد استفاده قرار می گرفت.

سینه دارو

به علت شباهت برگ های سینه دارو به شش های انسان، این گیاه برای درمان اختلالات ریوی مورد استفاده قرار می گرفت.

مرهم لیمویی

این گیاه، نوعی اکسیر جادویی و شفای درد بیماری های جدی بود. از آن جایی که این گیاه خاصیت تعریق دارد برای تب و سرماخوردگی مورد استفاده قرار می گرفت.

مرزنگوش

مرزنگوش همانند صمادی بود که روی محل خون مردگی و تورم قرار می گرفت.

طب گیاهی

طب قرون وسطایی بیشتر بر اساس فرهنگ عامه و خرافات بود تا مشاهدات علمی. مثلاً، بسیاری از کتاب های راهنما در قرون وسطی به استفاده از گیاهان شفا دهنده در روزهای سحر آمیز سال از جمله عید چله تابستان توصیه می کردند. هر چند بسیاری از گیاهان مورد استفاده در قرون وسطی هنوز هم از سوی گیاه شناسان امروزی کاربرد دارد.

▲ آخرین تشریفات مذهبی

مردم قرون وسطایی به اهمیت مرگ به شکلی مناسب اعتقاد داشتند. آنها تصور می کردند در صورتی که در حضور کشیش به گناهان خود اعتراف نکنند، به جهنم می روند. اما همزمان با اوج شیوع طاعون، کشیشان بسیاری در اثر این بیماری جان خود را از دست دادند و اکثر مردم بدون برگزاری مراسم نیایش به خاک سپرده شدند.

▶ جراحی پزشکی

متداول ترین نوع جراحی، حجامت بود که آرایشگران یا جراحان بی سواد، انجام می دادند. مردم بر این باور بودند که این نوع جراحی باعث احیای توازن مایعات بدن می شود، اما اغلب موارد بیشتر باعث ضعیف شدن بیماران می شد.

مواد مورد نیاز دندانپزشکی اغلب در شاخ میش نگاه داشته می شد

پودر دندان، کاملاً صیقل دهنده بود

جوب پنبه کنانی برای ظرف حاوی پودر

صدف حلزونی

▶ خمیر دندان قرون وسطایی

از چنین موادی برای درست کردن پودر جهت تمیز کردن دندان استفاده می شد. از آن جایی که دانش کافی در مورد بهداشت دهان و دندان وجود نداشت، این مواد از سوی افراد متمول برای اهداف آرایشی مورد استفاده قرار می گرفت. مردم قرون وسطایی مره بد دهان خود را با عسل، گشنیز یا تخم زیره سبز تغییر می دادند.

پوسته خارجی صدف خوراکی

ماهی مرکب

▲ در دندانپزشکی

بیشتر جراحی‌ها در قرون وسطی که بدون مسکن‌های امروزی صورت می گرفتند، بسیار ناخوشایند بودند. دندان‌های فاسد توسط افرادی کشیده می شد که در زمینه کشیدن دندان با انبر مهارت داشته و در بازارهای هفتگی مستقر می شدند.

◀ خارگوش

خارگوش برای پاکسازی سیستم هاضمه از کرم‌ها و هم‌چنین برای دفع کک‌های لباس استفاده می شد.

اسکلت با یک نی لیک و
دمبک پایکوبی می کند

رقاص مرگ، راهب
وحشت زده را می کشد

رقص مرگ ▲

مردان لباس‌هایی به شکل اسکلت بر تن می کردند و به رقصیدن با صورتک‌هایی می پرداختند که بیانگر حقیقت مرگ برای همه اقشار جامعه بود. رقص مرگ در بسیاری از حکاک‌ها، نقاشی‌ها و نسخه‌های خطی کلیسا به تصویر کشیده شده بود.

سیاه چال طاعون ◀

هنگام شیوع بیماری طاعون، مردم مجبور بودند تا مردگان خود را به گورهای دسته جمعی منتقل کنند، چرا که تابوت کافی برای همه وجود نداشت. در پاریس روزانه، تقریباً ۸۰۰ نفر جان خود را از دست می دادند. صلیب سربی ساده‌ای روی جنازه قرار می دادند.

ترس از طاعون ▶

یک مورخ ایتالیایی با ابراز تأسف دربارۀ بیماری طاعون می گوید: «این پایان جهان است.» بسیاری از مردم اعتقاد داشتند که طاعون مجازات خداوند به خاطر گناهان بشریت است و کلیسا مراسم مذهبی ویژه‌ای را به همین مناسبت برگزار می کرد.

ظهور عصر جدید

قرن پانزدهم، عصر تجدید حیات علایق به علم و هنر یا رنسانس بود. این تجدیدخواهی از ایتالیا شروع شد. آثار نویسندگان بزرگ لاتین و یونانی بار دیگر کشف و برای اولین بار از زمان سقوط روم مورد مطالعه قرار گرفت. از هنرمندان و نقاشان برای تغییر نگرش مذهبی و خشک زندگی الهام گرفته شد و هنر بر زندگی بشر متمرکز گردید. نقاشان و مجسمه سازان دوره رنسانس به کشف زیبایی پیکر انسان پرداختند و شاعران اشعاری را درباره احساسات و تجارب انسانی سرودند. این عقاید جدید باعث شد تا مردم نگرش سنتی به مذهب را زیر سؤال ببرند. بسیاری از مردم تصور می کردند که کلیسای کاتولیک فاسد شده و نیاز به تغییر دارد. گروهی از اصلاح طلبان که پروتستان نامیده می شدند، قدرت پاپ در رم را زیر سؤال بردند و به تأسیس کلیساهای جدید در شمال اروپا پرداختند. این حرکت به «جنبش اصلاحات» معروف شد و باعث جدایی در جهان مسیحیت و خاتمه دادن به قدرت همه جانبه کلیسای قرون وسطایی گردید.

▶ اصلاح طلب دینی

جنبش اصلاحات مذهبی را یک کشیش آلمانی به نام مارتین لوتر (۱۵۴۶-۱۴۸۳) رهبری می کرد. در سال ۱۵۱۷، او فهرستی از ۹۵ استدلال علیه رسوم کلیسای کاتولیک روم را تهیه و آن را با میخ به در کلیسای ویتنبرگ نصب کرد که باعث برانگیخته شدن موجی از اعتراضات علیه کلیسا شد.

◀ حامی نقاشان

شهر فلورانس در ایتالیا، مرکز رنسانس هنری بود. این امر عمدتاً به علت وجود مردانی همچون لورنزو دو مدیسی (۱۴۹۲-۱۴۴۹) بود که با نام مستعار «باشکوه» ثروت خود را برای استخدام هنرمندانی چون میکل آنژ صرف کرد.

▶ مدارس جدید

قبل از دوره رنسانس، تقریباً همه مدارس را کلیسا اداره می کرد. پس از آن، بسیاری از مدارس ویژه دستور زبان را تاجران ثروتمند و اشراف زادگان تأسیس کردند. گسترش آموزش به واسطه دسترسی وسیع به کتاب ها تسریع شد.

تزیینات رنگ آمیزی شده دستی

سبک گوتیک به تقلید از متن دست نویس

کلمه چاپ شده

تاکنون اختراعات معدودی جهان را چون اختراع چاپ با نوع فلزی تغییر داده است. صنعت چاپ در اروپا توسط یوهانس گوتنبرگ (۱۴۶۸-۱۳۹۸) توسعه یافت، کسی که نخستین انجیل چاپ شده را در دهه ۱۴۵۰ تهیه کرد. این فرآیند، جایگزین نسخه برداری دشوار با دست شد که موجب کمیابی و گرانی کتاب ها در گذشته شده بود.

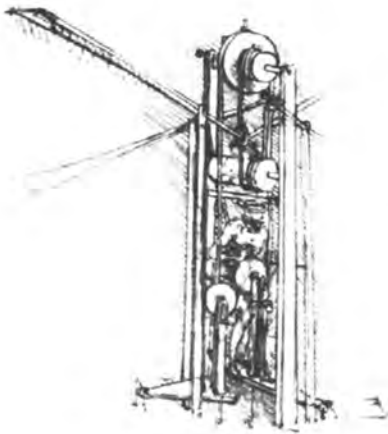
فرهنگی قسطنطنیه

دوران قرون وسطی درست در زمان آغاز آن با هجوم ترک های عثمانی از شرق پایان یافت. در سال ۱۴۵۳، پس از یک محاصره طولانی مدت، آنها قسطنطنیه را فتح و به شهری اسلامی تبدیل کردند و نام آن را به اسلامبول تغییر دادند. این پایان امپراتوری هزار ساله مسیحی بیزانس در شرق بود.

مرد رنسانسی

لئوناردو داوینچی (۱۴۵۲-۱۵۱۹) روح رنسانس را عینیت بخشید. او نقاش و مجسمه ساز برجسته‌ای بود که علاقه زیادی نیز به علوم پایه، مهندسی و معماری داشت. معروف‌ترین اثرش مونالیزا است، اما او طرح‌های بسیار دقیقی از اختراعاتی چون این ماشین پرواز ارائه کرد.

قدرت شلیک جدید

نیروی محرکه جدید با توسعه اسلحه، تفاوت‌های بسیاری در میدان جنگ پس از اواسط قرن چهاردهم ایجاد کرد. توپ‌ها دیوارهای سنگی را در هم شکستند و پایانی بر عصر قلعه‌های غیرقابل نفوذ ساختند.

کشتیرانان بزرگ

اروپایی‌ها در قرن پانزدهم زمانی که در پی کشف مسیرهای دریایی به سمت آسیا بودند، سفرهای دریایی طولانی مدتی را تجربه کردند. از دهه ۱۴۲۰، ملوانان پرتغالی اقدام به سفرهای طولانی در امتداد سواحل غربی آفریقا با کشتی‌های کوچک و تندرو کردند. در سال ۱۴۸۸، بارتولومئو دیاس دماغه امید نیک را دور زد و کشتی خود را برای نخستین بار وارد اقیانوس هند کرد. در سال ۱۴۹۸، واسکو دو گاما به هند رسید. در حالی که کریستف کلمب با عبور از اقیانوس اطلس در سال ۱۴۹۲ مدعی و خواستار حکمرانی پادشاهی اسپانیا بر آمریکا شد.

آیا می‌دانید؟...

روستاییان باید بخشی از محصولات را در اختیار مالک زمین خود قرار می‌دادند. علاوه بر این، آنها می‌بایست تا ۱۰ درصد از محصولات تولیدی را به کشیش روستا می‌دادند که این مالیات عشریه نامیده می‌شد.

ثروتمندان در قرون وسطی لباس‌های گران قیمت مخصوصاً پشمی می‌پوشیدند و لباس‌های شخصی گاهی در دستشویی‌های متعفن برای دفع حشرات موذی انبار می‌شدند.

در خانه‌های بزرگ‌تر، حیوانات اغلب روی زمین قرار داده می‌شدند تا گرمای بدن آنها از طریق کف چوبی به گرم کردن اتاق‌های اصلی کمک کند.

یکی از منابع رایج گرما، منقلی بدون پایه و کتری پایه داری بود که روی آن زغال چوب یا زغال سنگ قرار می‌گرفت. منقل‌های قابل حمل می‌توانستند خطرناک باشند، چرا که سوختن زغال چوب موجب انتشار گاز مونوکسید کربن می‌شد.

گرمای تختخواب‌های اواخر قرون وسطی به وسیله ظروف برنجی دارای دسته‌های بلندی که از خاکستر

از آن جایی که دسترسی به آب سالم دشوار بود، روستاییان آب انگورهای رسیده را گرفته و می‌نوشیدند.

ثروتمندان در طول قرون وسطی قرش را از شرق وارد می‌کردند، قرش‌ها گران قیمت‌تر از آن بود که بتوان کف زمین پهن کرد. در عوض، آن را روی میز پهن می‌کردند.

دیوار خانه‌های بزرگ پوشیده از پرده‌های منقوش، پارچه‌های گران قیمت و تابلوهای چرمی بود که به اتاق رنگ می‌بخشید و علاوه بر این که عایقی در مقابل سرما بود، نشان دهنده ثروت خانواده نیز محسوب می‌شد.

مسوجات بخش مهمی از تختخواب افراد متمول را تشکیل می‌داد. اکثر تختخواب‌ها از چوب ساده‌ای تشکیل شده بودند که پرده‌های باشکوهی از آن آویزان شده بود تا حریم خصوصی و گرما را حفظ کرده و نشان دهنده جایگاه فرد نیز باشد.

اتاق نشیمن در خانه‌های قرون وسطایی عمدتاً از تیمکت‌هایی تشکیل شده بودند که کنار دیوارها قرار داشت. وقتی که خشونت‌ها افزایش می‌یافت، مردم باید اطمینان حاصل می‌کردند که هیچ کس نتواند مخفیانه از پشت آنها را تحت نظر گیرد.

از زمانی که آهنگران به ساخت و تعمیر هر شیء ساخته شده از فلز، مثلاً زنجیر، چنگک، ابزار، دیگ، قفل، لولا، دسته سلاح، واگن و نعل اسب‌ها پرداختند، نقش مهمی را در جامعه قرون وسطایی ایفا کردند.

بازار شهر در فصل پاییز، الهام گرفته از نقاشی جرج برو در سالخوردگی

(برخلاف چوب درخت فان، مردم تصور می کردند که چوب درخت آقطی ارواح شریر را جذب می کند.)

پاهای بلند و باریک و شکیل، یکی از ویژگی های بسیار مردانه در قرون وسطی تلقی می شدند. مردان برای به نمایش گذاشتن پاهای خود شلوارهای تنگ یا کوتاه را با جوراب های پشمی می پوشیدند.

چکمه های تنگ برجستگی ماهیچه ها را نشان می داد

گرم پر شده بودند، تأمین می شد. اغلب اوقات، این ظروف برنجی برای انتقال مخفیانه نوزادان سالم به داخل اتاق بانوان اشراف زاده ای مورد استفاده قرار می گرفتند که وارثان مرده به دنیا آورده بودند.

منقل های اولیه معمولاً مزین به تصاویری بودند که از طبیعت الهام گرفته شده بود. منقلی که در اتاق خواب ملکه الینور در قرن سیزدهم در وست مینستر وجود داشت، زمستان را با سیمایی غمگین و پیکری معوج به تصویر کشیده بود.

مجوز برپایی بازار هفتگی در یک شهر تنها از سوی پادشاه در سندی ابلاغ می شد که به آن «بخشنامه» می گفتند. از آن جایی که بازارها تجارت و موفقیت را برای جامعه رو به رشد به ارمغان می آوردند، چنین بخشنامه ای از اهمیت حیاتی برخوردار بود.

گهواره نوزادان اغلب از چوب درخت فان درست می شد که بنا به اعتقاد مردم در دفع ارواح شریر مؤثر بود

پرسش و پاسخ

و انجام جنایت‌های خشونت‌بار تبدیل می‌شد. بنابراین، در تاریکی شب، زنگ‌ها برای اعلام حالت منع رفت‌وآمد عمومی نواخته می‌شد، زمانی که بر اساس قوانین همه مجبور بودند به خانه‌های خود بازگردند. نگهبانان شب با در دست داشتن فانوس‌های شمعی برای دلسرد کردن تبهکاران در خیابان‌ها گشت می‌زدند و هر فردی را که پس از حالت منع رفت و آمد در خیابان بود، دستگیر می‌کردند.

تصویر یک کتاب فرانسوی که ۱۲۰۶ نفر از اهالی شهر را در حالی نشان می‌دهد که زنی را که در حال مجازات است، مسخره می‌کنند

سکه هنری هفتم

● نحوه فعالیت سیستم قضایی و جنایی در طول قرون وسطی چگونه بود؟

ارباب محلی به حل اختلافات در ملک شخصی خود می‌پرداخت و درباره مناسب‌ترین مجازات‌ها برای هر جرم تصمیم می‌گرفت. برخی از خلافکاران اعدام می‌شدند، برخی جریمه می‌شدند و آنهایی که مرتکب خطاهای کوچکی شده بودند، شکنجه می‌شدند. برای این کار یک چارچوب با سوراخ‌هایی تنگ روی آن وجود داشت که روی این سوراخ‌ها سر و منج‌های مجرم قرار می‌گرفت و سپس چارچوب قفل می‌شد. این نوع ابزارها در محافل عمومی برای مجازات بیشتر مجرم نصب می‌شد و عابران به پرتاب میوه گندیده به سوی خلافکاران ترغیب می‌شدند. در کل، معمولاً تنها اسرای نظامی و سیاسی در قلعه‌ای بزرگ زندانی می‌شدند.

● خیابان‌های یک شهر در قرون وسطی چقدر امنیت داشتند؟

در طول روز، در میان هیاهوی جمعیت و بازارها، متداول‌ترین خطرها از سوی جیب‌بران و تاجران متقلب بود. با وجود این، پس از غروب آفتاب، خیابان‌های شلوغ به پناهگاهی امن برای سارقان

● آیا ساختار دربار پادشاه در عصر قرون وسطی به همان خشکی و پیچیدگی است که داستان‌های عوام‌پسند روایت می‌کنند؟

عصری که ما در آن زندگی می‌کنیم از نظام و مقررات خشک کمتری برخوردار است، بنابراین تصور سلسله مراتب سخت و بغرنجی که پادشاهان

و ملکه‌های قرون وسطی را در بر گرفته بود، دشوار است. به عنوان مثال، تختخواب هنری هفتم، پادشاه انگلیس، باید با همراهی خدمتکاران نگاه داشته می‌شد، به طوری که یک راهنمای نجیب زاده پرده‌ها را می‌کشید، یک مرد به طور مرتب برای تشک حصیر تازه می‌آورد، فردی دیگر روی تختخواب دراز می‌کشید و آن را برای احتمال وجود سلاح‌های مخفی آزمایش می‌کرد، تشک را با کرباسی می‌پوشاند و روی آن ملافه و پتوها را قرار می‌داد، یک فرد ویژه نیز تخت را با آب مقدس تدهین می‌کرد. هر گونه دوخت و دوز مورد نیاز را خیاطان باتجربه انجام می‌دادند، پرده‌ها را فردی که به او مسئول پرده‌داری می‌گفتند، تعویض می‌کرد و کل فرآیند کار تحت نظر پرسنل مجربی اجرا می‌شد.

ارتباط ناگستنی

به غیر از ادوارد پنجم و ادوارد هشتم که هرگز تاج‌گذاری نکردند، از سال ۱۰۶۶ مراسم تاجگذاری پادشاهان انگلیسی در صومعه وست مینستر در لندن برگزار می‌شد. ساختمان اصلی صومعه وست مینستر که در سال ۱۰۶۵ تقدیس شده بود، در سال ۱۲۷۲ به صورت عمده بازسازی و در نهایت در طول قرن هجدهم تکمیل شد.

دشمن مهلک

مهیب‌ترین قاتلی که تاکنون اروپا را در هم نوردید، مرگ سیاه (طاعون) بوده که ۲۵ میلیون نفر - یک سوم از کل جمعیت اروپا - را طی سال‌های ۱۳۴۷ تا ۱۳۵۰ به کام مرگ کشاند.

صومعه وست مینستر لندن

توسعه پل‌های لندن

نخستین پل سنگی بر رودخانه تایمز لندن را هنری دوم در سال ۱۱۷۰ پایه‌ریزی کرد و در سال ۱۲۰۶ پس از مرگ او، تکمیل شد. این پل با دریاچه‌های متحرک، دو ردیف خانه و ۱۴۰ فروشگاه به یکی از مشهورترین پل‌های جهان تبدیل شد و تا سال ۱۷۵۰ تنها پل سنگی باقی ماند.

فهرست رجال

ریچارد شیر دل

سرزمین های فتودال اروپا در قرون وسطی کاملاً تحت تسلط افرادی بودند که ملک شخصی، قدرت و پول داشتند؛ یعنی، پادشاهان، امپراتورها و اشراف زادگان. اقلیتی از مردم شورشیان و انقلابیون زندگی خود را وقف تغییر اوضاع موجود کردند. هنرمندان، نویسندگان و دانشمندان با مشاهده و ثبت وقایع آن دوران آثاری را خلق کردند که به گسترش سطح دانش، تقویت روحیه و افزایش درک ما از تاریخ کمک کرده اند.

قدرت و نجابت

در سال ۱۰۱۴ کنت پسر او وارث تاج و تخت دانمارک شد. وی برای گسترش تخت سلطنتی و انگلیسی پدرش جنگید. پس از دو سال نبرد، کنت پیروز و پادشاه بزرگ امپراتوری نروژ، جنوب سوئد، دانمارک و انگلستان شد.

ویلیام نورمندی (۱۰۸۷-۱۰۲۷)

پس از رسیدن تخت انگلیسی به هارولد (کنت پادشاهی ساکسون در جنوب غربی انگلستان) بود که «ادوارد اعتراف کننده» آن را به جای وثیقه به او داد. ویلیام که از این بابت آزرده خاطر شده بود، در سال ۱۰۶۶ به انگلستان حمله کرد و در میدان نبرد هاستینگز هارولد را شکست داد. ویلیام، باعث برقراری ثبات و امنیت و پایه گذار نظام فتودال شد.

فردریک اول (بارباروسا ۱۱۹۰-۱۱۲۱)

فردریک اول، امپراتور مقدس روم در سال ۱۱۵۲ (با نام مستعار «ریش قرمز») باعث اتحاد ملت آلمان شد. او هنگام عبور از رودخانه ای در مسیر حرکتش به طرف میدان سومین جنگ صلیبی غرق شد.

هنری دوم (۱۱۸۹-۱۱۳۳)

هنری پلانتاگنت ۲۱ ساله زمانی که پادشاه انگلستان شد فرمانروای امپراتوری را پایه گذاشت که بیشتر فرانسه را

شغلمون (۸۱۴-۷۴۲)

شغلمون، پادشاه فرانک ها (ساکنان اولیه فرانسه) بیشترین قسمت های فرانسه و آلمان امروزی را متحد کرد. او رهبری بزرگ و یک قانونگذار و حامی آثار هنری و ادبی و همچنین جنگجویی افسانه ای بود که از سوی پاپ لئو سوم به عنوان اولین امپراتور رم برگزیده شد.

شغلمون

آلفرد بزرگ (۸۹۹-۸۴۶)

آلفرد، نخستین پادشاه وسکس، براساس پیمان ودمور با گوتروم رهبر جنگجوی اسکاندیناوی صلح کرد و کنترل تمام انگلستان را در دست گرفت. او که در مقام یک فرمانروا، اصلاحاتی را در قانون ساکسون ها ایجاد کرد، به ارتقای علم و دانش و شرح وقایع آنگلوساکسون ها که اجداد مردم انگلستان بودند پرداخت.

پادشاه کنت

در پی کشته شدن اسواین فورک برد جنگجوی اسکاندیناوی

مسلمانان در آورد و آن را بار دیگر به مسیحیان بازگرداند، او فردی شکاک در دین و عقاید مذهبی بود و فرهیخته ترین شخص در میان مسیحیان در عصر خود شناخته می شد.

لوئیس چهارم (۱۲۷۰-۱۲۱۴)

لوئیس پادشاه باخلاق و شجاع فرانسوی که در دو جنگ صلیبی به مبارزه پرداخت، مورد توجه اروپاییان بود. او در نهایت در زمان فرمانروایی هشتمین جنگ صلیبی در نتیجه ابتلا به طاعون کشته شد و بعدها در زمرة قدیسان قرار گرفت.

فیلیپ ششم (۱۳۵۰-۱۲۹۳)

فیلیپ، اولین پادشاه فرانسوی سرزمین والو بود که هم مانند ایالت پورگوندی پایه ریزی شده بود. فیلیپ در سال ۱۳۲۸ تاج و تخت را به ارب برد ولی در سال ۱۳۴۶ در نبردی در منطقه کرس مغلوب ادوارد سوم انگلیس شد. ادوارد بعدها متکر ادعای خود در خصوص حاکمیت بر سرزمین های فرانسه شد.

ادوارد سوم (۱۳۷۷-۱۳۱۲)

فرمانروای انگلیسی و عامل مهم در آغاز جنگ صد ساله (در سال ۱۳۳۷) بر ادعای خود در خصوص تاج و تخت فرانسه پافشاری کرد. ادوارد هم چنین مسئول اصلاحات قوانین کشوری و پارلمانی در سرزمین خود بود. پسرش هم که ادوارد نام داشت، سرباز توانمندی بود که به دلیل رنگ زره خود به «شاهزاده سیاه» معروف شد.

هنری پنجم (۱۴۲۲-۱۳۸۷)

هنری که وارث تاج و تخت انگلیس در سال ۱۴۱۳ بود، باعث گسترش جنگ میان بریتانیا و فرانسه شد و این کشور را در سال ۱۴۱۵ شکست داد. در سال ۱۴۲۰، خودش را وارث تاج و تخت فرانسه خواند، اما پیش از تحقق هدفش درگذشت و تمام سرزمین هایی که خودش و بعدها پسرش، هنری ششم، فتح کرده بودند از دست رفت. (برای کسب اطلاعات بیشتر به کتاب ژاندارک مراجعه کنید).

ولاد تیس (۱۴۷۶-۱۴۳۰)

ولاد تیس بارون رومانیایی بود که هزاران نفر را به دار آویخت و همین موضوع باعث شد تا نام مستعار او ولاد بی رحم شود. ستمگری بی مانند و بی پایه که اساس افسانه دراکولا شد.

شامل می شد و همچنین حقوق عرفی از جمله واگذاری قضاوت به قاضی را پایه ریزی و اصلاحاتی در کلیسا ایجاد کرد (سنت توماس بکت را مطالعه کنید).

ادوارد دو کانفسر

سالادین (۱۱۹۳-۱۱۳۷)

سالادین، سلطانی مصری بود که اورشلیم را از چنگال جنگجویان صلیبی درآورد. او پس از این که در جایی دیگر مغلوب ریچارد شد، با حقوق مسیحیان برای زیارت شهر مقدس موافقت کرد.

ریچارد اول (۱۱۹۹-۱۱۵۷)

ریچارد که به «ریچارد شیردل» معروف بود، به مدت بیشتر از ۱۰ سال در فرانسه و در سومین جنگ صلیبی با رشادت جنگید. او یکی از مشهورترین پادشاهان انگلستان بود که تنها هفت ماه در کشور خود حکمرانی کرد.

فیلیپ دوم

فیلیپ، حکمران فرانسه که به فیلیپ آگوستوس معروف بود از سال ۱۱۸۰، با سه پادشاه انگلیسی از جمله هنری دوم، ریچارد اول و ژان برای به دست گرفتن کنترل سرزمین های فرانسوی جنگید و در نهایت در سال ۱۲۱۴ به هدف خود رسید.

پادشاه ژان (۱۲۱۶-۱۱۶۶)

نام ژان، برادر کوچک تر ریچارد اول، عمدتاً به دلیل امضای مگنا کارتا (منشور بزرگ) در خاطره ها باقی ماند. کاهش قدرت دربار، نقطه عطفی در تاریخچه قانون اساسی بریتانیا بود.

فردریک دوم (۱۲۵۰-۱۱۹۴)

فردریک امپراتور مقدس رم در سال ۱۲۱۲، ششمین جنگ صلیبی را رهبری کرد و موقتاً شهر بیت المقدس را از دست

شورش و اصلاح

داد و اولین پارلمان انگلیس را ایجاد کرد که شامل شوالیه‌هایی از هر ایالت و شهروندان شهرهای کوچک و بزرگ اصلی بود.

وات تایلر (فوت در سال ۱۳۸۱)

وات تایلر، رهبری شورش روستاییان انگلیسی در سال ۱۳۸۱ را بر عهده داشت. پادشاه ریچارد دوم در ابتدا با درخواست آنها مبنی بر لغو اجاره‌های سنگین، مالیات‌های ثابت سرانه و برچیدن نظام رعیتی موافقت کرد، اما بعدها گفته خود را تکذیب کرد. در طی نبردی، وات تایلر به دست شهردار لندن کشته شد.

ژاندارک (۱۴۳۱ - ۱۴۱۲)

دختری روستایی که فرماندهی ارتش فرانسه را در نبرد علیه نیروهای انگلیسی در زمان هنری ششم بر عهده داشت. نهایتاً ژاندارک به دست انگلیسی‌ها اسیر شد و در سال ۱۴۳۱ در منطقه روئن فرانسه سوزانده شد.

ساوونارولا (۱۴۹۸ - ۱۴۵۲)

راهب، سخنران و اصلاح‌طلب ایتالیایی که رهبری قیامی را در فلورانس ایتالیا بر عهده داشت. پس از اخراج خانواده بانفوذ مدیسی، یک حکومت جمهوری را تأسیس کرد. او همچنین منکر الکساندر ششم، پاپ مفسد، بود که به دلیل کفر و ارتداد شکنجه و سوزانده شد.

تصویر ژاندارک که از کتابی مصور گرفته شده است

سنت فرانسیس آسیزی

سنت بندیکت (۴۵۰-۴۸۰)

سنت بندیکت که پایه‌گذار فرامین مذهبی بندیکتی بود و عهدهایی را در خصوص فقر، عفت و فرمانبرداری بیان می‌کرد به پایه‌گذار قانون سنت بندیکت معروف گشت و این تعهدات در نهایت جزو فرامین مقدس، در سراسر اروپا پذیرفته شد.

سنت توماس بکت (۱۱۷۰-۱۱۸۸)

بکت اسقف اعظم کلیسای کانتربری و دوست صمیمی هنری دوم بود که با پادشاه درباره اصلاحات کلیسا دچار اختلاف شد. در نتیجه، چهار نفر از شوالیه‌های هنری او را به قتل رساندند. بکت بعدها در زمرة قدیسین قرار گرفت.

سنت فرانسیس آسیزی (۱۲۲۶-۱۱۸۲)

فرانسیس ثروتمندی که به بخت خود پشت پا زد. او پایه‌گذار فرامین راهبان فرقه فرانسیس مقدس بود که در سفرهای خود به موعظه کردن، گدایی و درد دل با طبیعت و حیوانات می‌پرداخت.

سیمون دومونت فورت (۱۲۶۵-۱۲۰۸)

سازمان‌دهنده گروهی از بارون‌های انگلیسی که برای تشکیل دولت خود و تأسیس شورایی مطابق با میل شخصی، اعتراض خود را به پادشاه هنری سوم اعلام کردند. دومونت فورت در سال ۱۲۶۴ هنری را شکست

شد که داستان کشیشان زائر را در مسیر معبد توماس بکت در کانتربری روایت می‌کند.

یوهانس گوتنبرگ در کارگاه خود

کریستین دو پیزان (۱۴۲۹-۱۳۴۶)

کریستین دو پیزان یکی از معدود زنان در قرون وسطی بود که به طور حرفه‌ای به نگارش کتاب‌ها و سرودن آوازهایی با مضمون دفاع از حقوق زنان پرداخت (در این دوران، زنان معدودی سواد خواندن و نوشتن داشتند).

یوهانس گوتنبرگ (۱۴۶۸-۱۳۹۸)

مخترع آلمانی صنعت چاپ از نوع فلزی و متحرک بود. وی در تنظیم واژه‌ها و خطوط از ورقه‌های فلزی به جای قالب‌های سخت قدیمی استفاده کرد که پیش‌تر برای چاپ هر صفحه کاربرد داشت. گوتنبرگ دو نسخه اولیه از انجیل را چاپ کرد.

یان وان ایک (متوفی ۱۴۴۱)

یان وان ایک که یکی از محترم‌ترین نقاشان کهن بود، در هلند به دنیا آمد. اگرچه قسمت اعظم تاریخ دوران جوانی وی مبهم است، اما چیره‌دستی یان وان ایک در به کار بردن رنگ‌ها و جزئیات موجود در آثار باقی مانده‌اش نمونه بی‌بدیل و الگوی مناسبی برای جانشینان وی در طول دورهٔ رنسانس و پس از آن محسوب گردد.

سنت بید (بید محترم ۷۳۵-۶۷۳)

راهب و محقق انگلیسی که در میان آثار ارزشمند خود، کتاب «تاریخچهٔ روحانیت ملت انگلیس» را نیز داشت. این کتاب از اولین منابع برای مطالعهٔ دانشجویان تاریخ انگلستان به شمار می‌رود. همچنین او تاریخچه‌ای از قدیسن (شهیدان مقدس) و رساله‌ای را برای کمک به شاگردان خود تهیه کرد تا آنها توانایی سرودن شعر را به زبان لاتین پیدا کنند.

(۷۴۷) ابن سینا (۱۰۳۷-۹۸۰)

فیلسوف یا پزشک ایرانی که در کتاب «قانون» از دانش او و فیلسوفان رومی و عربی استفاده شده است، این کتاب، طی قرن‌ها در زمرهٔ متون استاندارد پزشکی به کار گرفته می‌شد.

(۷۴۸) گیوتو (۱۳۳۷-۱۲۶۷)

جوتو دی بوندونه در فلورانس ایتالیا به دنیا آمد و صنعت چاپ در غرب را پایه‌ریزی کرد و بر هنرمندان رنسانسی همچون ماساچیو و میکل آنژ بسیار تأثیر گذاشت.

جفری چوسر

جفری چوسر (۱۴۰۰-۱۳۴۰)

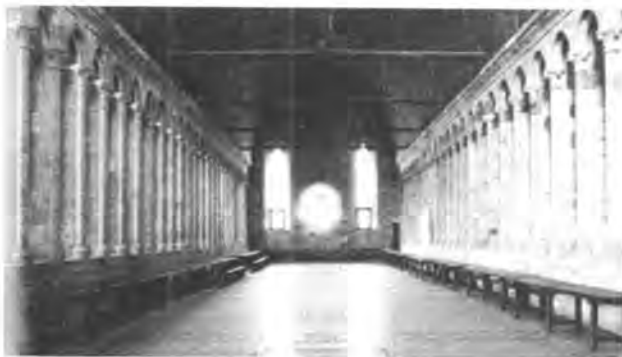
چوسر یکی از بزرگ‌ترین شاعران دوران قرون وسطی بود و به خاطر سرودن «افسانه‌های کانتربری» معروف

بیشتر بدانیم

بیشتر ساختمان‌های موجود در قرون وسطی بناهایی پر زرق و برق و حالتی معبدگونه داشتند، اما ظاهر چنین دژها یا کلیساهایی، اطلاعات زیادی دربارهٔ زندگی روزمرهٔ ساکنان آن به ما نمی‌دهند. با توجه به اینکه قرون وسطی تفاوت‌های زیادی با عصر ما دارد، داشتن تخیلی قوی برای خلق تصویری ذهنی نسبت به آن دوران کار را بسیار مشکل‌تر می‌کند، اما جست‌وجو در صفحات وب و مطالعهٔ دیگر کتاب‌های مصور و در صورت امکان بازدید از موزه یا مکان‌های توریستی کمک زیادی به خلق تصویری ذهنی از زندگی صدها سال پیش می‌کند و در کسب اطلاعات بیشتر مربوط به دوران قرون وسطی مؤثر است. این مجموعه شامل یک موزه، روستایی بازسازی شده با مزرعه‌ای آزمایشی است که دارای سه ساختمان بوده و به همان شیوهٔ ساخت منازل در دوران سنت بید ایجاد شده است. یکی از آثار بازسازی شده براساس زندگی قرون وسطایی مربوط به دوران سنت بید در شمال شرقی انگلستان است که زندگی این راهب (بید محترم) را در ۱۳۰۰ سال پیش به تصویر می‌کشد.

بید محترم

در این تصویر که در قرن بیست و یکم توسط پیترو مورفی خلق شد، بید به حامی خود اسقف بندیکتی در صومعه خوشامد می‌گوید. اسقف اعظم فرد نجیب‌زادهٔ محلی و روشنفکری بود که سفرش به رم انگیزهٔ ایجاد فضایی فارغ از جهل و تعصب را که سنت بید در آن رشد کرده بود، فراهم کرد.

صومعهٔ مونث سنت میشل در فرانسه

انجمن راهبان بندیکتی که هنوز در این صومعهٔ متعلق به دوران قرون وسطی زندگی می‌کنند؛ همهٔ غذای خود را در این سالن ناهارخوری مجلل و روشن در نزدیکی بلندترین ساختمان می‌خورند. زندگی سادهٔ آنها باعث رواج سنت‌هایی در عصر حاضر شد که اولین بار سنت بندیکت در قرن دهم پایه‌ریزی کرده بود.

مزرعه قدیمی

از این مزرعه متروکه در دوران سنت بید زمانی به منظور انبار سوخت استفاده می شد. ساختمان های بازسازی شده آن براساس نمونه های قرون وسطی هستند، درحالی که محصولات و حیوانات طوری پرورش یافته اند که تا حد امکان شبیه نمونه های قدیمی باشند. مثلاً، گاوهای موجود در زمین جلوی عمارت، کوچک تر از نژادهای امروزی آن است.

رنگ های مربوط به نشان خانوادگی روی سپر تکرار شده است

مسابقات نوین

در بسیاری از کشورها، به بازآفرینی صحیح نبردهای طولانی مدت یا مسابقات جوامع قرون وسطایی می پرداختند. در این کشمکش ساختگی در قرن پانزدهم در دژ گودریچ در انگلستان، دو شوالیه با پوشش کامل زرهی، ردایی متمایز را بر روی زره خود انداخته اند که حاوی نقش و نگارهای متعلق به اربابان آنها است.

عود سوز از زنجیره های زرانود آویزان شده است

تشریفات قدیمی

در برخی از کلیساهای مسیحیان، مجمر یا عودسوز برای پخش بوی مطبوع در طول مراسم دعا از طرفی به طرف دیگر چرخانده می شد. در قرون وسطی، تشریفات مذهبی از جمله بخوردادن، بخش مهمی از مراسم عبادی را در کلیسای کاتولیک که بر کل جامعه تسلط داشت، تشکیل داد.

صلیب نورتامبرلند امروزی به
سیک صلیب قرن هشتمی

کلاهخود با طلا تزیین شده بود

▲ عتیقه های زیر خاکی

این کلاهخود آهنی و تماشایی که در قبرستانی در ساتن هو از خاک درآورده شد، متعلق به فرمانروایی محلی در طول قرن هفتم است. کلاهخود همراه با دیگر اشیای متعلق به ساتن هو در موزه انگلیس نمایش داده می شود.

مکان های دیدنی

دوران بید، جارو در انگلستان، گرداگرد کلیسا و صومعه، جایی که سنت بید می زیست، را شامل می شود در این مجموعه موارد زیر چشمگیر است:

- * عصر بید، نمایشگاهی دائم، که به توضیح و شرح دوران او می پردازد.
- * نمایش های زنده تاریخ که شامل نژادهای اولیه حیوانات مزرعه، تمام گونه های سبزیجات و دانه ها و ابزار و تکنیک های مورد استفاده در کشت آنها است.
- صومعه مونت سنت میشل در نورماندی، فرانسه**

این صومعه مستحکم با بخش هایی که مربوط به قرن یازدهم است (و همچنان محل سکونت راهبه های بندیکتی است) به یکی از شگفت انگیزترین مکان ها در فرانسه تبدیل گشت. توریست ها می توانند از مکان های ذیل دیدن کنند:

* سالن ناهار خوری روحانیون با ردیف‌هایی از پنجره‌های بلند
* محل سکونت راهب بزرگ، جایی که از میهمانان مهم پذیرایی می‌کرد.

کورسا دل پالیو در سیه‌نا، ایتالیا

این مراسم بزم و سرور در قرون وسطی که در روزهای دوم جولای و شانزدهم آگوست در قلب توسکانی برپا شد، شامل موارد زیر است:

* اولین مسابقه اسب سواری بدون زین در سال ۱۲۸۳ ثبت شد.

* نمایش فوق‌العاده لباس‌های محلی، پرچم و نمایش‌های جامع

لوبک

در خلال قرون وسطی، لوبک، شهر مهم بالتیک، در شمال آلمان واقع بود که اکنون نیز مشخصه‌های اصلی آن دوران را با خود دارد. در این میان می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:
* هولستتور

زمانی تنها دروازه شهر بود که در طول قرن پانزدهم ساخته شد.

* دام، کلیسای خارق‌العاده‌ای که ساخت آن در سال ۱۱۷۳ آغاز و در سال ۱۲۳۰ تکمیل شد.

موزه بریتانیا، لندن، انگلستان

علاوه بر آثار هنری و اشیای قیمتی قرون وسطایی، موارد زیر را می‌توان در موزه بریتانیا تماشا کرد:
* وسایل ساخته دست بشر همچون تسلیحات، بیلچه و یک آلت موسیقی در تپه‌ای در ساتن هو، سوفولک در سال ۱۹۳۹ کشف شد.

* مس طلاکاری شده و صلیب لعابی متعلق به سال ۱۱۶۰

موزه هنر پایتخت، نیویورک

هر چند موزه هنر به نمایش برخی از مجموعه‌های غنی در قرون وسطی در ساختمان اصلی در خیابان پنجم پرداخت، اما بیشتر این مجموعه در منهتن بالا است. تنها شعبه موزه در طول دهه ۱۹۳۰ به سبک معماری قرون وسطی و به تقلید از اروپا ساخته شد. از جمله مکان‌های تماشایی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

* تصویر برجسته مقبره بسیار بزرگ یک جنگجوی صلیبی قرن سیزدهم

* محراب یک کلیسای اسپانیایی در قرن دوازدهم که در ساخت آن سه هزار سنگ آهک استفاده شده بود.

* کارت‌هایی مربوط به قرن پانزدهم با تصاویر و نشانه‌هایی از شکار مزین شده بودند.

جعبه جواهرات قرن دوازدهم که در زمینه آن صحنه‌های

قتل توماس یکت به تصویر کشیده شده است

واژه نامه

ARTISAN صنعتگر ماهر، مثل فلزکار، نجار یا حجار
BARON بالاترین درجه اشراف، بارون امتیازات فنودالیته را مستقیماً از پادشاه دریافت می‌کرد.

BISHOP صاحب منصب قدرتمند کلیسا، از نظر درجه اهمیت با بارون برابری می‌کرده است. هر اسقف مسئول اداره بخش عظیمی بود که در این قلمرو سایر کشیشان و دیرنشینان تحت فرمان و کنترل او بودند.

BUTTERY مکانی که خوراکی‌ها و نوشیدنی‌ها در آن تهیه و نگهداری شده است.

BUTRIESS توده‌های آجری و یا سنگی که به شکل دیوار، فضای بیرونی کلیسا و ساختمان‌های بزرگ را محافظت می‌کرد. پشتواره‌ها معمولاً برای ایجاد استحکام بیشتر در میان تاق‌ها، سقف‌ها و گنبدها قرار می‌گرفته است.

CHAMLET نوعی پارچه قدیمی که از پشم و موی بز بافته پنجره‌های نوک تیز، صومعه تیمولینگ، ایرلند شده و در تهیه البسه و پوشاک کاربرد داشته است.

CORDWAINER اصطلاح قرون وسطایی برای پنبه دوز که در شهر کوردوبای اسپانیا به کار می‌رفته است و برای کفش‌های چرمی مرغوب کاربرد داشته است.

COSTREL ظرف چرمی کوچکی که دهقان‌ها برای حمل نوشیدنی‌ها به مزرعه استفاده می‌کرده‌اند.

COURTIER یکی از صاحب منصبان و اشراف‌زادگان دربار و خدمتگزاران شاه.

DAIS سکویی در انتهای سالن بزرگ، مقر جلوس فرمانروا.

DAUB مخلوطی از گل و گاه و سرگین که به عنوان عایق، بر روی ستون‌ها و دیبرک پوشانده می‌شد.

DEMESNE سرزمین تحت قلمرو و مالکیت مستقیم فرمانروا.

FALCORN نگهداری و پرورش قوچ، در قرون وسطی قوچ‌ها را برای شکار پرورش می‌یافتند. (برای شکار کردن استفاده می‌شده است.)

FALLOW زمین‌های دست نخورده و زیرکشت نرفته، که با پرورش و کودرسانی قابلیت کشت مجدد می‌یابند.

FAST دوره خویشتن‌داری و پرهیز از خوردن انواع خوردنی‌ها بنا بر رسوم و تشریفات مذهبی (دینی)

FENESTRAL WINDOW نوعی پنجره با قاب چوبی، که

آنها با پارچه‌ای پیه‌مالی شده یا رزین می‌پوشانند، تا هوای اتاق تنظیم شود و نورگیری هم انجام شود.

شوالیه سوار بر اسب

FEUDAL SYSTEM

نظام توزیع و تقسیم زمین در ازای دریافت خدمات. نظام زمین داری.

FIEF زمین‌هایی که تحت نظام زمین داری تقسیم می‌شدند.

FREEHOLDER صاحبان زمین در نظام فئودالیت، که در ازای

بهره‌وری از آن زمین، صاحب آن خواهند بود.

GARGOYLE فواره (آب فشان) که به شکل حیوان‌ها و انسان‌های

مضحک از سقف‌ها، دیوارها و برج‌ها، بیرون زده بود.

GLEBE سرزمین روستایی تحت مالکیت کشیش محلی، زمینی که

محصولات کشاورزی خود را در آن بکارد.

GUILD انجمن و یا گروهی که توسط مهارت و یا صنعت خاصی، با هم در

ارتباط‌اند. مثل، کفاشی، نساجی و بنایی. هنوز بسیاری از این انجمن‌های

صنعی از قرون وسطی تا به امروز باقی مانده‌اند.

HABIT ردهای ویژه که توسط راهبان و دیرنشینان پوشیده می‌شد تا رسالت و پیشه آنها نمایانده نشود.

HALL فضای اصلی و بزرگ خانه‌های قرون وسطی و یا قصرها، که عمدتاً وقت ساکنان، در آن مکان

سپری می‌شده است.

HERETIC کسی که عقایدی مخالف روش‌های کلیسا را ابراز کند.

HIPPOCRAS نوشیدنی قرون وسطایی، که شامل عصاره، گیاهان دارویی و عسل بوده است.

JOUST رقابت میان دو شوالیه، که هر یک سوار بر اسب، به سمت دیگری می‌تاختند و سعی می‌کردند

که شوالیه رقیب را از اسب به پائین بیندازند.

KNIGHT سلحشوری اشراف‌زاده، سوار بر اسب و مجهز به سلاح شوالیه‌ها در خدمت فرمانروایان و یا

خود شهسوار بودند.

LANCET WINDOW پنجره باریک و بلند با تاقی در بالای آن، که در قرن ۱۳ بسیار عمومیت داشت.

LEWIS ابزاری فلزی برای بلند کردن، اجسام بزرگ و حجیم سنگی.

LORD مرد اشراف‌زاده و شهسوار که غالباً مالک کاخ و قلعه بوده و در آن به همراه خانواده زندگی

می‌کرده است. و زمین داری بوده که دهقان‌ها و خدمه در ملک او خدمت‌گزاری می‌کرده‌اند.

MANOR قلمروی اربابی، که شامل کاخ، دهکده، کلیسا و زمین‌های اطراف می‌شده است.

MANOR HOUSE منزل اربابی، کاخ لرد، مرکز زندگی اربابان و ارباب‌زادگان بوده و

در برابر هجوم و حملات بسیار مقاوم‌سازی شده بودند.

MINSTREL خنیاگران دوران قرون وسطی، که خود ترانه‌سرا، نوازنده و

آهنگساز بوده‌اند.

MOOR مسلمانان حاکم بر اسپانیا، در دوران قرون وسطی

MUMMER هنرپیشه، که معمولاً به صورت گروهی سفر

کرده و نمایش اجرا می‌کردند.

نگهداری و پرورش قوچ

سرتراشیده

NOBLE نجیب‌زاده، که اصالتاً و یا به طور نسبی جزو اشراف‌زادگان به شمار رود،

مثل، شوالیه، بارون، اسقف و ...

PEASANT مردمانی که بر روی زمین‌های اربابان کار و خدمت می‌کردند

و در ازای خدمتشان، مقدار اندکی از محصول کشاورزی را برای حق‌الزحمة

دریافت می‌کردند.

PEDLAR دستفروش، فروشنده‌ای که کالاهای کوچک و ارزان را از

جایی به جای دیگری برد تا بفروشد.

PEWTER آلیاژی مرکب از مس، قلع، سرب و ... که قرون وسطی بسیار

پر کاربرد بوده است. برای ساخت اسباب سفره و شمعدان و جواهرسازی،

استفاده می‌شده است.

PILGRIM کسی که برای زیارت از مکان‌های مقدس برای انجام تشریفات راهب قرون وسطی

مذهبی، سفر می‌کند. به چنین سفرهایی زیارت گویند.

PLAIN SONG شیوة خواندن متون مقدس توسط راهبه‌ها این مناجات موزون دارای ریتمی

یکنواخت و خطی بوده است.

POTTAGE سوپ غلیظی شامل سبزیجات، غلات و تکه‌های گوشت.

SCUTAGE مالیاتی که در ازای خدمت سربازی به فرمانروا (حاکم) پرداخت می‌شده است.

SEEDLIP سبد کوچکی جهت بذرافشانی

SERF کارگر دهقان، که معمولاً با زمین خرید و فروش شده و به ارباب و زمین‌دار تعلق داشتند.

و در گوشه‌ای از زمینی که کار می‌کردند، حق زندگی داشتند. که این حق، در ازای کارشان به

آنها داده می‌شد.

SHAWM شام، نی‌لیکی قدیمی با صدایی گوشخراش، که در جشن‌ها و رژه‌ها کاربرد

داشته است.

SICKLE داس، دست‌ابزاری یا تیغ‌های خمیده که برای برداشت محصول و هرس کردن به کار

می‌رفته است.

SMITH آهنگر، فلزکار

SOLAR اتاق اختصاصی نجیب‌زاده و خانواده‌اش، جدا از فضاهای مشتری کاخ و قلعه و کاخ لرد.

STOCKS ابزار مجازات عمومی، دارای قابی چوبی بوده که در آن سوراخ‌هایی برای قرار گرفتن

قوزک پای مجرمین جاسازی شده بود.

در هنگام عبور مجرمین، مردمان ضمن هو کردن و تمسخر، به آنان میوه‌های فاسد پرتاب

می‌کردند.

قوپوق‌ها هم وسیله‌ای مشابه، جهت تحقیر مجرمین بود، با این تفاوت که گردن مجازات شونده‌گان

در قاب قرار می‌گرفته است.

STYLUS ابزار نوشتن، فرهیختگان در دوران قرون وسطی با خراشیدن صفحه صمغی،

شام

ساختمان حصیری وگلی

حروف را حک می‌کرده‌اند.

SURCOAT ردای شوالیه‌ها، که پوششی برای سلاح و نشان‌های اشرافی همراه آنها بود.

TITHE ۱۰ درصد از سهم تولیدی توسط دهقان‌ها که باید به کشیش پرداخت می‌شد.

TONSURE رسم تراشیدن سر راهبان مسیحی و کشیشان، جهت نشان دادن شأن و مرتبه‌شان.

TOURNAMENT سرگرمی و تفریح رایج قرون وسطی که شامل رزم‌ها و جنگ‌های نمادین بود. این نمایش علاوه بر سرگرمی، تمرینی نظامی و جنگی نیز به شمار می‌رفته است.

TRENCHER تکه ضخیمی از نان که به جای طبق و

ظرف غذا هم کاربرد داشته است. و مایعات و آبگوشت در آن ریخته و به همراه هم خورده می‌شده است.
TRENTAL اجرای ۳۰ تایی از مراسم عشای ربانی (یا مراسم مذهبی) که به جای یک نفر و یا یک خانواده انجام می‌شده و در ازای آن باید به کلیسا پول پرداخت می‌شده است.
TROUBADOUR شاعر، موسیقیدان قرون وسطی، کسی که در سرودن تصانیف عاشقانه مهارت داشته است.

TRUCKLE BED تخت کوچکی که بر روی چرم‌هایی حرکت می‌کرده تا کودکان در راحتی و آرامش باشند. (تخت چرخ‌دار)

VASSAL رعیت و یا کسی که زمین اربابی را کشت و به صورت قرضی بر روی آن زمین، کار و زندگی می‌کرده است. و تحت نظام فئودالیت متعهد به پرداخت بخش اعظمی از محصول به ارباب بوده است.
VALLEIN; SERF برده، رعیت

VISOR بخش متحرک جلو کلاهخود، که جهت ایمنی روی صورت را می‌پوشانید.

WASTEL نوع خاصی از نان، پخته شده از آرد مرغوب و سفید، مختص طبقه ثروتمند. در حالیکه فقرا نان‌هایی از گندم‌های نامرغوب مصرف می‌کردند.

(WATTLE) (DAUB) شاخه‌های در هم پیچیده شده و اندوده، برای ساخت اولیه و زیربنایی دیوارها

WIMPLE روسری (سرپوش) که زنان قرون وسطی استفاده می‌کردند. هنوز هم راهبه‌ها آن را برای پوشاندن سر می‌بندند.

تا دور تا دور صورت، گوش‌ها، گردن تا زیر چانه پوشیده باشد.
WINDLASS ابزار برای بلند کردن و کشیدن اجسام

سنگین، که شامل چرخ، طناب و میله‌ای بوده است. (چرخ چاه)
WRIT سند امضا شده توسط شاه، حاکم و مقام‌های یالا،

جهت صدور قانون و اجازه انجام کاری.

روسری زنان قرون وسطی با سنجاق، سفت بسته می‌شد

روسری زنان قرون وسطی

نمایه

تجارت (داد و ستد) ۸، ۹، ۱۹، ۷۶، ۷۹، ۸۱

۸۳، ۸۶، ۸۹، ۱۰۱، ۱۱۲

اریاب ۲۱

ج.ج.ح.خ

جنگ‌های صلیبی ۴۷، ۸

جفری چاوسر ۷۲

خانه ۲۴

چرتکه ۷۲

د.ر.ز.ژ

رئسانس ۹

روستاییان ۱۱

راهب، راهبه ۶۵

زوار ۷۲

ژندارک ۱۱۷، ۳۶، ۱۱۶

ژوستینین اول ۶

ژان، پادشاه انگلیس ۳۱

س.ش.ص.ض

ساتن هو ۱۲۱، ۱۲۲

ساختمان ۶، ۲۳، ۳۱، ۶۶، ۸۴، ۸۵، ۸۶

۹۱، ۹۳، ۹۴، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۶، ۱۲۲، ۱۲۰

۱۱۹، ۱۱۴

سنت بید ۱۱۸، ۱۱۹

سنت فراسیس ۶۲

سنت برنارد ۶۲

سیرشن‌ها ۶۳

شارتر ۵۸، ۶۹

شام ۱۰۲

شغلمون ۶، ۷، ۵۸، ۱۱۵

الف.ب.پ.ت

آثار مقدس ۷۳، ۷۵

آلفرد بزرگ ۷، ۱۱۵

ادوارد اول ۴۵

ادوارد سوم ۸۱، ۱۱۶

اسقفان ۵۰، ۵۳

اسقف‌نشین ۱۲

املاک ۱۲، ۶۶

انجیل ۵۸، ۶۰، ۱۱۸

استانبول ۶، ۵۸

اسلام ۷۶

ارگان‌ستروم ۹۹

اصلاحات مذهبی ۱۰۸

ادوارد سیاه ۶

اوتوی بزرگ ۷

اتحادیهٔ هانسیتیک ۷۹

امپراطور مقدس رم ۷

اریاب - رعیتی ۱۰

برده ۳۷، ۳۹، ۵۲، ۱۰۲، ۱۲۳

بکت، سنت توماس ۷۴، ۱۱۶، ۱۱۷

برنارد سنت ۶۲

بندیکت‌ها ۶۴، ۶۷

بووایس ۵۵

بیزانس ۱۰۹

بارون‌ها ۱۲، ۳۹، ۴۱، ۴۲، ۴۶

پاپ ۷، ۹، ۴۷، ۵۲، ۵۰، ۱۰۸، ۱۱۷، ۱۱۵

پادشاه ژان ۴۱، ۱۱۶

پارلمان ۱۱۶، ۱۱۷

پروتستان ۱۰۸

پل لندن ۱۱۴

تایلر، وات ۱۱۷

لوتر، مارتین ۱۰۸
لباس ۱۵
لوت ۷۷
مادران روحانی ۶۵
مبشران ۴۰

مدیسی، لورنزو دو ۱۰۸
مسلمانان ۱۲۶، ۷۸، ۷۷، ۷۶، ۸
دومونت فورت، سیمون ۱۱۷
میکل آنژ ۱۱۸، ۱۰۸
مالیات کلیسا ۱۷
مبشر ۲۰
نظام فنودالی ۱۲۵، ۱۲۴، ۸
نمایش ۱۳۶، ۱۳۴، ۱۲۲، ۱۰۱، ۹۵، ۸۵

نورمن‌ها ۸
ویلیام نورمندی ۱۱۵
ولاد دراکول ۳۹

ه. ی

هنری دوم ۱۱۷
هنری سوم ۱۱۷، ۳۹

سوالیه ۴۶، ۴۲

صنعتگران ۹۱، ۸۷، ۷۸، ۲۳، ۱۳
صومعه وست مینستر ۱۱۴
صومعه‌ها ۶۵، ۶۳، ۶۲، ۵۴، ۳۶، ۱۲، ۹، ۷
۱۲۳، ۱۱۴، ۹۴، ۷۲، ۷۰، ۶۸، ۶۷، ۶۶

ط، ظ، ع، غ

طاعون ۱۱۴، ۱۰۷، ۱۰۵، ۱۰۴، ۱۴، ۹، ۸
۱۱۶
عشای ربانی ۱۲۳، ۵۱، ۵۰
عید پاک، جشن ۱۳۵، ۱۰۲، ۹۶، ۹۵، ۱۰
عید کریسمس ۹۵

ف، ق، ک، گ

فرانک‌ها ۶
فردریک اول ۸
قدیسین (روحانیون) ۱۱۷
قلعه ۴۱

فرانچسکان ۴۲

کانار ۵۲
کانتربری ۱۱۸، ۱۱۷، ۶۶، ۶۷
کریستین دپیزان ۱۱۸، ۳۷

کشیشان ۱۲۵، ۱۲۴، ۱۱۸، ۹۸، ۱۲

کنت ۱۱۵

کاتولیک ۸

کلیسا ۵۴، ۵۱، ۵۰، ۹

کلونیاکس‌ها ۶۳

کارتوزیان ۶۳

گاما، واسکو ۱۱۰

گوتنبرگ ۱۱۸، ۱۰۹

گوتیک ۵۷، ۵۵، ۵۴

گیاهان ۱۲۶، ۸۸

ل، م، ن، و

لوئیس چهارم ۱۱۶

پزشکان

حتی در اوج جنگ‌های صلیبی، اروپایی‌ها چیزهای زیادی را از پزشکان یاد گرفتند، زیرا دانش آنها به مراتب بسیار بیشتر بود. داروسازان (چنان که در شکل می‌بینید) به درمان بسیاری از بیماری‌ها پرداختند. در قرن یازدهم، یک پزشک ایرانی برجسته به نام ابن سینا (۱۰۳۷ - ۹۸۰) با نگارش یک دایره المعارف پزشکی بیشترین تاثیر را بر طب دوران قرون وسطی گذاشت.

حق فرمانروایی

بیشتر پادشاهان قرون وسطی معتقد بودند که قدرت تسلط کامل را بر افراد خود دارند و آنها را هدیه‌ای از سوی خداوند تلقی می‌کردند. این موضوع گاهی منجر به اتخاذ موضعی متکبرانه و فاجعه آمیز می‌شد. ریچارد دوم (۱۳۶۷-۱۴۰۰) یک بار ساعت‌ها بر تاج و تخت سلطنتی خود نشست و دور و بر را برانداز کرد. او زمانی که به ندیمه‌های خود نگاه می‌کرد، تنها خواستار زانو زدن آنها مقابل خود بود. در سال ۱۳۹۹ روش‌های مستبدانه ریچارد باعث کاهش محبوبیت و سرانجام عزل او از تخت سلطنتی شد.

جانشین خدا

پادشاهان قرون وسطی، خود را جانشینان خدا بر روی زمین می‌دانستند. جشن تاج‌گذاری یک مراسم مذهبی باشکوه بود که در آن اسقف اعظم، پادشاه جدید را با روغنی مذهبی تدهین و به مقام پادشاهی منصوب می‌کرد.

